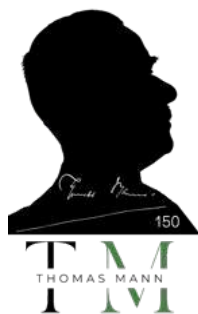

HOMMAGE À TROIS

HOMMAGE À TROIS 2025

Concurs d'art gràfic, organitzat per
l'Associació Internacional Duana de les Arts, AIDA

Associació Internacional Duana de les Arts, AIDA

Junta directiva:

Presidenta: Roser Pintó Fàbregas

Tresorer: Joan-Lluís de Yebra

Secretària: Júlia de Yebra

Socis honorífics

Noèlia Belmonte

Tomàs Camacho Molina

Àngels Caparrós

Teresa Costa-Gramunt

Sílvia Ferrer

Julià Font

Pau Lleixà

Xavier Miró

Damià Montes

Vicenta Nevado

Àngel Pascual

Blanca Reyes

Oriol Sàbat

Eugènia Serra

Roser Subirats

Gabriel Vega

Rosa Vives

Catàleg

Primera edició: gener de 2026

© d'aquesta edició: Associació Internacional Duana de les Arts, AIDA

c/ Comte de Salvatierra, 5

Suc. Corr. 12, Apt. 003

08080 Barcelona

<https://duanadelesarts.cat>

© de les il·lustracions: artistes participants al 6è concurs d'art gràfic "Hommage à trois"

© dels textos: Roser Pintó Fàbregas, Joan-Lluís de Yebra i Júlia de Yebra

© del logotip d'AIDA: Júlia de Yebra

Disseny i maquetació: JLY

Imprès a Roquetes (Baix Ebre) per Monllau Ebre, SL.

SUMARI / SUMMARY / SUMARIO

01.	Introducció / Introduction / Introducción	6
02.	Apunts biogràfics dels escriptors homenatjats	12
03.	Selecció i concessió de premis	14
03.1.	Assessorament d'experts per a la tria de finalistes	14
03.2.	Membres del Jurat	14
04.	Acta del concurs	16
05.	Llista de guanyadors	20
06.	Categoria: JANE AUSTEN	23
06.1.	Premiats i mencionats	23
	Bernhard Cociancig	24
	Roy Willingham	30
	Andrew Levitsky	36
06.2.	Finalistes	43
	Hélène Bautista	44
	Jorge Costa Bravo	45
	Maria Gurikhina	46
	Gabriela Guzmán	47
	Ekaterina Kuberskaia	48
	Valeria Luccioni	49
	Olivia Pegoraro	50
	Tatiana Carneiro dos Reis	51
	Yael Saranga	52
06.3.	Seleccionats	53
07.	Categoria: HANS CHRISTIAN ANDERSEN	59
07.1.	Premiats i mencionats	59
	Rachel Singel	60
	Takanori Iwase	66
	Liudmila Prokhorova	72
	Maria Kolyshkina	78
	Mika Sakimoto	82
	Yuta Cabezón Konno	86
	Mika Sakimoto	90
	Igor Baranov	94
	Rita Vandevorst	98
07.2.	Finalistes	103
	Martin R. Baeyens	104
	Krzysztof Marek Bąk	105
	Krzysztof Marek Bąk	106
	Arina Bekar	107
	Svetlana Claude	108
	Bernhard Cociancig	109
	Ksenia Gavrichkova	110
	Yaroslav Gurev	111
	Thomas Hallbert	112
	Katarzyna Handzlik	113
	Katarzyna Handzlik	114
	Katarzyna Handzlik	115

	Andrew Levitsky	116
	Macarena Marín Ramírez	117
	Teresa Montsech Vilaseca	118
	Ignacio Navarro Cortez	119
	Patricia Negreira	120
	Kirill Romensky	121
	Cecilia Ruwette	122
	Svetlana Ryabova	123
	Alexey Semin	124
	Maria Shedrina	125
	Sergey Sweder	126
	Gilead Tadmor	127
	Ivone Tejerina	128
	Marina Terauds	129
	Gianni Verna	130
	Anna Voitiuk	131
	Olga Volkhina	132
	Anastasiia Vshivkova	133
	07.3 Seleccionats i fora de concurs	135
08.	Categoria: THOMAS MANN	145
	08.1. Premiats i mencionats	145
	Hélène Bautista	146
	Caroline Koenders	152
	Lanfranco Lanari	158
	Bernhard Cociancig	164
	Jan Naezer	168
	Valeria Luccioni	172
	Paweł Delekta	176
	08.2 Finalistes	181
	Ksenia Avramova	182
	Stephen Brook	183
	Stephen Brook	184
	Bernhard M. Frank	185
	Margarita Gallo	186
	Jana Košíčková	187
	Andrew Levitsky	188
	Andrew Levitsky	189
	Valeria Luccioni	190
	Tatiana Carneiro dos Reis	191
	Cecilia Ruwette	192
	Irma Sánchez	193
	Yael Saranga	194
	Maria Shedrina	195
	Sergey Sweder	196
	Sergey Sweder	197
	Gilead Tadmor	198
	Gianni Verna	199
	08.3 Seleccionats i fora de concurs	201
09.	Índex alfabètic d'artistes	211
10.	Procedència de les obres	215

01. Introducció

L'Associació Internacional Duana de les Arts (AIDA) presenta per sisè any consecutiu el catàleg del concurs d'art gràfic "Hommage à trois" 2025.

Aquesta convocatòria ha estat estructurada, com cada any, en tres categories pensades per honorar la memòria de tres figures literàries amb motiu dels respectius centenaris. Els autors triats enguany han estat:

- Jane Austen (1775-1817). 250 anys
- Hans Christian Andersen (1805-1875). 150 anys
- Thomas Mann (1875-1955). 150 anys

Hi han pogut participar artistes gràfics d'arreu del món (calcògrafs, xilògrafs, fotogràfs, etc.) i el tema de les obres a concurs és relacionat amb un dels escriptors homenatjats en la línia triada per cada artista (biografia, fragment literari, pensament, influències, context històric o geogràfic, etc.).

Enguany s'han presentat 176 obres, majoritàriament de gran qualitat artística; per alleujar la deliberació del jurat, hem dedicat la primera quinzena de setembre a valorar, amb diversos especialistes en art gràfic i literatura, les peces a concurs amb la finalitat de preparar una llista de finalistes. El dia 9 de setembre es va reunir un jurat format per experts en art i literatura i el mateix vespre se'n van fer públics els resultats.

En aquest catàleg es mostren les obres presentades al concurs per categories: premis, mencions, finalistes, seleccionats i fora de concurs; han quedat exclosos els treballs desqualificats, perquè no s'ajustaven a les bases de la convocatòria o no respecten els drets de propietat intel·lectual. En el cas de les obres guardonades, cada artista exposa el procés d'elaboració i les fonts literàries que l'han inspirat. Les obres han estat numerades per facilitar les referències internes del volum.

Els treballs premiats es van exposar a l'Església Nova de La Ràpita des de finals d'octubre fins a mitjan novembre de 2025. Com l'any passat, s'han fet diferents activitats per expandir l'exposició a altres equipaments de La Ràpita i se n'hi han afegits de nous; concretament hi han participat: la Biblioteca Municipal Sebastià Juan Arbó, l'Auditori Sixto Mir - Cine Club La Ràpita, la Llibreria Lle.3, l'Escola de Dansa Esther Roselló i el Museu de la Mar de l'Ebre, on s'havien de mostrar les obres finalistes i les seleccionades de Hans Christian Andersen, però els aiguats del passat mes d'octubre, que van afectar greument el Museu, ens van obligar a traslladar l'exposició expandida a la Biblioteca, en què es van poder veure fins a principis de desembre de 2025, acompanyada de moltes activitats adreçades als Clubs de Lectura Infantil i Primers Lectors.

Paral·lelament, per donar més visibilitat al concurs, s'ha informat puntualment als organismes relacionats amb els escriptors homenatjats; concretament AIDA ha format part dels actes internacionals dedicats a Thomas Mann, que ha coordinat l'ETHBIB Thomas Mann Archiv de Zúric.

Com en edicions anteriors, les obres guardonades i les produïdes o referides a Catalunya s'integraran en el fons gràfic de la Biblioteca de Catalunya, on el 2026 es farà una mostra dels treballs guardonats en les edicions 5a i 6a del concurs "Hommage à trois".

Roser Pintó Fàbregas
Presidenta d'AIDA

[01.] Introduction

The Associació Internacional Duana de les Arts (AIDA presents for the sixth consecutive year the catalogue of the graphic art contest "Hommage à trois" 2025.

This call has been structured, as every year, into three categories designed to honour the memory of three literary figures on the occasion of their respective centenaries. The authors chosen this year have been:

- Jane Austen (1775-1817). 250 years
- Hans Christian Andersen (1805-1875). 150 years
- Thomas Mann (1875-1955). 150 years

Graphic artists from around the world (engravers, printmakers, photographers, etc.) have participate and the subject of the works in contest is related to one of the writers honoured in the line chosen by each artist (biography, literary fragment, thought, influences, historical or geographical context, etc.).

This year, 176 works were presented, mostly of high artistic quality; to ease the deliberation of the jury, we have dedicated the first fortnight of September to assess, with several specialists in graphic art and literature, the pieces in contest with the aim of preparing a list of finalists. On September 9, a jury formed by experts in art and literature met and during the same evening the results were made public.

This catalogue shows the works submitted to the contest by categories: awards, mentions, finalists, selected and out of contest; works that were disqualified because they did not comply with the rules of the contest or did not respect intellectual property rights have been excluded. In the case of the awarded works, each artist explains the process of creation and the literary sources that inspired them. The artworks have been numbered to facilitate the internal references.

The winning works were exhibited in the Església Nova of La Ràpita from the end of October until mid-November 2025. As last year, different activities have been carried out to expand the exhibition to other facilities in La Ràpita and new ones have been added; specifically, the following have participated: the Sebastià Juan Arbó Municipal Library, the Sixto Mir Auditorium - Cine Club La Ràpita, the Lle.3 Bookstore, the Esther Roselló Dance School and the Museu de la Mar de l'Ebre, where finalist and selected works of Hans Christian Andersen were to be shown, but the floods last October, which seriously affected the Museum, forced us to move the expanded exhibition to the Library, where they could be seen until beginning of December 2025, accompanied by many activities aimed at Children's Reading Clubs and First Readers.

At the same time, to give more visibility to the contest, the organizations related to the honoured writers have been informed in a timely manner; specifically, AIDA has been part of the international events devoted to Thomas Mann, which has been coordinated by the ETHBIB Thomas Mann Archiv in Zurich.

As in previous editions, the award-winning works and those produced or referred to in Catalonia will be integrated into the graphic collection of the Library of Catalonia, where in 2026 there will be a display of the works awarded in the 5th and 6th editions of the "Hommage à trois" contest.

Roser Pintó Fàbregas
President of AIDA

[01.] Introducción

La Associació Internacional Duana de les Arts (AIDA) presenta por sexto año consecutivo el catálogo del concurso de arte gráfico “Hommage à trois” 2025.

Esta convocatoria ha sido estructurada, como cada año, en tres categorías pensadas para honrar la memoria de tres figuras literarias con motivo de la de los respectivos centenarios. Los autores elegidos este año han sido:

- Jane Austen (1775-1817). 250 años
- Hans Christian Andersen (1805-1875). 150 años
- Thomas Mann (1875-1955). 150 años

Han podido participar artistas gráficos de todo el mundo (calcógrafos, xilógrafos, fotógrafos, etc.) y el tema de las obras a concurso está relacionado con uno de los escritores homenajeados en la línea elegida por cada artista (biografía, fragmento literario, pensamiento, influencias, contexto histórico o geográfico, etc.)

Este año se han presentado 176 obras, en su mayoría de gran calidad artística; para aliviar la deliberación del jurado, hemos dedicado la primera quincena de septiembre a valorar, con diversos especialistas en arte gráfico y literatura, las piezas a concurso con el fin de preparar una lista de finalistas. El día 9 de septiembre se reunió un jurado formado por expertos en arte y literatura y durante la misma tarde se hicieron públicos los resultados.

En este catálogo se muestran las obras presentadas en el concurso por categorías: premios, menciones, finalistas, seleccionados y fuera de concurso; han quedado excluidos los trabajos descalificados, pues no se ajustaban a las bases de la convocatoria o no respetan los derechos de propiedad intelectual. En el caso de las obras galardonadas, cada artista expone el proceso de elaboración y las fuentes literarias que le han inspirado. Las obras se han numerado para facilitar las referencias internas del volumen.

Los trabajos premiados se expusieron en la Església Nova de La Ràpita desde finales de octubre hasta mediados de noviembre de 2025. Como el año pasado, se han realizado diferentes actividades para expandir la exposición a otros equipamientos de La Ràpita y se han añadido otros nuevos; concretamente han participado: la Biblioteca Municipal Sebastià Juan Arbó, el Auditorio Sixto Mir - Cine Club La Ràpita, la Librería Lle.3, la Escuela de Danza Esther Roselló y el Museu de la Mar de l'Ebre, donde se debían mostrar las obras finalistas y las seleccionadas de Hans Christian Andersen, pero los aguaceros del pasado mes de octubre, que afectaron gravemente al Museo, nos obligaron a trasladar la exposición expandida a la Biblioteca, en la que se pudieron ver hasta principios de diciembre de 2025, acompañada de muchas actividades dirigidas a los Clubs de Lectura.

Paralelamente, para dar mayor visibilidad al concurso, se ha informado puntualmente a los organismos relacionados con los escritores homenajeados;

concretamente AIDA ha formado parte de los actos internacionales dedicados a Thomas Mann, que ha coordinado el ETHBIB Thomas Mann Archiv de Zúric.

Como en ediciones anteriores, las obras galardonadas y las producidas o referidas a Cataluña se integrarán en el fondo gráfico de la Biblioteca de Cataluña, donde en 2026 se hará una muestra de los trabajos premiados en las ediciones 5a y 6a del concurso “Hommage à trois”.

Roser Pintó Fàbregas
Presidenta de AIDA

02. Apunts biogràfics dels escriptors homenatjats

Jane Austen (Steventon, 16-12-1775 / Winchester, 18-7-1817)

Novel·lista en llengua anglesa. Nascuda a la rectoria de Steventon, Hampshire, va ser la setena filla de vuit germans: el més gran va ser adoptat per uns parents rics, dels qui va heretar la fortuna; dos van ser clergues, com el pare, i dos més van seguir la carrera naval. L'única germana, Cassandra, sempre va estar molt unida a ella. Jane rebé una educació limitada, però la va suplir amb moltes lectures i amb només 14 anys va començar a escriure. La família va estimular la seva vocació, aplaudint els textos que declamava o escenificava. Quan el pare es jubilà van traslladar-se a Bath, lloc d'inspiració de moltes novel·les. En morir el pare, amb la mare i germana van anar a viure a casa d'un germà i després a Chawton, on va trobar la tranquil·litat per redactar la majoria de les seves obres.

Els escrits no exalten les passions, sinó que evoquen els sentiments dels personatges i els seus vincles amb tacte i agudesia. La seva obra més popular i divulgada és *Orgull i prejudici* (1813); com també cal referir *Seny i sensibilitat* (1812), *Mansfield Park* (1814), *Emma* (1816) i *Persuasió* (1818).

Hi ha traduccions dels seus llibres en català molt destacades; les més cèlebres són de Jordi Arbonès, Xavier Pàmies i les darreres de Núria Sales.

Hans Christian Andersen (Odense, 2-8-1805 / Copenhagen, 4-8-1875)

Escriptor en llengua danesa. Fill d'una família molt modesta d'Odense; el seu pare era sabater, força malaltís i interessat per la cultura; la mare era bugadera i estava alcoholitzada. De ben petit va mostrar molta imaginació; inventava històries que després representava en el teatret que li havia construït el seu pare. Tot i que va deixar l'escola aviat, llegia tant com podia. A 14 anys va anar a Copenhagen, perquè volia ser cantant d'òpera, però li va canviar la veu; va obtenir la protecció reial, fet que li va permetre d'estudiar gramàtica i, per tant, escriure amb correcció. Va ser un gran viatger; un dels seus destins va ser Barcelona, on va ser testimoni de la tràgica inundació de 1862.

Va tenir molt èxit com a escriptor des de l'inici. Els seus relats més coneguts són inspirats en la pròpia vida, com *L'aneguet lleig* (1843), *La venedora de mistos* (1845), basada en la seva mare, o *La reina de les neus* (1845), en què insinua els fracassos amorosos personals. La seva producció de contes és molt prolífica i ha estat divulgada en diferents llengües i adaptacions al cinema d'animació.

Les traduccions més destacades al català són de Josep Carner i Albert Jané.

Thomas Mann (Lübeck, 6-6-1875 / Zúric, 12-8-1955)

Escriptor en llengua alemanya, guardonat amb el Premi Nobel. Segon fill de cinc germans d'una família de comerciants de cereals; el seu pare era senador i la seva mare havia nascut al Brasil. En morir el pare, la família es va traslladar a

Múnic, on Thomas Mann s'acabà de formar i on es va casar amb Katia Pringsheim, de família jueva, amb qui va tenir sis fills. Va patir diverses tragèdies, ja que les seves dues germanes i dos dels seus fills es van suïcidar. El 1933 s'exilià a Suïssa i el 1938, als Estats Units, per discrepàncies amb el règim de Hitler. El 1952 va retornar a Europa i s'establí a Suïssa.

Fou reconegut des de l'inici de la seva carrera, que començà amb *Els Buddenbrook* (1901), on narra el declivi d'una família burgesa de Lübeck, la seva. Tractà sovint la contraposició entre l'art i la vida, com en *Tonio Kröger* (1903) i *La mort a Venècia* (1912).

S'interessà per la política i la filosofia, que abordà de forma novel·lada a *La muntanya màgica* (1924). A l'exili va escriure *Doctor Faust* (1947), una cerca del perquè del nazisme. Amb el text *Confessions de Felix Krull* (1954) va recuperar l'esperit irònic.

Les versions de T. Mann al català més rellevants són de Jordi Llovet i Joan Fontcuberta.

03. Selecció i concessió de premis

03.1. Assessorament d'experts per a la tria de finalistes

- o Tomàs Camacho Molina. Poeta, professor de llengua i literatura espanyola i activista cultural. Llicenciat en Geografia i Història.
- o Blanca Reyes. Bibliotecària especialitzada en matris de gravat i dissenyadora gràfica. Diplomada en Biblioteconomia.
- o Oriol Sàbat. Artista pintor i gravador. Llicenciat en Belles Arts, especialitat de gravat i tècniques d'estampació.

03.2. Membres del jurat¹

- o Teresa Costa-Gramunt. Poetessa, assagista, periodista i dissenyadora gràfica especialitzada en exlibris. Graduada en Disseny Gràfic.
- o Sílvia Ferrer. Directora de la Unitat Gràfica de la Biblioteca de Catalunya. Diplomada en Biblioteconomia i Llicenciada en Història.
- o Damià Montes. Pintor i escultor, professor de filosofia, estètica i escultura. Llicenciat en Filosofia, en Ciències de l'Educació i en Belles Arts.
- o Vicenta Nevado. Pintora i gravadora. Llicenciada en Belles Arts, especialitat de gravat i tècniques d'estampació.
- o Rosa Vives. Pintora, gravadora i Catedràtica de pintura i gravat de la UB. Doctora en Belles Arts. Llicenciada en Història de l'Art i Membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.
- o Junta directiva d'AIDA (Roser Pintó, Joan-Lluís de Yebra i Júlia de Yebra).

¹ Tots els membres del Jurat tenen veu i vot, llevat la Junta d'AIDA, que té tres veus, però només un vot.

04. Acta del concurs

ACTA DE LA REUNIÓ DEL JURAT DEL 6è CONCURS *HOMMAGE À TROIS*

Dia: Dimarts, 9 de setembre de 2025

Hora: 10 hores

Lloc: Dénia, 25 baixos / Barcelona 08006 Barcelona

Assistents: Teresa Costa-Gramunt, Sílvia Ferrer, Damià Montes, Vicenta Nevado, Rosa Vives, Junta directiva d'AIDA.

Ordre del dia:

1. Valoració i concessió dels tres premis i mencions especials a les obres presentades i seleccionades al 6è Concurs "Hommage è trois", categoria Jane Austen.
2. Valoració i concessió dels tres premis i mencions especials a les obres presentades i seleccionades al 6è Concurs "Hommage è trois", categoria Hans Christian Andersen.
3. Valoració i concessió dels tres premis i mencions especials a les obres presentades i seleccionades al 6è Concurs "Hommage è trois", categoria Thomas Mann.

Desenvolupament de la sessió:

A les 10:04 hores s'inicia la valoració de la categoria Jane Austen.

ACORDS:

1. Han estat atorgats els premis següents entre les obres presentades i seleccionades al 6è Concurs "Hommage è trois", categoria Jane Austen:
 - Primer Premi: L'obra de Bernhard Cociancig titulada *The carriage accident at Sanditon*, pel/s motiu/s següent/s: "És una serigrafia composta d'una manera original i detallada" (Rosa Vives), "Recull tots els elements de l'accident amb un punt caricaturesc" (Sílvia Ferrer).
 - Segon Premi: L'obra de Roy Willingham titulada *Pemberley*, pel/s motiu/s següent/s: "Fa una encertada abstracció del paisatge de Pemberley descrit per Jane Austen" (Júlia de Yebra), "Té empremta" (Rosa Vives).
 - Tercer Premi: L'obra d'Andrew Levitsky titulada *Old friends: Persuasion*, pel/s motiu/s següent/s: "Molt ben treballat des del punt de vista simbòlic" (Teresa Costa-Gramunt).

A les 10:48 hores procedim a valorar la categoria Hans Christian Andersen

2. Han estat afegides a la selecció de finalistes les obres de Katarzyna Handzlik titulades *Den grimme ælling: exlibris for Anna Cecylia Båk* i *Sneedronningen. Et Eventyr i syv Historier: A.C. Båk*, i l'obra de Yuta Cabezón Konno titulada *The night should be beautiful*.

A les 11:30 hores fem una pausa per fer un cafè.

A les 12:09 hores reprenem la valoració.

Han estat atorgats els premis següents entre les obres presentades i seleccionades al 6è Concurs "Homage è trois", categoria Hans Christian Andersen:

- Primer Premi: L'obra de Rachel Singel titulada *The swan's nest*, pel/s motiu/s següent/s: "És un aiguafort molt ben treballat, que aconsegueix una definició força complicada" (Vicenta Nevado), "És una proposta simbòlica molt potent del conte de H. C. Andersen" (J.L. de Yebra).
- Segon Premi: La sèrie de quatre estampes de Takanori Iwase titulada *What the moon saw: Under the moon, Hazy moon, Distant light* i *Moon pillar*, pel/s motiu/s següent/s: "Fa una molt bona síntesi aprofitant les propietats que li oferia la matriu de fusta" (Rosa Vives).
- Tercer Premi: La sèrie de Liudmila Prokhorova titulada *Snow Queen: Kay abducted by the Snow Queen* i *Gerda at the old witch's*, pel/s motiu/s següent/s: "La distribució és perfecta; el predomini dels blaus li dona profunditat" (Teresa Costa-Gramunt), "El contorn, la degradació de les finestres obertes amb la llum... està molt ben treballat i t'endinsa dins el conte i la fantasia" (Vicenta Nevado).

I sis mencions especials a:

- Primera menció: La sèrie de dues estampes de Maria Kolishkina titulada *Princess and the pea*, pel/s motiu/s següent/s: "Il·lustra la cara B del conte: la reina és el cap pensant" (Júlia de Yebra).
- Segona menció: L'obra de Mika Sakimoto titulada *Moonlit solitude*, pel/s motiu/s següent/s: "És un gran treball de transparències que l'artista ha dut a terme amb molta mestria" (Damià Montes), "Encaixa perfectament amb l'esperit d'Andersen" (Teresa Costa-Gramunt).
- Tercera menció: L'obra de Yuta Cabezón Konno titulada *The night should be beautiful*, pel/s motiu/s següent/s: "Té uns tons aquarel·lats molt ben treballats" (Damià Montes), "És la representació de la nostàlgia interna" (Rosa Vives).
- Quarta menció: L'obra de Mika Sakimoto titulada *The moon's gentle gaze*, pel/s motiu/s següent/s: "La nena respon a la nostra infantesa; veu el món com el vèiem de petits" (Teresa Costa-Gramunt).
- Cinquena menció: L'obra d'Igor Baranov titulada *The ugly duckling*, pel/s motiu/s següent/s: "Una interessant proposta compositiva

subratllada per l'elegant dinamisme del vol dels cignes" (J.L. de Yebra), "Pren moviment, com una bobina o un vell tambor giratori" (Vicenta Nevado).

- Sisena menció: L'obra de Rita Vandevorst titulada *Grim Æling*, pel/s motiu/s següent/s: "És molt detallista; un gravat en què fins i tot es detecta la presència de l'escriptor en les seves inicials reflectides a l'aigua" (Júlia de Yebra), "És una manera negra molt ben feta" (Sílvia Ferrer).

A les 13:19 hores iniciem la valoració de la categoria Thomas Mann.

3. Ha estat afegida a la selecció de finalistes l'obra *Identità*, de Valeria Luccioni.

Detectem dos presumptes plagis del participant Vlado Goreski, que decidim d'excloure de la selecció de finalistes²:

The magic mountain, molt relacionat amb la serigrafia *Tonio Kröger* (2022?), de Manuel Vargas, i l'aiguafort *Death in Venice*, clarament vinculat a l'obra *Taches et chiffres* (1972), d'Antoni Tàpies.

A les 13:54 hores fem una pausa per a dinar.

A les 15:45 hores reprenem la valoració.

Han estat atorgats els premis següents entre les obres presentades i seleccionades al 6è Concurs "Hommage è trois", categoria Thomas Mann:

- Primer Premi: La sèrie d'Hélène Bautista titulada *Mann's Project. I-IV*, pel/s motiu/s següent/s: "Representa com va ser de frustrant Thomas Mann per a la seva família" (Roser Pintó), "Molt interessant a nivell conceptual" (Sílvia Ferrer), "Hi incorpora uns traços molt originals" (Vicenta Nevado).
- Segon Premi: L'obra de Caroline Koenders titulada *Death in Venice*, pel/s motiu/s següent/s: "És molt contundent" (Rosa Vives), "Els reflexos en l'aigua estan molt ben realitzats" (Sílvia Ferrer).

² A més d'aquests dos presumptes plagis detectats en la sessió del Jurat, *a posteriori* s'ha fet una revisió exhaustiva dels treballs presentats a concurs per Vlado Goreski i, entre les obres seleccionades, se n'han trobat tres també sospitoses de plagi; una és una mera fotografia. Els membres del Jurat, que han estat en contacte en tot moment, han decidit per unanimitat també retirar-les del concurs, alhora que afegir un punt explícit en les bases de la propera convocatòria referit als drets d'autor i la no admissió dels plagis.

Les obres ara retirades són:

Mansfield Park, molt relacionada amb la serigrafia *Queen of the Night* (1987), d'Erté (Romain de Tirtoff); *The ugly duck*, molt propera a la serigrafia *Arctic sea* (1981), també de l'artista Erté (Romain de Tirtoff), i *The steadfast soldier*, mera fotografia d'una obra del propi Vlado Goreski inclosa en la instal·lació *Hyperborea. The Fallen Stars* (2014), mostrada en l'exposició *Time collectors Project* el mateix 2014 a la Galeria Nacional de Macedònia.

- Tercer Premi: L'obra de Lanfranco Lanari titulada *Morte a Venezia*, pel/s motiu/s següent/s: “És una idea valenta, la incorporació de figures de papiroflèxia en aquesta Venècia empestada tocada pel xaloc” (Joan-Lluís de Yebra), “Molt subtil, algun ocell fins i tot s’ha convertit en barca” (Damià Montes), “És un treball molt fi” (Júlia de Yebra).

I quatre mencions especials a:

- Primera menció: L'obra de Bernhard Cociancig titulada *Death on the beach*, pel/s motiu/s següent/s: “És un contraxapat i té una gama de colors molt elegant; molt del Lido” (Rosa Vives).
- Segona menció: La sèrie de tres gravats obra de Jan Naezer titulada *Tonio Kröger*, pel/s motiu/s següent/s: “És un suggeriment que va més enllà de la imatge. Seria interessant per a un vitrall” (Teresa Costa-Gramunt).
- Tercera menció: L'obra de Valeria Luccioni titulada *Identità*, pel/s motiu/s següent/s: “El tractament conceptual és molt suggeridor” (Teresa Costa-Gramunt).
- Quarta menció: L'obra de Paweł Delekta titulada *Labyrinth*, pel/s motiu/s següent/s: “És un treball molt ben elaborat” (Damià Montes).

A les 16:30 hores es dona per finalitzada la valoració de les tres categories del 6è Concurs “Hommage à trois”.

A les 17:30 hores s'aixeca la sessió, de la qual, com a secretària, n'estenc la present acta.

Vistiplau,

Júlia de Yebra
Secretària

[05.] Llista de guanyadors: JANE AUSTEN

1r premi

Bernhard Cociancig (Kirchberg am Wechsel): *The carriage accident at Sanditon*.

2n premi

Roy Willingham (Londres): *Pemberley*.

3r premi

Andrew Levitsky (Kíiv): *Old friends: Persuasion*.

Finalistes

- o Hélène Bautista (Les Lilas): *Expectations*.
- o Jorge Costa Bravo (Espaliu e Sant Marçau): *La lettre*.
- o Maria Gurikhina (Barcelona): *New sensibility*.
- o Gabriela Guzmán (Valdivia): *Abrazo*.
- o Ekaterina Kuberskaia (Sant Petersburg): *Jane Austen world: the keyhole*.
- o Valeria Luccioni (Barcelona): *Femminile plural*.
- o Olivia Pegoraro (Piovene Rocchette): *Miss Taylor*.
- o Tatiana Carneiro dos Reis (Bochum): *Sense and sensibility*.
- o Yael Saranga (Mazkeret Batya): *Jane Austen: Emma*.

[05.] Llista de guanyadors: HANS CHRISTIAN ANDERSEN

1r premi

Rachel Singel (Louisville, KY): *The swan's nest*.

2n premi

Takanori Iwase (Kanazawa): *What the moon saw*. I-IV.

3r premi

Liudmila Prokhorova (Sant Petersburg): *Snow Queen*. I-II.

Mencions

1a Maria Kolishkina (Sant Petersburg): *Princess and the pea*. I-II.

2a Mika Sakimoto (Ishikawa): *Moonlit solitude*.

3a Yuta Cabezón Konno (Niigata): *The night should be beautiful*.

4a Mika Sakimoto (Ishikawa): *The moon's gentle gaze*.

5a Igor Baranov (Loos): *The ugly duckling*.

6a Rita Vandevorst (Sint-Truiden): *Grim Æling*.

Finalistes

- o Martin R. Baeyens (Smetlede): *Chinese nightingale*. I-III.
- o Krzysztof Marek Bąk (Bielsko-Biała): *Opus 3009: nattergale*.
- o Krzysztof Marek Bąk (Bielsko-Biała): *Opus 3010: Ole Lukøie*.
- o Arina Bekar (Sant Petersburg): *The wild swans*.
- o Svetlana Claude (Badevel): *The princess on the pea*.
- o Bernhard Cociancig (Kirchberg am Wechsel): *The last match*.
- o Ksenia Gravichkova (Sant Petersburg): *Ex libris H. C. Andersen*.
- o Yaroslav Gurez (Sant Petersburg): *The princess and the pea*.
- o Thomas Hallbert (Castres): *Enlighten me*.
- o Katarzyna Handzlik (Bielsko-Biała): *Tommelise: exlibris for Anna Cecylia Bąk*.
- o Katarzyna Handzlik (Bielsko-Biała): *Den grimme ælling: Anna Cecylia Bąk*.
- o Katarzyna Handzlik (Bielsko-Biała): *Sneedronningen...: A.C. Bąk*.
- o Andrew Levitsky (Kíiv): *The steadfast tin soldier*.
- o Macarena Marín Ramírez (Sevilla): *Ruiseñor mecánico*.
- o Teresa Montsech Vilaseca (Sant Vicenç de Castellet): *La polzeta i l'oreneta*.
- o Ignacio Navarro Cortez (Ciutat de Mèxic): *El soldadito de plomo*.
- o Patricia Negreira (Buenos Aires): *El ruiseñor de los cerezos*.
- o Kirill Romensky (Sant Petersburg): *The little match girl*.
- o Cecilia Ruwette (Buenos Aires): *Lucha interior*.
- o Svetlana Ryabova (Nižnij Tagil): *The little match girl*.
- o Alexey Semin (Moscou): *A moth in the labyrinth*.
- o Maria Shedrina (Sant Petersburg): *Magician*.
- o Sergey Sweder (Txeliàbinsk): *Andersen Hans*.
- o Gilead Tadmor (Cambridge, MA): *The Emperor's new clothes*.
- o Ivone Tejerina (Buenos Aires): *¿A dónde voy?. I-II*.
- o Marina Terauds (North Branch, MI): *Little mermaid*.
- o Gianni Verna (Quagliuzzo): *Il farfallone cercava una fidanzata*.
- o Anna Voitiuk (Lviv): *The ugly duckling*.
- o Olga Volkhina (Sant Petersburg): *The steadfast tin soldier*.
- o Anastasiia Vshivkova (Krasnoïarsk): *Ex libris of Hans Christian Andersen*.

[05.] Llista de guanyadors: THOMAS MANN

1r premi

Hélène Bautista (Les Lilas): *Mann's Project. I-IV.*

2n premi

Caroline Koenders (Nimega): *Death in Venice.*

3r premi

Lanfranco Lanari (Falconara Marittima): *Morte a Venezia.*

Mencions

1a Bernhard Cociancig (Kirchberg am Wechsel): *Death on the beach.*

2a Jan Naezer (Nieuwegein): *Tonio Kröger. I-III.*

3a Valeria Luccioni (Barcelona): *Identità.*

4a Paweł Delekta (Bielsko-Biała): *Labyrinth.*

Finalistes

- o Ksenia Avramova (Sant Petersburg): *Triptych. I-III.*
- o Stephen Brook (Romford): *Thomas Mann 1875-1955.*
- o Stephen Brook (Romford): *Polish tourists: Tazio.*
- o Bernhard M. Frank (Slesvig): *Der Tod in Venedig.*
- o Margarita Gallo (São Paulo): *La montaña mágica.*
- o Jana Košíčková (Buštěhrad): *Mario and the magician.*
- o Andrew Levitsky (Kíiv): *München «Gladius Dei.*
- o Andrew Levitsky (Kíiv): *The magic mountain.*
- o Valeria Luccioni (Barcelona): *Iconema: Ausläufer. I-III.*
- o Tatiana Carneiro dos Reis (Bochum): *Buddenbrooks.*
- o Cecilia Ruwette (Buenos Aires): *11 de octubre.*
- o Irma Sánchez (Buenos Aires): *La montaña: un signo de época.*
- o Yael Saranga (Mazkeret Batya): *Thomas Mann: snow.*
- o Maria Shedrina (Sant Petersburg): *Wizard = Волшебник.*
- o Sergey Sweder (Txeliàbinsk): *Magic mountain.*
- o Sergey Sweder (Txeliàbinsk): *Paul Thomas M.*
- o Gilead Tadmor (Cambridge, MA): *A man and his dog.*
- o Gianni Verna (Quagliuzzo): *Morte a Venezia.*

06. Categoria: JANE AUSTEN

06.1. Premiats i mencionats

1. Bernhard COCIANCIG

Justificació de l'artista:

«A gentleman and a lady travelling from Tunbridge towards that part of the Sussex coast which lies between Hastings and Eastbourne, being induced by business to quit the high road and attempt a very rough lane, “were overturned” in toiling up its long ascent, half rock, half sand.

The accident happened just beyond the only gentleman's house near the lane - a house which their driver, on being first required to take that direction, had conceived to be necessarily their object and had with “overturning them on purpose”.

The severity of the fall was broken by their slow pace and the narrowness of the lane; “and the gentleman having scrambled out and helped out his companion”, they neither of them at first felt more than shaken and bruised. But the gentleman had, in the course of the extrication, “sprained his foot”; and soon becoming sensible of it, was obliged in a few moments to cut short both his remonstrances to the driver and his “congratulations to his wife and himself and sit down on the bank, unable to stand”.»

Comentaris del Jurat:

- o “Fa una excel·lent instantània d'aquest inesperat sobresalt en l'inici del text *Sanditon* de Jane Austen” (Joan-Lluís de Yebra).
- o “És una serigrafia composta d'una manera original i detallada” (Rosa Vives).
- o “Recull tots els elements de l'accident amb un punt caricaturesc” (Sílvia Ferrer).
- o “La novel·la inacabada *Sanditon*, de Jane Austen, comença amb un accident de viatge, magníficament descrit per l'autora, que il·lustra amb precisió, moviment i bellesa”. (Roser Pintó)

Bernhard COCIANCIG
The carriage accident at Sanditon
Kirchberg am Wechsel: l'author, 2025
Serigrafia, acolorida a mà
Paper Hahnemühle Nostalgie 190 gr
21 x 30; 17 x 21 cm

1r Premi. Jane Austen

Procés de creació

Dibuix en la transparència

Desgreixador de la malla serigràfica i procés d'insolació en la pantalla emulsionada

Preparació de les tintes

Taula d'estampació

Protagonistes de l'escena acolorits

Jan 27. -1817.
A Gentleman & lady travelling from Sun-
bridge towards that part of the Sussex
Coast which lies between Hastings &
E. Bourne, ^{being induced by inquiries to quit}
road, ~~with attempt to try rough lanes~~
~~through a rough lane~~ ^{overlooking}
tolling up its long ascent ^{half rock, half sand,} the accident
happened just beyond the only Gentleman's
House near the Lane - the House, which
their Driver on being ^{asked} required to ^{take} that
direction ^{had} conceived to be ^{merely} their
object, ~~had with great unwilling looks~~
~~been constrained to pass~~ ^{by} ~~some~~
~~we had, gummed, & shaken his shoulders~~
~~before~~ ^{so much} ~~indeed, & looking~~
~~at~~ ^{and} ~~pitied~~ ^{it} ~~with~~ ^{his} ~~House so~~
~~sharply~~ ^{that} ~~he might have been open to~~
the suspicion of overturning them on pur-
pose (especially as the Causeway was ^{not} ~~his~~ ^{master's}
the Gentleman's own) if the road ^{had} not
indisputably & ~~eventually~~ ^{incidentally} become ~~worse~~
worse than before, as soon as the
premises of the said House were
passed left behind - ^{expanding} ^{with} ^{the}
~~most~~ ^{intelligently} ~~potentially~~ ^{to} ~~say~~
~~countenance~~
that beyond it no wheels but each
wheels ~~and~~ ^{could} ~~over~~ ^{safely} ~~thought~~ ^{proceed} ~~of~~ ^{proceeding}
~~the~~ ~~was~~ ~~become~~ ~~that~~ ~~Loveless's~~ ~~was~~
~~complete~~.

Esborrany del **manuscrit de Sanditon**, on apareix l'escena representada en el treball de Bernhard Cociancig. © King's College (Cambridge)

Còpia del **manuscrit de Sanditon** feta per Cassandra Austen entre 1831 i 1845, amb la mateixa escena. © Jane Austen House (Chawton, Ha)

Chapter 1st

A gentleman & Lady travelling from Tunbridge towards that part of the Sussex coast which lies between Hastings & East-Bourne, being induced by savings to quit the high roads & attempt a very rough lane, were overturned in toiling up its long ascent - half cob, half sand. The accident happened just beyond the only gentleman's house near the lane - a house, which their driver on being first required to take that direction, had conceived to be necessarily their object, & had with unwilling looks been constrained to pass by. He had grumbled & shaken his shoulders so much indeed, & pined & cut his horses so sharply, that he might have been open to the suspicion of overhauling them on purpose (especially as the carriage was not his master's but the gentleman's own) if the road had not indisputably become considerably worse than before, as soon as the premises of the

Sanditon
 von Jane Austen
 Sanditon war das letzte Werk, das Jane Austen schrieb, und war zum Zeitpunkt ihres Todes am 18. Juli 1817 unvollendet.

Kapitel 1
 Ein Gentleman und eine Dame, die von Tunbridge in Richtung des Teils der Küste von Sussex reisten, der zwischen Hastings und Eastbourne liegt Sand. Der Unfall ereignete sich direkt hinter dem Haus des einzigen Herrn in der Nähe der Gasse - ein Haus, das ihr Fahrer, als er zuerst aufgefordert wurde, diese Richtung einzuschlagen, als notwendigerweise ihr Objekt angesehen hatte und mit den meisten unwilligen Blicken gezwungen war, vorbeizukommen. Er hatte gemurrt und seine Schultern geschüttelt und seine Pferde so scharf bemitleidet und geschnitten, dass er möglicherweise dem Verdacht ausgesetzt gewesen wäre, sie absichtlich umzustürzen (zumal der Wagen nicht seinem Herrn gehörte), wenn die Straße nicht unbestreitbar schlechter geworden wäre als zuvor, sobald die Räumlichkeiten des besagten Hauses zurückgelassen wurden - mit einem äußerst deutlichen Gesichtsausdruck zum Ausdruck bringen, dass darüber hinaus keine Räder außer Wagenrädern sicher fahren könnten. Die Schwere des Sturzes wurde durch ihr langsames Tempo und die Enge der Fahrspur unterbrochen; und nachdem der Herr herausgekrabbelt und seinem Begleiter geholfen hatte, fühlte sich keiner von ihnen zuerst mehr als erschüttert und verletzt. Aber der Herr hatte sich im Verlauf der Befreiung den Fuß verstaucht - und wurde bald darauf aufmerksam - und war in wenigen Augenblicken gezwungen, sowohl seine Vorwürfe gegenüber dem Fahrer als auch seine Glückwünsche an seine Frau und sich selbst abzubauen - und sich zu setzen am Ufer, nicht in der Lage zu stehen. "Hier stimmt etwas nicht", sagte er und legte seine Hand auf seinen Knöchel. "Aber egal, meine Liebe." Sie sah sie mit einem Lächeln an, "es hätte nicht passieren können, wissen Sie, an einem besseren Ort - Gut aus Böse. Genau das, was man sich vielleicht wünschen sollte. Wir werden es bald bekommen Ich glaube, da liegt meine Heilung - "zeigt auf das ordentlich aussehende Ende eines Häuschens, das romantisch zwischen Holz auf einer hohen Anhöhe in einiger Entfernung gelegen war - "Verspricht das nicht, genau der richtige Ort zu sein? "" Seine Frau hoffte inständig, dass es so war; aber stand erschrocken und ängstlich da, konnte nichts tun oder vorschlagen und erhielt ihren ersten wirklichen Trost aus dem Anblick mehrerer Personen, die jetzt zu ihrer Hilfe kamen. Der Unfall

Versió en alemany del mateix fragment, per Elisabeth Gilbert, 1994

2. Roy WILLINGHAM

Justificació de l'artista:

«Inspired by the lines in *Pride and Prejudice* describing the first view of the country house of Pemberley and thinking of the popularity of drawing and watercolour painting as a pastime amongst the gentry I wanted to create a simple rendition of the view as if it might have been simply made by an amateur.

I made four relief collagraph plates by glueing cut up milk carton pieces to mountboard supports and then printed them with oil based inks by hand burnishing onto thin Japanese paper.»

Comentaris del Jurat:

- o “Fa una encertada abstracció del paisatge de Pemberley descrit per Jane Austen” (Júlia de Yebra).
- o “Té empremta” (Rosa Vives).
- o “L'educació femenina en temps de Jane Austen no estava reglada; es formaven a casa, amb institutius, o en internats, qui s'ho podia permetre. L'ensenyament consistia a fomentar "talents" com la música, les labors o la pintura. Roy Willingham s'apropa a un d'aquests "talents" imitant una aquarel·la, com la que hauria pogut fer Elisabeth Bennet, la protagonista de la novel·la *Orgull i prejudici*. (Roser Pintó).
- o “Valenta imitació amb masses verdoses, carabasses, castanyes i blavoses d'aquarel·la a partir de matrius de cartó. El paisatge d'aquest Pemberley fictici descrit per Jane Austen és molt suggeridor” (Joan-Lluís de Yebra).

Roy WILLINGHAM
Pemberley
Londres: l'autor, 2025
Col·lagrafia en 4 matrius de cartó i tetrapak
Paper Shiohara 40 gr
21 x 30; 13 x 20 cm

2n Premi. Jane Austen

Cal per a les matris

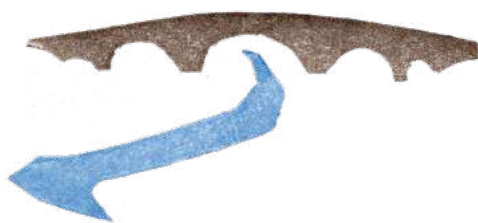

Matris

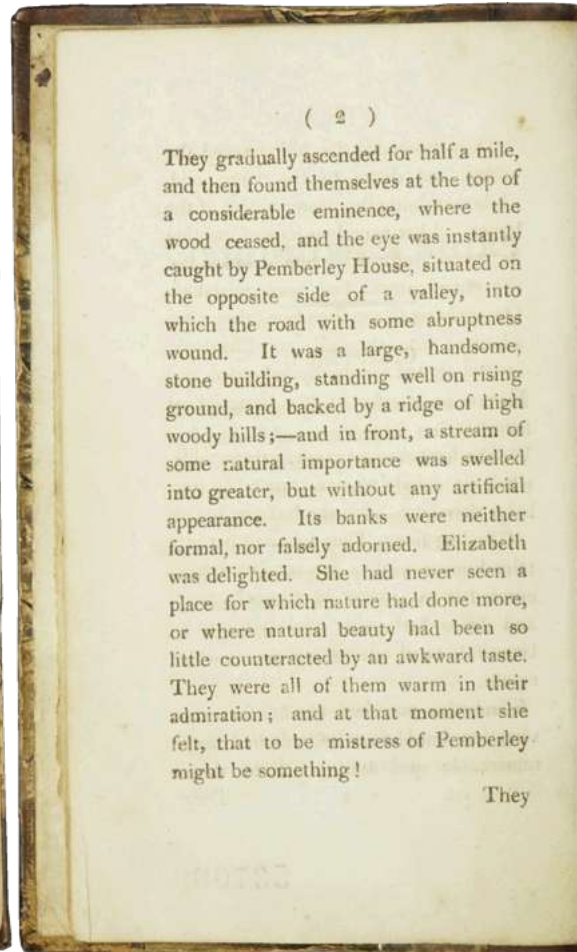
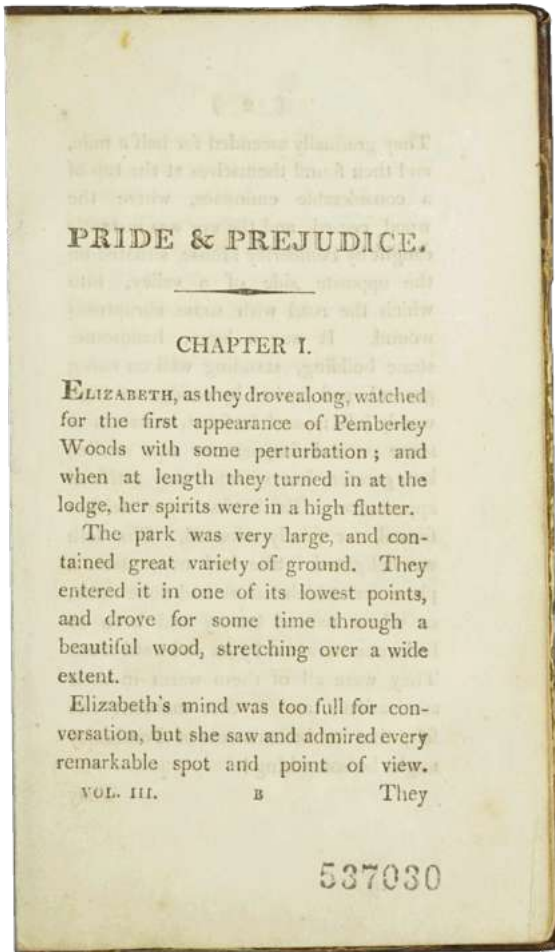
Fonts d'inspiració literària

2
 Chawton, Friday Jan 7. 29.

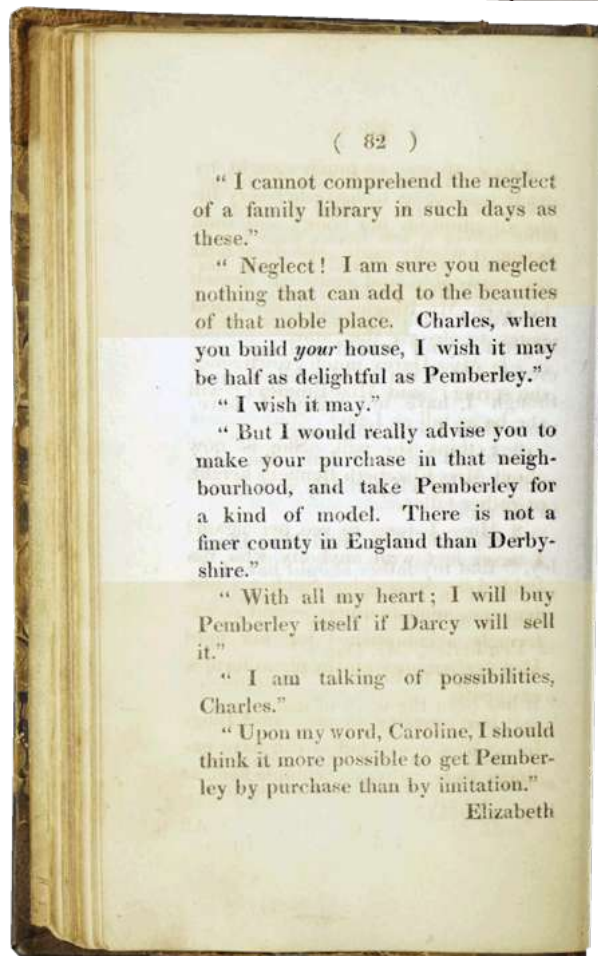
I hope you received my little parcel by J. Bond on Wednesday evening, my dear Cassandra, & that you will be ready to hear from me again on Sunday, for I feel that I must write to you to day. Your parcel is safely arrived & everything shall be delivered as it ought. Thank you for your note. As you had not heard from me at that time, it was very good in you to write, but I shall not be so much your debtor soon. I want to tell you that I have got my own darling child from London; on Wednesday I received one copy sent down by Falkner, with three lines from Henry to say that he had given another to Charles & sent a 3^d by the Coach to Godmersham, just the two sets which I was least eager for the disposal of. I wrote to him immediately to beg for my two other sets, unless he would take the trouble of forwarding them at once to Steventon & Portsmouth - not having an idea of his leaving town before to day; - by your account however he was gone before my letter was written. The only evil is the delay, nothing more can be done till his return. Tell James & Mary so, with my love. - For your sake I am as well pleased that it sh^d be so, as it might be unpleasant to you to be in the neighbourhood at the first burst of the business. - The Advertisement is in our paper to day for the first time; - 10^s. - He shall ask £1.1 for my two next, & £1.0 for my stupidest of all. - I shall write to Frank, that he may not think himself neglected. Miss Benn dined with us on the very day of the Books coming, & in the evening we sat fairly at it & read half the 1st on to her - prefacing that having intelligence from Henry that such a work w^d soon appear we had desired him to send it whenever it came out - & I believe it passed with her unperceived. - She was

«I want to tell you that I have got my own darling child from London». Segon full de la carta del 29 de gener de 1813 de Jane Austen a Cassandra anunciant la publicació d'*Orgull i prejudici*, que aquí anomena «darling child» (estimat fill) © Jane Austen's House

Descripció de l'arribada a Pemberley. Jane Austen. *Pride and Prejudice*. Vol. III, cap 1. London: T. Egerton, 1813. © University of Alberta

Lloança de Pemberley. *Op. Cit.* Vol. I, cap. 8. © University of Alberta

3. Andrew LEVITSKY

Justificació de l'artista:

«*Persuasion* is my favorite novel. I reread the unsurpassed literature with pleasure, as if I had met old friends, because the plot of the novel is also about old friends.

I love engraving "Trees", that's why my work is called *Old Friends, Persuasion.*»

Comentaris del Jurat:

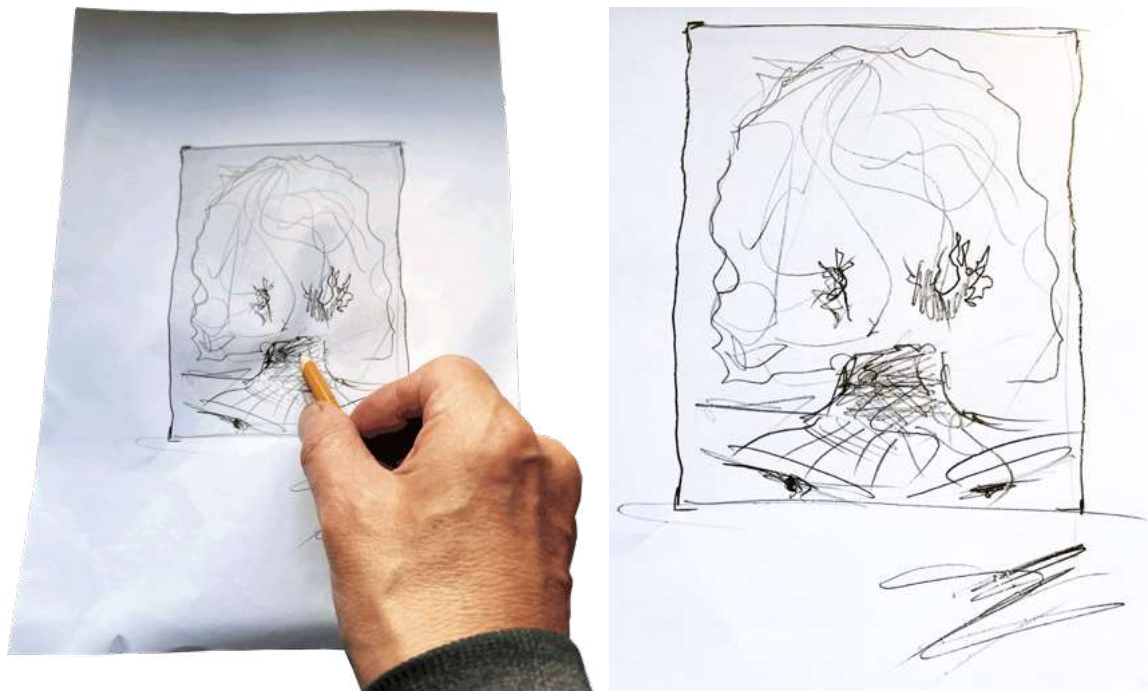
- o “Molt ben treballat des del punt de vista simbòlic” (Teresa Costa-Gramunt).
- o “El roure com a símbol de resistència davant de les proves, d'estabilitat, de "persuasió", com la d'Anne, protagonista de la novel·la de Jane Austen” (Roser Pintó).
- o “La fortalesa d'aquest roure tan altiu i minuciosament treballat realment sembla un bon representant de les velles amistats” (Joan-Lluís de Yebra).

Andrew LEVITSKY
Old friends: Persuasion
Kíiv: l'autor, 2025
Aiguafort en coure, gofrat i pa d'or
Paper Rutenia 300 gr
30 x 22; 14 x 11 cm

3r Premi. Jane Austen

Procés de creació

Andrew Levitsky esbossant un rostre

Matriu calcogràfica i estampa

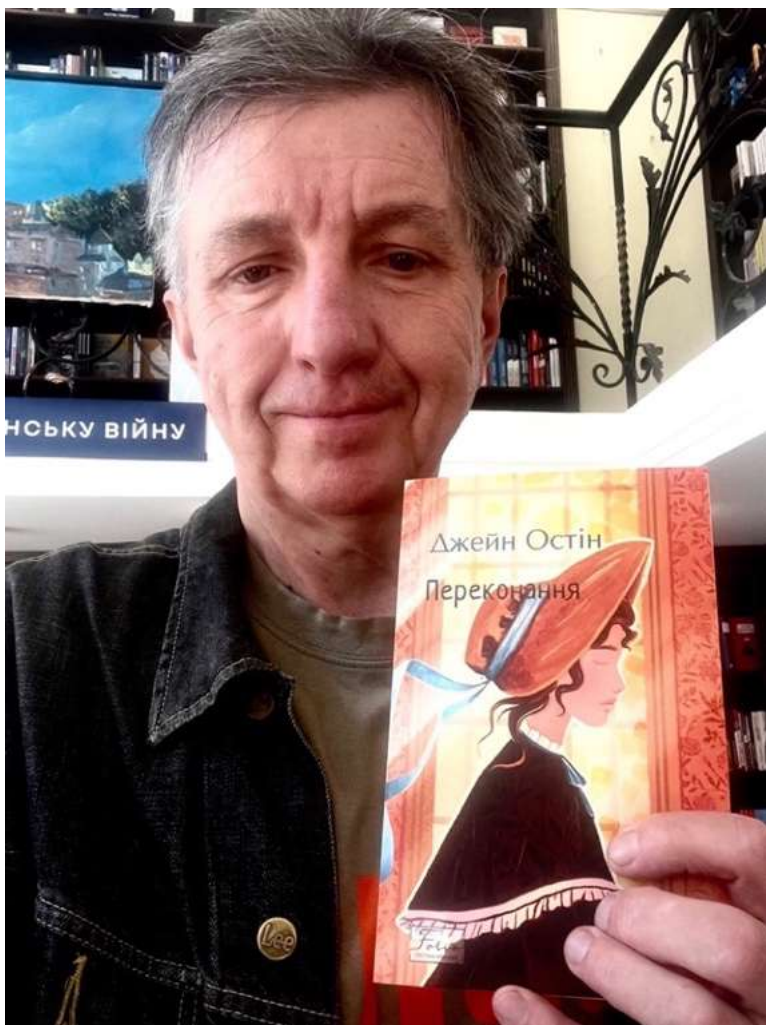

OLD FRIENDS
TERRA

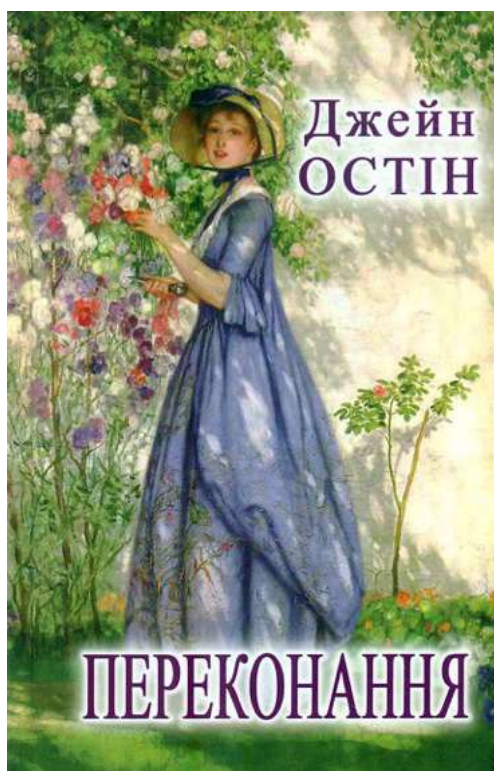

Mostra d'aiguaforts d'Andrew Levitsky de la sèrie *Arbres* (2016), entre els quals *Old friends* (títol anterior, *Terra*); dedicat a Jane Austen amb el títol *Persuasion*. En aquest tiratge especial en honor seu, el gravador ha enriquit l'estampa amb el perfil gofrat de l'escriptora.

Fonts d'inspiració literària

Les primeres traduccions a l'ucraïnès de Jane Austen són de fa vint anys; la de *Persuasion*, a cura de Tatiana Xevtxenko, es va publicar per primera vegada el 2009 amb el títol *Доводи розсудку*. Les darreres edicions, com la que ens mostra l'artista, de 2024, ja porten el títol *Переконання*.

Inicials de Jane Austen amb fulles de roure en la decoració. Logotip commemoratiu del 250è aniversari del seu naixement. © Jane Austen's House

PERSUASION

cross Cottage in the first stage of Lady Russell's journey.

Uppercross was a moderate-sized village, which a few years back had been completely in the old English style, containing only two houses superior in appearance to those of the yeomen and labourers: the mansion of the squire, with its high walls, great gates, and old trees, substantial and unmodernised, and the compact, tight parsonage, enclosed in its own neat garden, with a vine and a pear-tree trained round its casements; but upon the marriage of the young 'squire, it had received the improvement of a farmhouse, elevated into a cottage, for his residence; and Uppercross Cottage, with its viranda, French windows, and other prettinesses, was quite as likely to catch the traveller's eye as the more consistent and considerable aspect and premises of the Great House, about a quarter of a mile farther on.

Here Anne had often been staying. She knew the ways of Uppercross as well as those of Kellynch. The two families were so continually meeting, so much in the habit of running in and out of each other's house at all hours, that it was rather a surprise to her to find Mary alone; but being alone, her being unwell and out of spirits was almost a matter of course. Though better endowed than the

50

Fragment del capítol 5 de *Persuasion*, en què Jane Austen descriu Uppercroos com un poblet d'estil anglès, amb una mansió principal de grans portalades i arbres anyencs i frondosos...

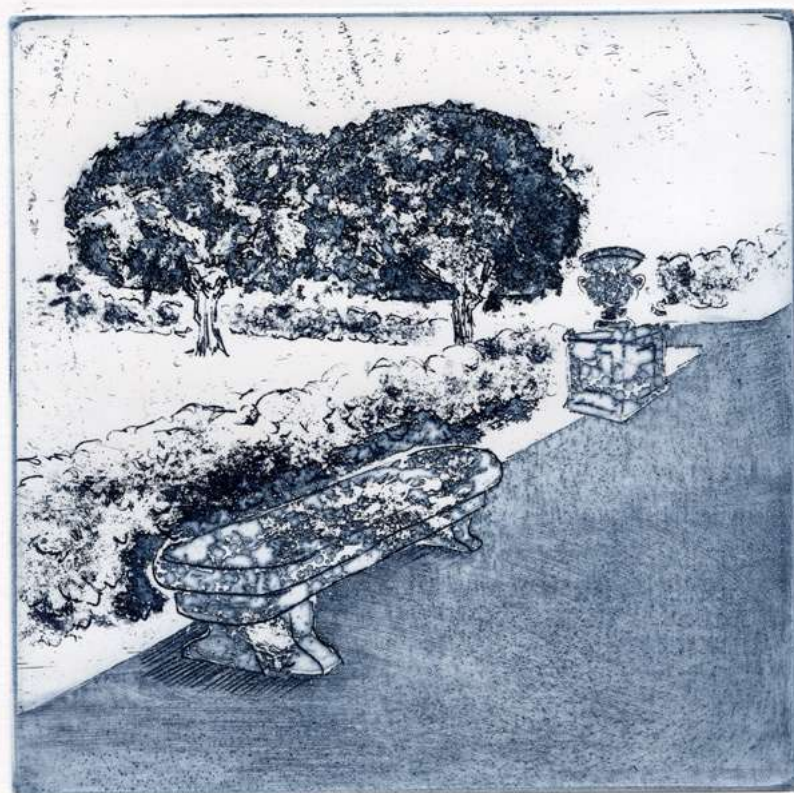
Апперкросс був селом середньої величини, що небагато років тому було втіленням старих англійських звичаїв, за якими лише дві споруди в цьому селі відрізнялися від будинків селян та орендарів: оточений старими деревами поміщицький дім із садом, огороженим високим тином з великими воротами, який усім своїм солідним виглядом нагадував про давно минулі роки; та маленький чепурний будиночок священика, оточений охайним садом, де виноградні лози й грушеві дерева підходили до самих вікон; але після одруження молодого поміщика йому приділили орендарський дім, який удостоїли звання вілли та зробили всі відповідні зміни. Відтоді Вілла Апперкросс зі своїми верандами, скляними дверима й іншими принадами могла привертати до себе увагу приїжджих не меншою мірою, ніж поважніший і ґрунтовніший Великий Дім, що був віддалений від неї на чверть милі.

Versió en ucraïnès del mateix paràgraf

06. Categoria: JANE AUSTEN

06.2. Finalistes

4. Hélène BAUTISTA

Expectations. 6/30

2025 H. Bautista

Expectations

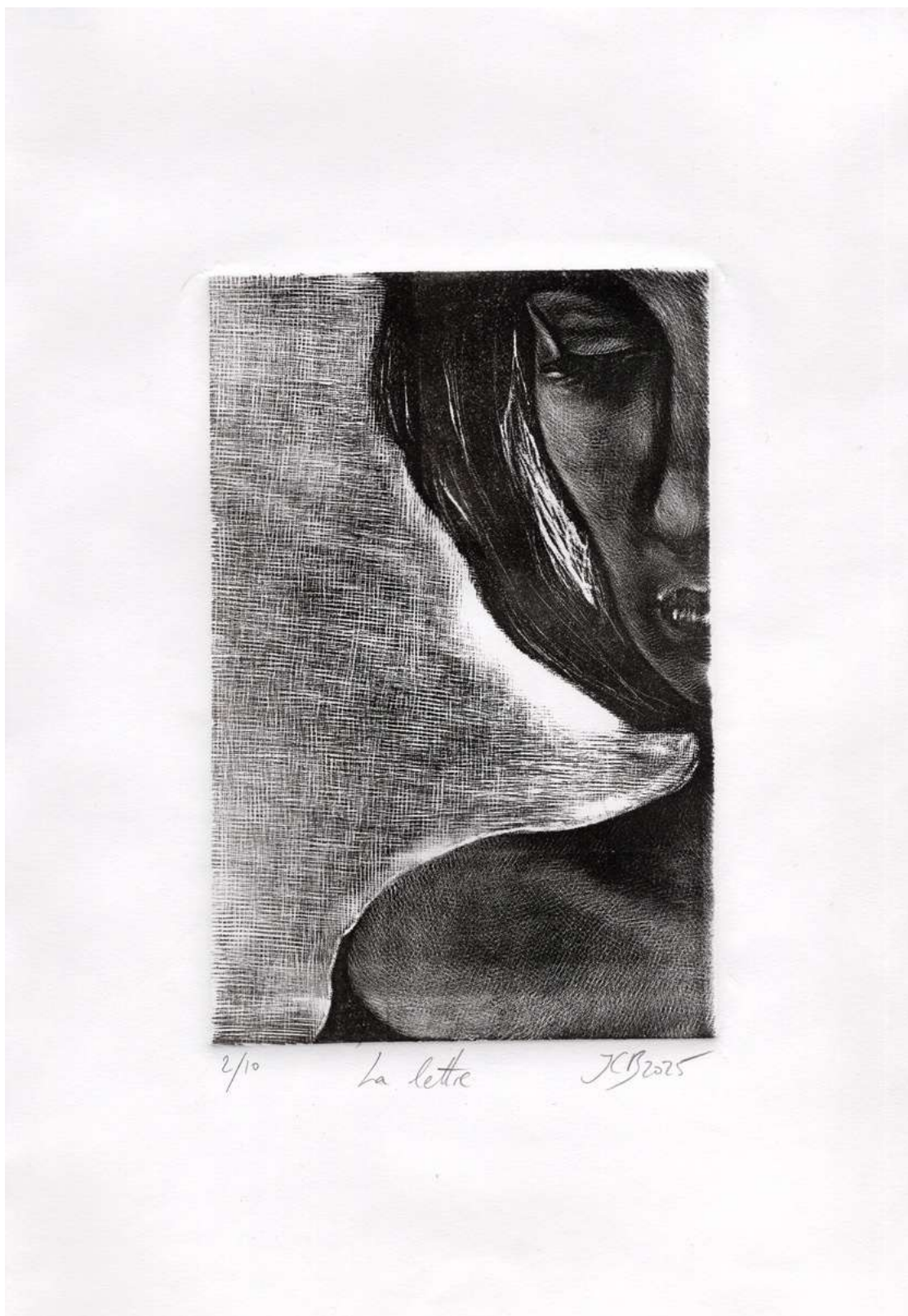
Les Lilas: l'atora, 2025

Aiguafort i aiguatinta en coure

Paper Fabriano Rosaspina 250 gr

30 x 21; 15 x 15 cm

5. Jorge COSTA BRAVO

La lettre

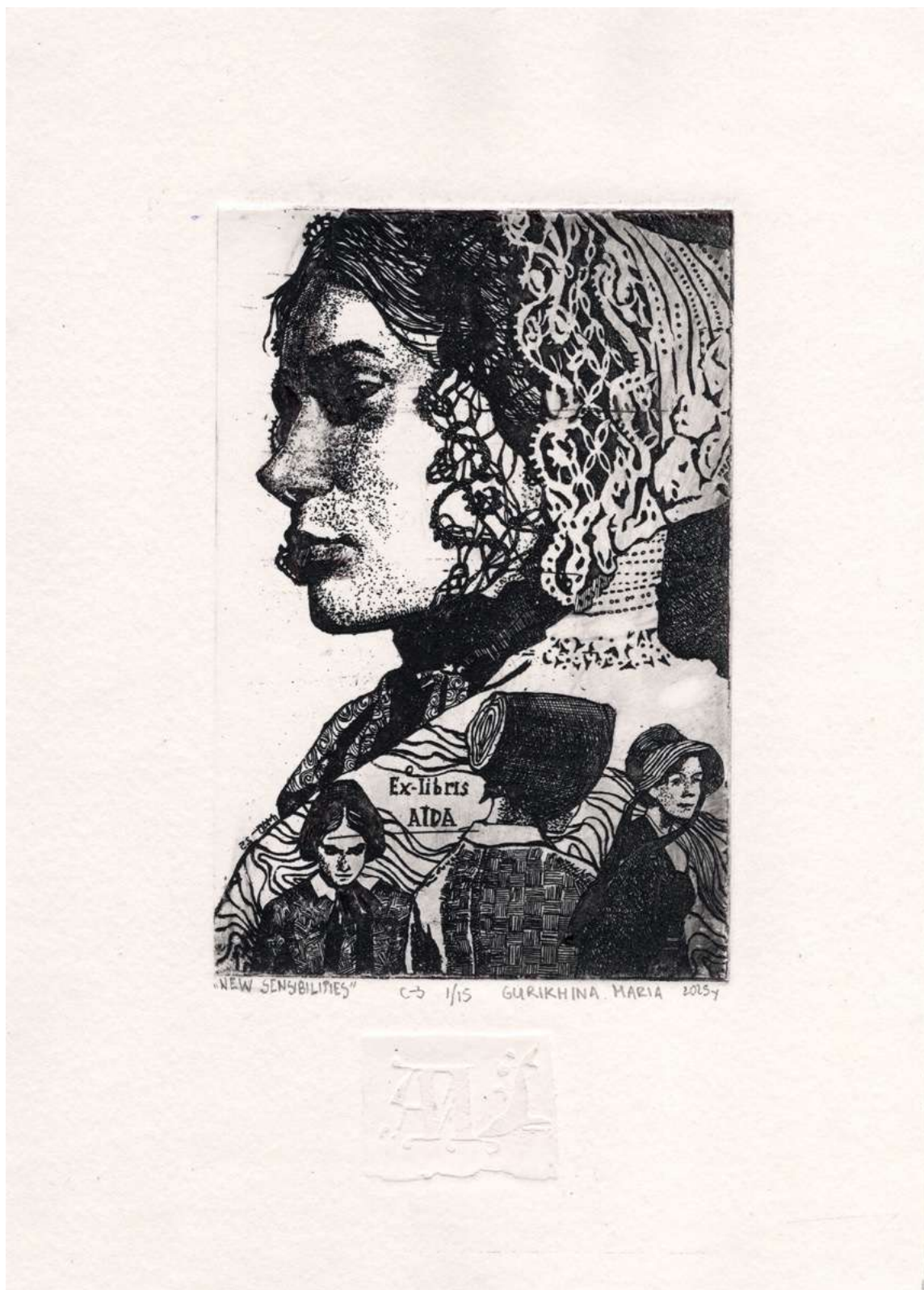
Espaliu e Sant Marçau: l'autor, 2025

Linogratat amb ruleta

Paper Fleur de Coton Clairefontaine 250 gr

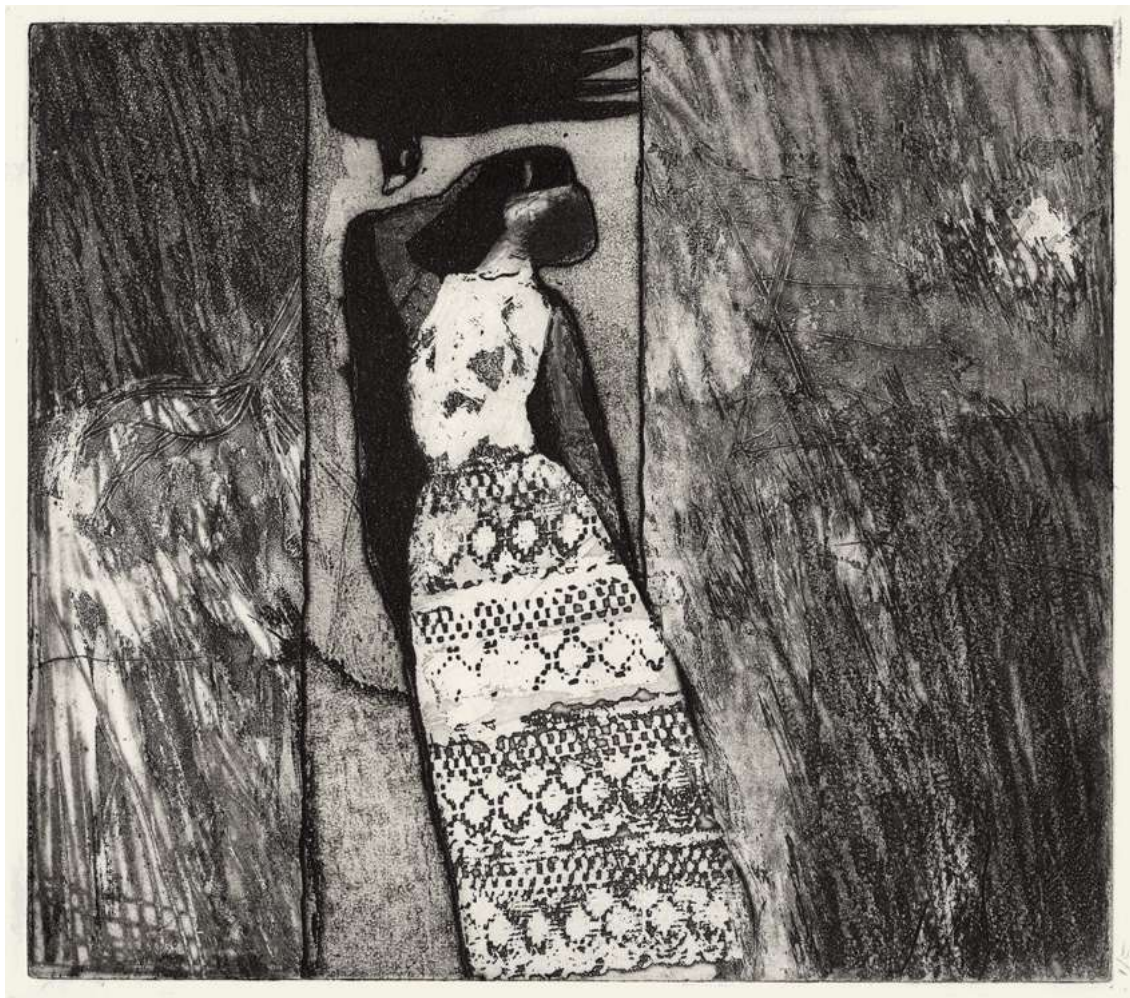
30 x 21; 17 x 11 cm

6. Maria GURIKHINA

New sensibility
Barcelona: Magber Gallery, 2025
Aiguafort en coure
Paper Fabriano
21 x 16; 13 x 9 cm

7. Gabriela GUZMÁN

Abrazo
Valdivia: Taller La Ventana, 2025
Aguafort en coure
Paper Guarro 220 gr
23 x 27; 22 x 25 cm

8. Ekaterina KUBERSKAIA

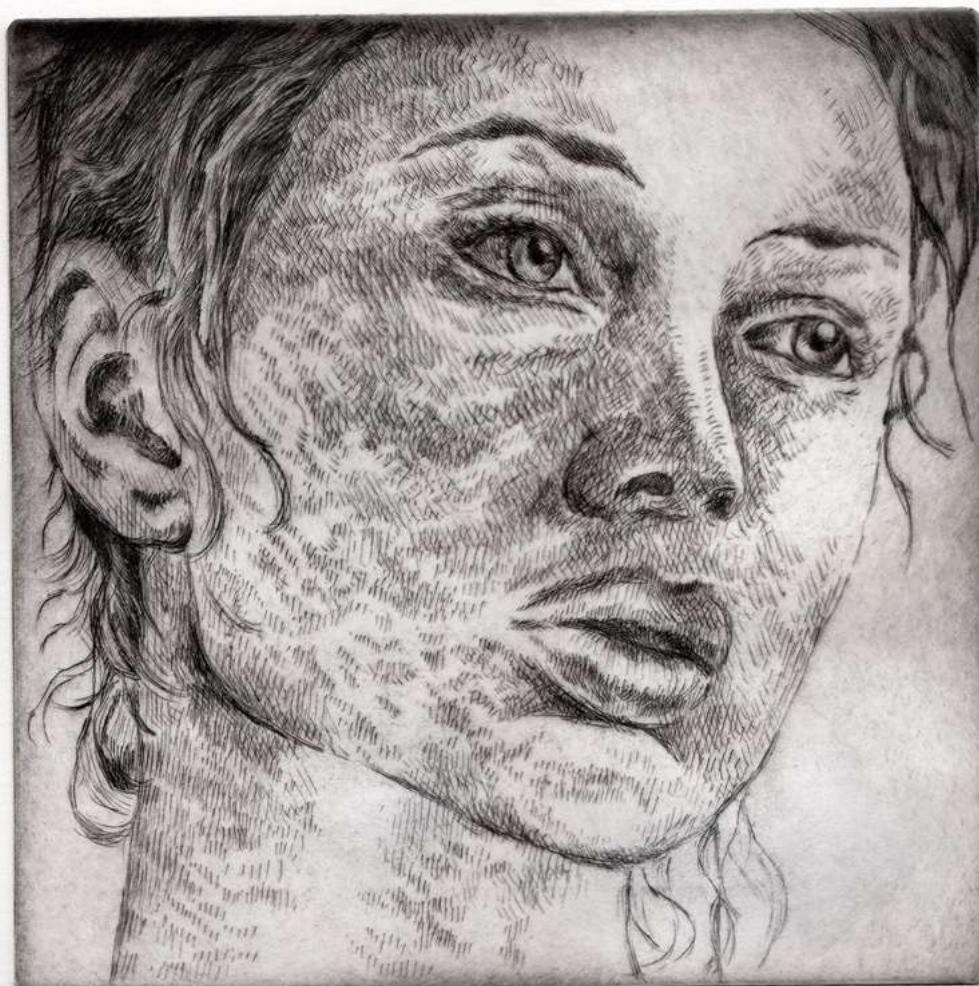
Jane Austen world: the keyhole
Sant Petersburg: Alexey Baranov, 2025
Litografia
Paper Fabriano Rosaspina
31 x 23; 25 x 19 cm

9. Valeria LUCCIONI

Femminile plural
Roma: l'autora, 2025
Aiguafort i vernís tou en zenc
Paper Fabriano Unic
30 x 21; 23 x 10 cm

10. Olivia PEGORARO

3/12

"MISS TAYLOR"

O. Pegoraro '25

Miss Taylor

Piovene Rocchette: l'autora, 2025

Punta seca en metacrilat

Paper Fabriano

30 x 21; 18 x 18 cm

11. Tatiana Carneiro dos REIS

1/3

Tatiana CR

Sense and sensibility
Bochum: l'autora, 2025
Manera negra en coure
Paper Hahnemühle copperprint 300 gr
30 x 22; 10 x 15 cm

12. Yael SARANGA

1/7 Jane Austen Emma 2025 Yael Saranga

Jane Austen: Emma
Mazkeret Batya: l'autora, 2025
Linogravat
Paper Velin d'Arches 250 gr
30 x 21; 22 x 16 cm

06. Categoria: JANE AUSTEN

06.3. Seleccionats i fora de concurs³

³ Els treballs fora de concurs són marcats amb un asterisc

13. Martin R. BAEYENS
Letters often play an important role
 Smetlede: l'autor, 2025
 Disseny assistit per ordinador
 Paper Bockingford
 21 x 30; 9 x 25 cm

14. Hélène BAUTISTA
Reason and sentiment
 Les Lilas: l'autora, 2025
 Aiguafort i aiguatinta en coure
 Paper Fabriano Rosaspina 250 gr
 30 x 21; 15 x 15 cm

15. Lucía CARO
Ruptura
 Mar del Plata: Prueba de Artista, 2025
 Xilografia a testa en MDF
 Paper de cartolina 240 gr
 30 x 21; 12 x 8 cm

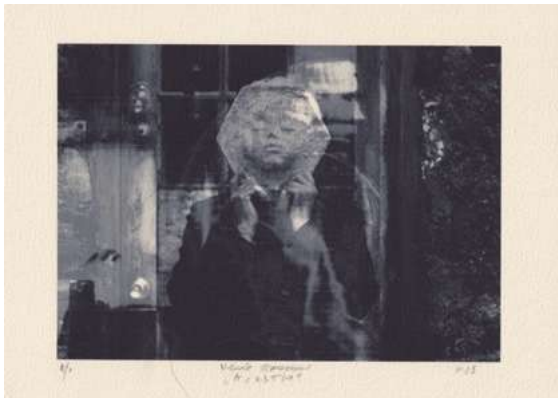
16. Laura CHICOPAR
La abadía de Northanger
 Tandil: l'autora, 2025
 Xilografia a fil en fusta de guatambú
 Paper Fabriano Marcatto 170 gr
 30 x 21; 18 x 13 cm

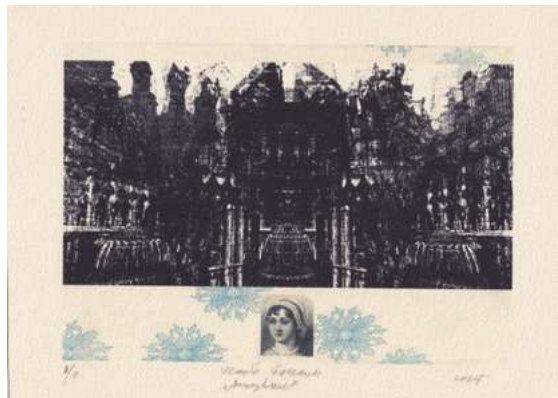
17. Paweł DELEKTA
Pocket watch
 Bielsko-Biała: l'autor, 2025
 Tècnica mixta en alumini
 Paper Fabriano 50 gr
 20 x 20; 16 x 15 cm

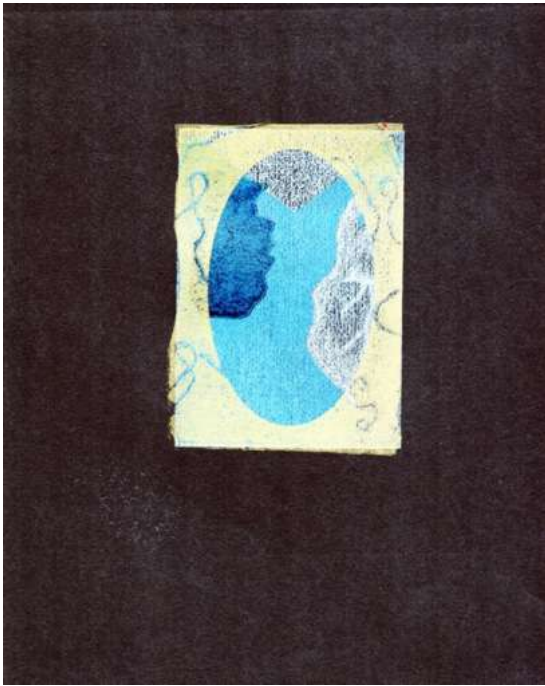
* 18. Ana DENIS
Jane Austen
 Mar del Plata: Prueba de Artista, 2025
 Tècnica mixta
 Paper de cartolina
 29 x 20; 12 x 8 cm

19. Vlado GORESKI
Pride and prejudice
 Bitola: l'autor, 2025
 Tècnica mixta en polímer
 Paper Fabriano
 15 x 21; 12 x 17 cm

20. Vlado GORESKI
Sanditon
 Bitola: l'autor, 2025
 Tècnica mixta en polímer
 Paper Fabriano
 15 x 21; 12 x 17 cm

21. Magalí GONZÁLEZ
Encrucijada
 Mar del Plata: Prueba de Artista, 2025
 Tècnica mixta
 Paper de cartolina
 29 x 21; 12 x 9 cm

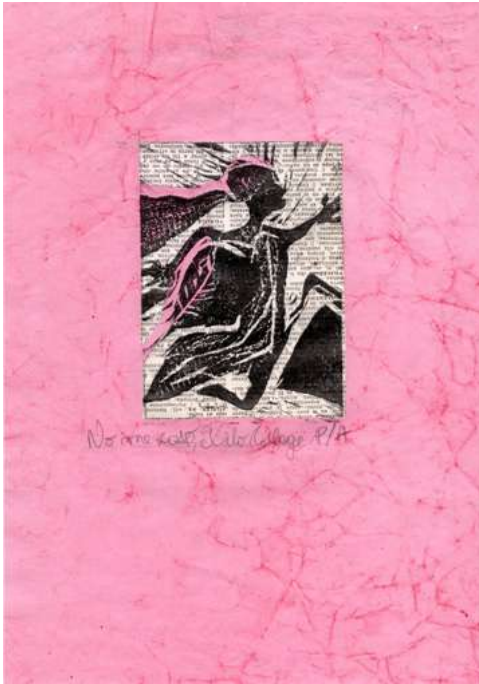
22. Andrew LEVITSKY
The flute for Elisabeth
 Kiiv: l'autor, 2025
 Aiguafort en coure
 Paper Rutenia 200 gr
 30 x 22; 23 x 13 cm

23. Parícia NEGREIRA
Madame et lune
 Buenos Aires: Aire Arte Impreso, 2025
 Linogravat i gofrat en linòleum cartró
 Paper Fabriano, cotó
 30 x 22; 18 x 14 cm

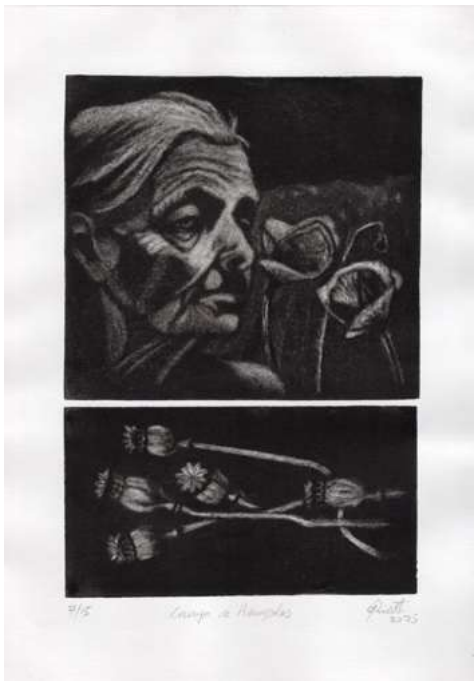
24. Stella Maris NÚÑEZ
Juicio
 Mar del Plata: Prueba de Artista, 2025
 Tècnica mixta en fusta de pi
 Paper de cartolina
 29 x 20; 12 x 9 cm

25. Rosana Irene RIZZO
No me caso
 Mar del Plata: Prueba de Artista, 2025
 Tècnica mixta en fusta
 Paper batik
 29 x 20; 12 x 9 cm

26. Irma ROCCA
Reflexión
 Buenos Aires: l'autora, 2025
 Fotogravat i Chine collé en offset (2 xapes)
 Paper Fabriano 220 gr
 30 x 21; 16 x 15 cm

27. Cecilia RUWETTE
Campo de amapolas
 Buenos Aires: l'autora, 2025
 Manera negra en 2 matrius de plàstic
 Paper Hahnemühle 220 gr
 30 x 21; 14 x 16 i 8 x 16

28. Yael SARANGA
Jane Austen: layers of meanings
 Mazkeret Batya: l'autora, 2025
 Linogravat
 Paper Velin d'Arches 250 gr
 30 x 22; 21 x 18 cm

29. Alberto SCHIUMA

Desamor

Mar del Plata: Prueba de Artista, 2025

Tècnica mixta en fusta

Paper de cartolina

29 x 20; 12 x 9 cm

07. Categoria: HANS CHRISTIAN ANDERSEN

07.1. Premiat i mencionats

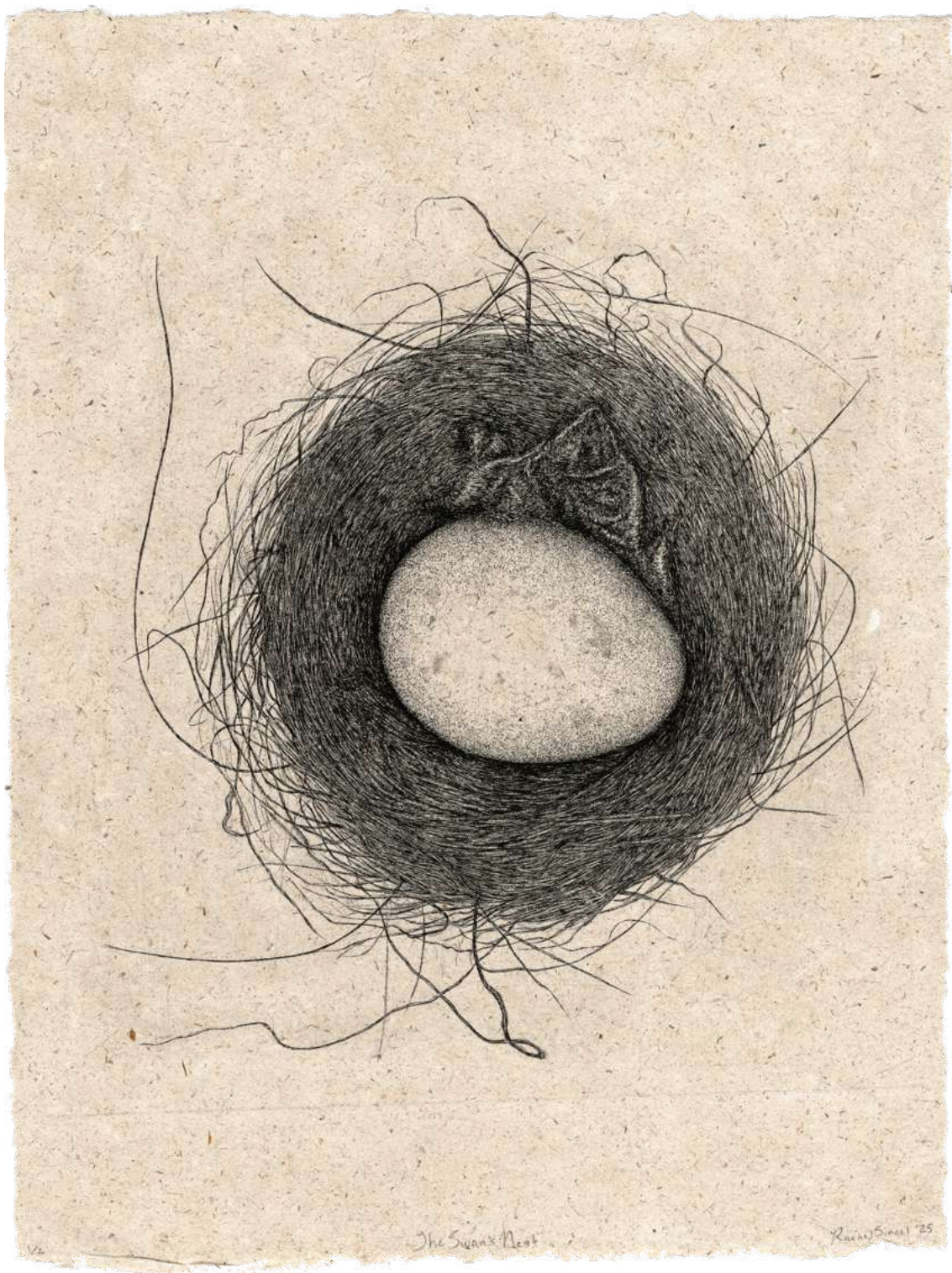
30. Rachel SINGEL

Justificació de l'artista:

«In Hans Christian Andersen's fairy tale *The Ugly Duckling*, a mother duck sits on her nest, waiting for her eggs to hatch. One by one, the eggs crack open, but a larger egg remains unhatched, seemingly reluctant to break. The mother duck worries about this "uncooperative" egg, believing it might be a turkey's egg. The egg left in the duck's nest symbolizes the importance of inherent potential and the power of individuality, regardless of one's outward appearance or environment. The egg's eventual transformation into a beautiful swan signifies that true worth lies within, not in one's surroundings or the judgment of others.»

Comentaris del Jurat:

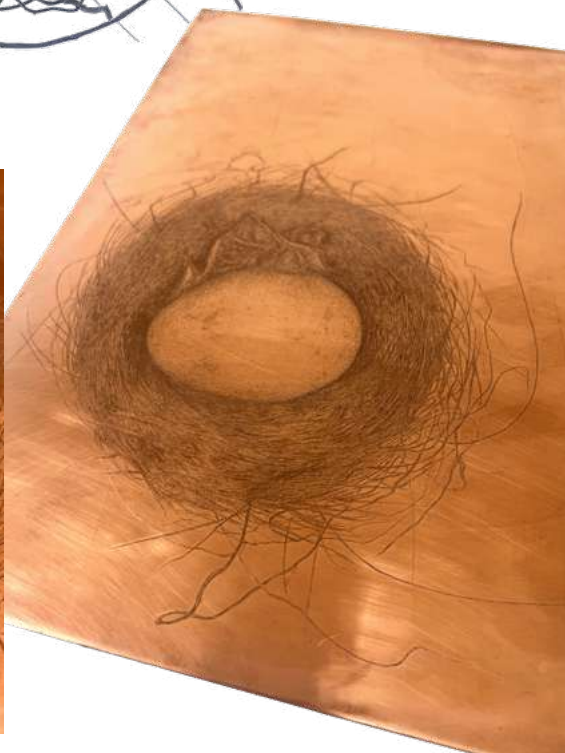
- o “La imatge de l'inici de la vida orgànica: l'òvul fecundat que s'oculta rere la duresa-fragilitat de la closca... En llenguatge simbòlic: la imatge de l'Origen que és a punt de manifestar-se...(Teresa Costa-Gramunt).
- o “És un aiguafort molt ben treballat, que aconsegueix una definició força complicada” (Vicenta Nevado).
- o “La closca d'aquest fantàstic ou és tan bella com el cigne que ha de deixar el niu. És una proposta simbòlica molt potent del conte de H. C. Andersen” (Joan-Lluís de Yebra).
- o “L'ou, símbol de la vida, en un niu de branques seques... Tot reneix! Fins i tot el paper, fet a mà premsant flors” (Roser Pintó).

Rachel SINGEL
The swan's nest
Louisville: University, MFA Studio, 2025
Aiguafort en coure
Paper fet a mà a mà amb abacà i lliri groc
29 x 22; 20 x 16 cm

1r Premi. Hans Christian Andersen

Procés de creació

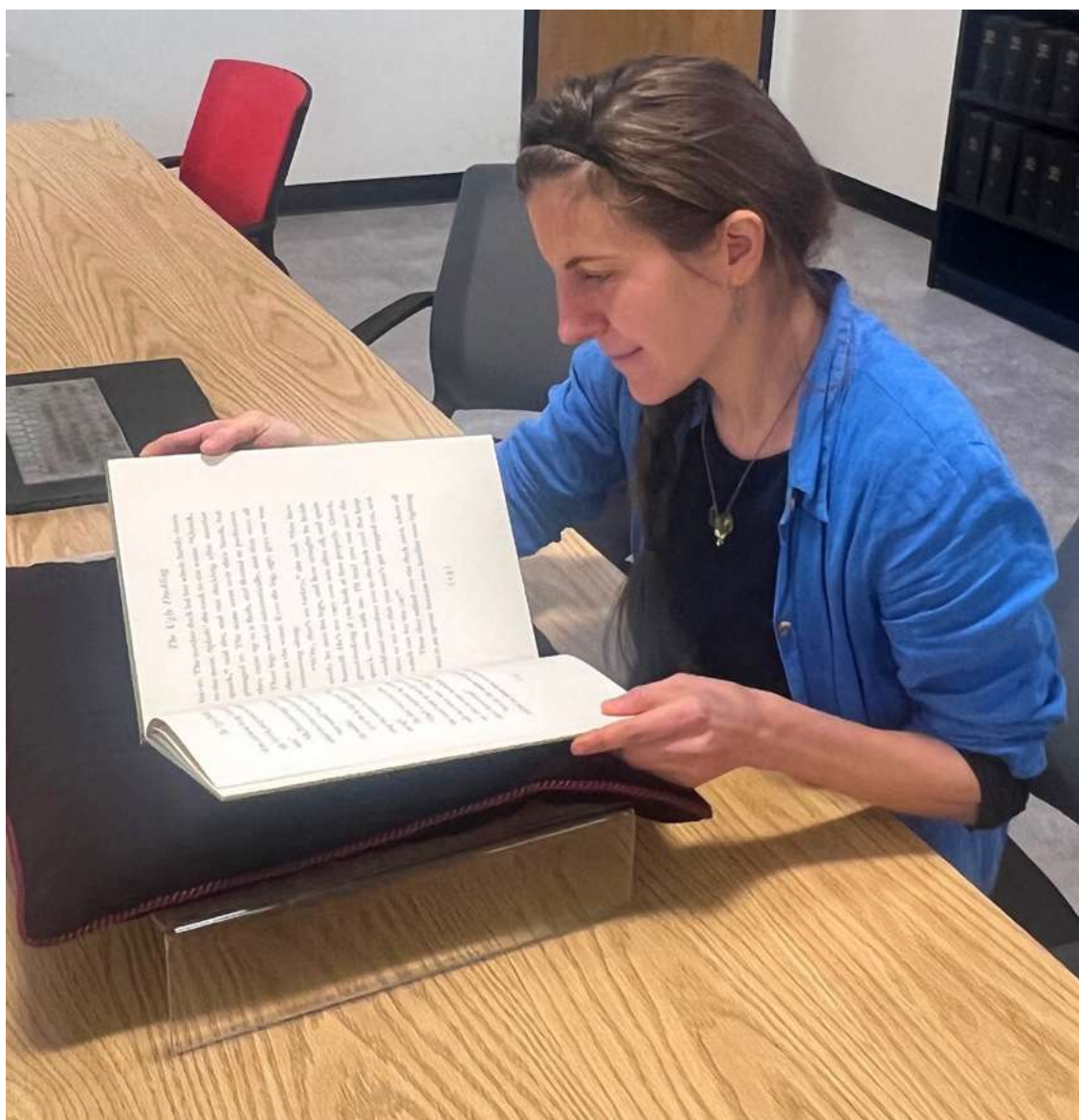
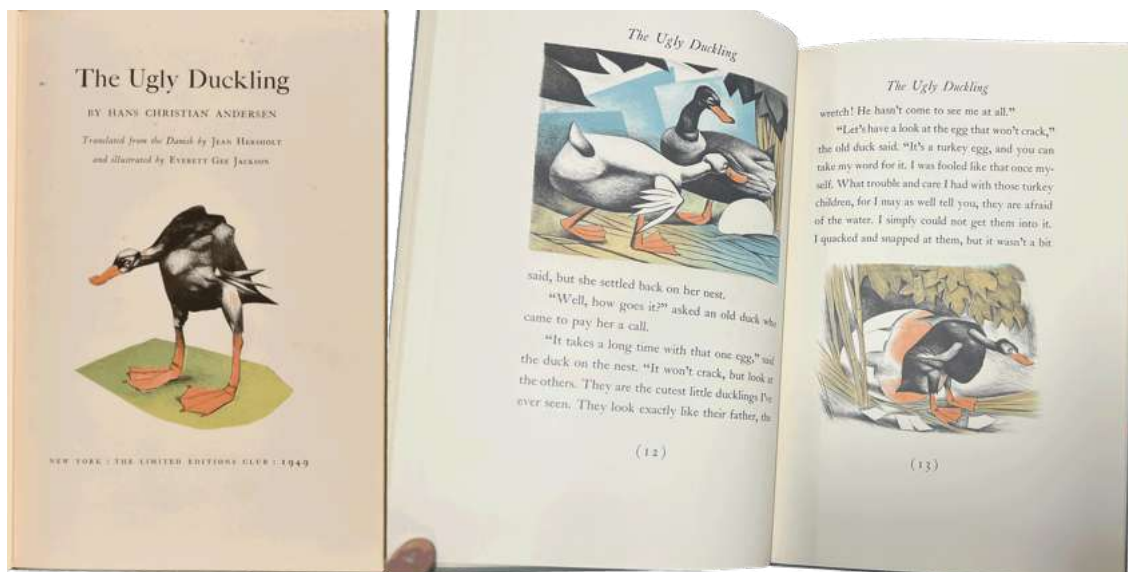

Ou de cigne i detalls de la matriu calcogràfica oberta per l'artista Rachel Singel

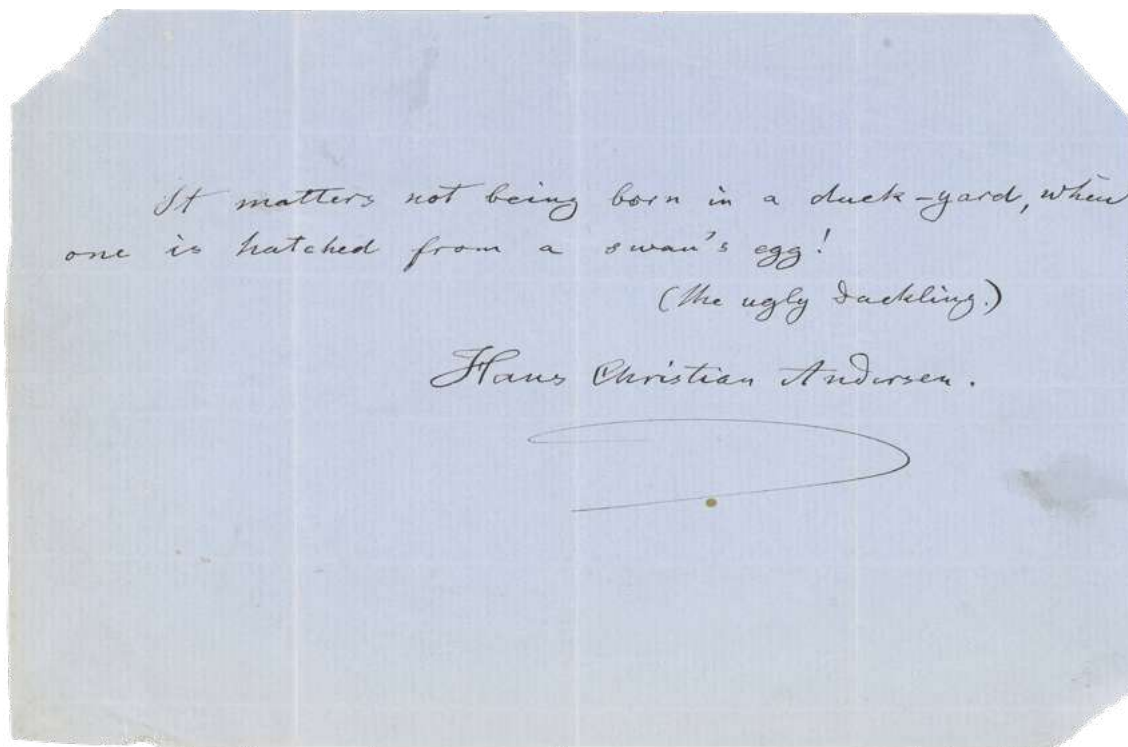

Procés d'elaboració del paper a mà a partir d'una mescla d'abacà i lliri groc, que és una planta invasora a Kentucky

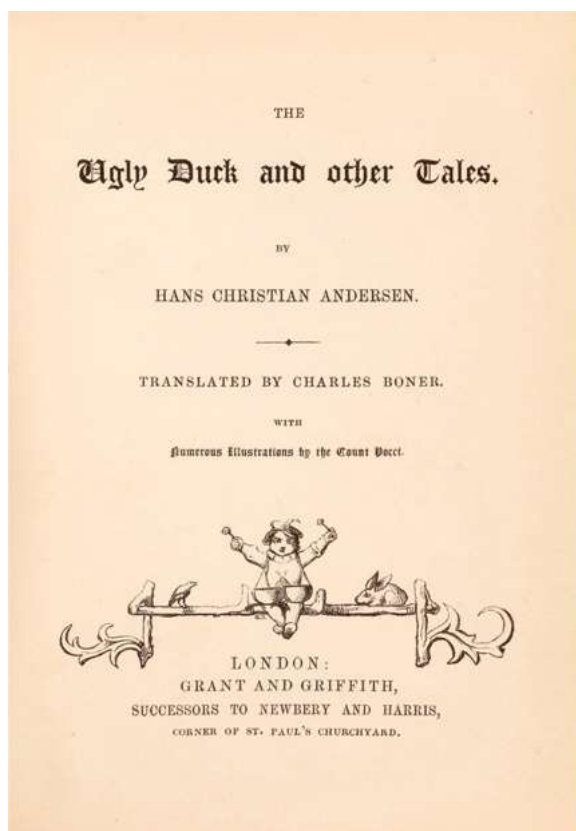
Fonts d'inspiració literària

Rachel Singel llegint el fragment de *The Ugly Duckling*, traduït per Jean Hersholt i il·lustrat Everett Gee Jackson el 1949, que ha inspirat el seu treball.

Autògraf en anglès signat per Hans Christian Andersen: "It matters not being born in a duck-yard, when / one is hatched from a swan's egg! / (The Ugly Duckling) / Hans Christian Andersen."

THE UGLY DUCK.

—she was to hatch her eggs and get a brood of ducklings; but it lasted so long, she was almost tired of it, and she had, besides, few visitors. The other ducks preferred swimming about in the moats, to sitting with her and chatting under the dock-leaves.

At last one egg cracked, and then another: "Pip! pip!" they cried; all the eggs had grown alive, and one head popped out after the other. "Pat, pat," said she; and then the ducklings all broke open their shells as well as they were able, and peeped about under the green leaves. And their mother let them look as much as they liked; for green is good for the eyes.

"How immense the world is!" said the little ones; for the room they had now to move in was, to be sure, quite another thing to what it was when sitting in the egg-shell.

"Do you think that this is the whole world?" said their mother. "It extends far towards the other side of the garden, straight to the vicar's field: but there I have never been. You surely are all here!" And now she rose. "No, I have not all! The largest egg is lying there still. How long

Edició de contes de Hans Christian Andersen, que inclou per primera en anglès *The Ugly Duckling* ("L'ànec lleig"). La traducció, a càrrec de Charles Boner, és de 1846, feta a partir de l'alemany, no del danès.

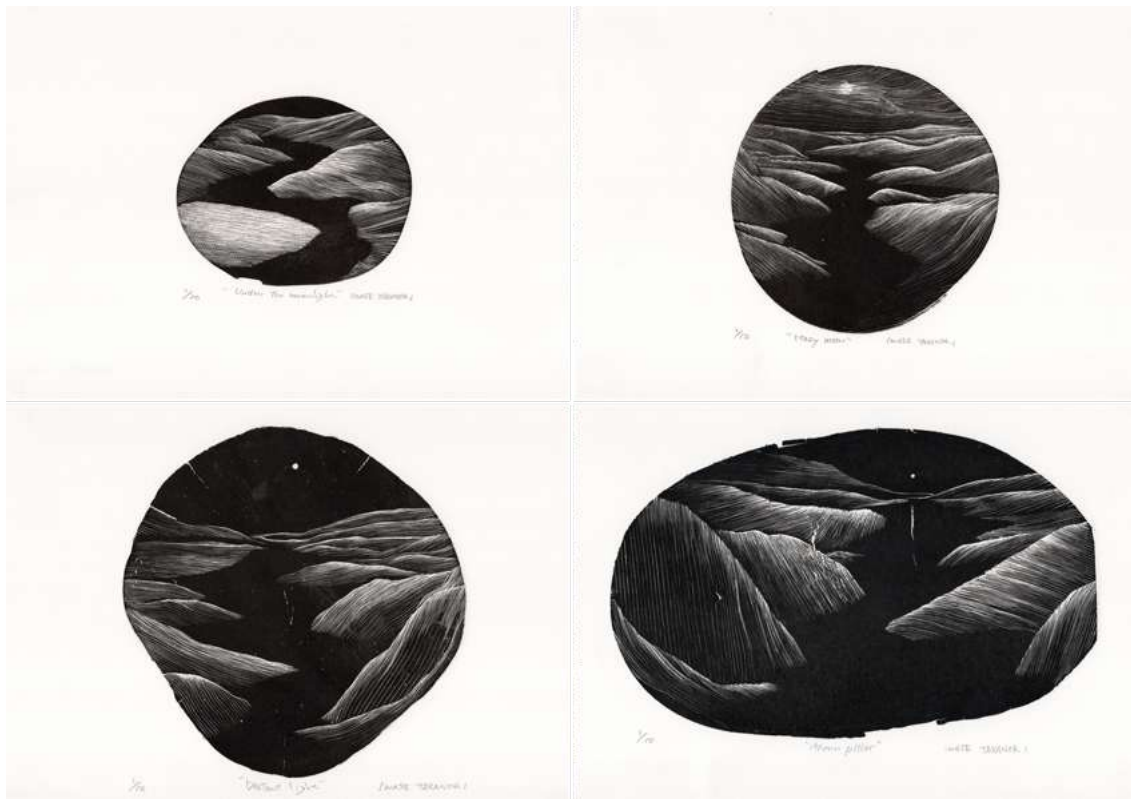
31. Takanori IWASE

Justificació de l'artista:

«Based on *A picture book without pictures. First night*, by H. C. Andersen:
The fleeting light floating on the river's surface may be an illusion born of her wish. It may be a moon pillar or a sparkle created by the rippling of the water's surface. But even if it is an illusion, we need it to live.»

Comentaris del Jurat:

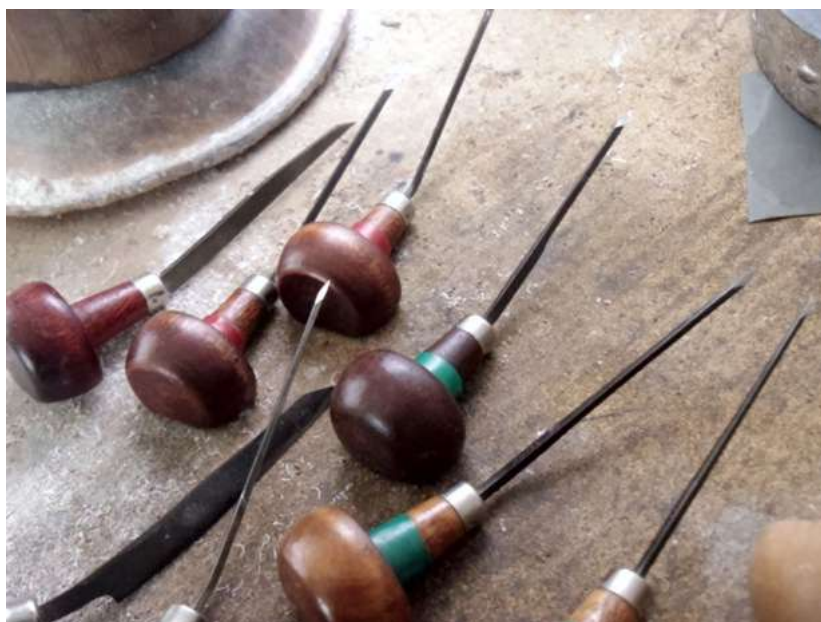
- o “Fa una molt bona síntesi aprofitant les propietats que li oferia la matriu de fusta” (Rosa Vives).
- o “Sempre amb un punt de llum a l'horitzó...”. (Teresa Costa-Gramunt).
- o “En el conte de H.C. Andersen *Diàlegs amb la lluna: un llibre d'imatges sense imatges*, durant 32 nits la lluna explica a un jove el que ha vist. Takanori Iwase il·lustra la primera nit, apropant-se i allunyant-se com un objectiu a la superfície lunar, i a la història que explica sobre una fosca nit al riu Ganges” (Roser Pintó).
- o “Quina sèrie de xilografies tan ben concebuda, sembla com si hagués aplicat un zoom per esbrinar si el soldat estimat referit per HCA és encara viu més enllà del Ganges!” (Joan-Lluís de Yebra).

Takanori IWASE
What the moon saw. Under the moonlight; Hazy moon; Distant light; Moon pillar
Kanazawa: l'autor, 2025
4 estampes: xilografia a testa en fusta de camèlia
Paper Gampi i Muse TMK
21 x 30; 18-10 x 26-13 cm

2n Premi. Hans Christian Andersen

Procés de creació

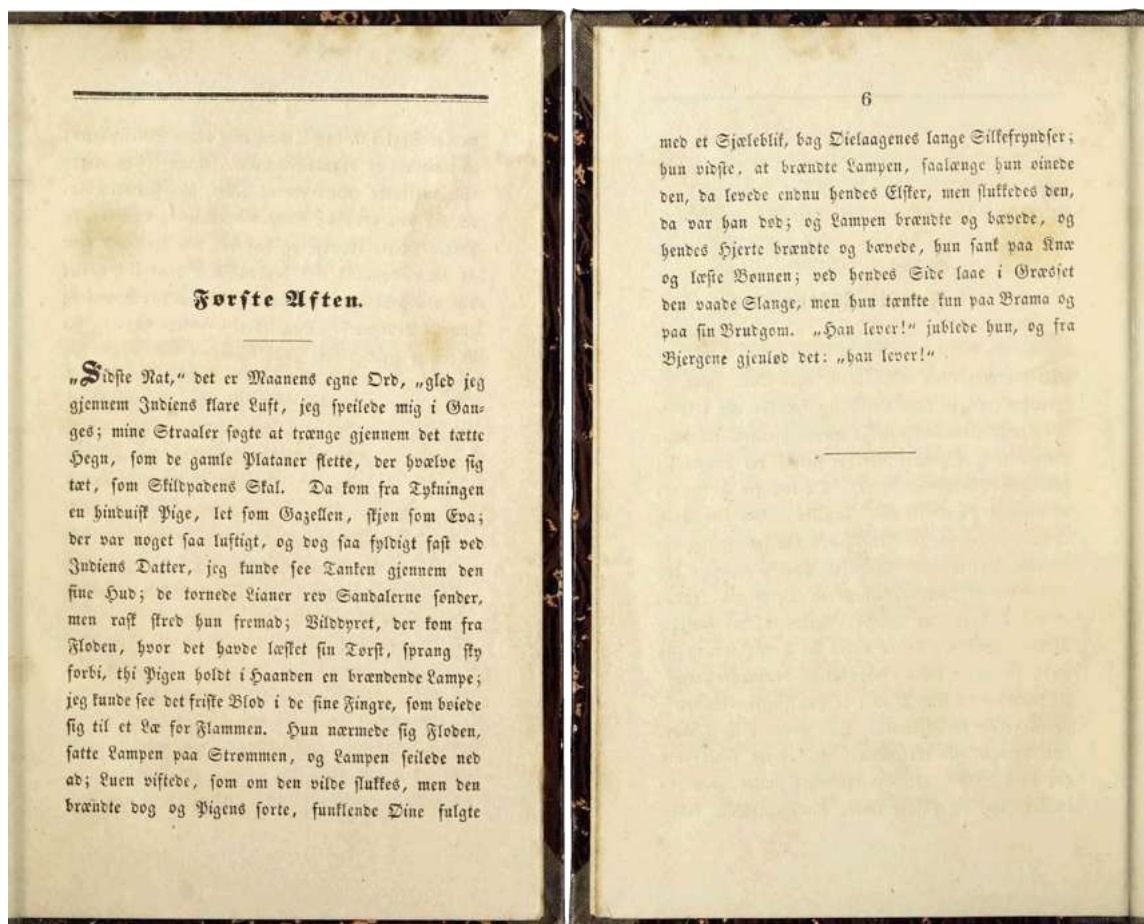

Matrius de fusta de camèlia i joc de gúbies xilogràfiques

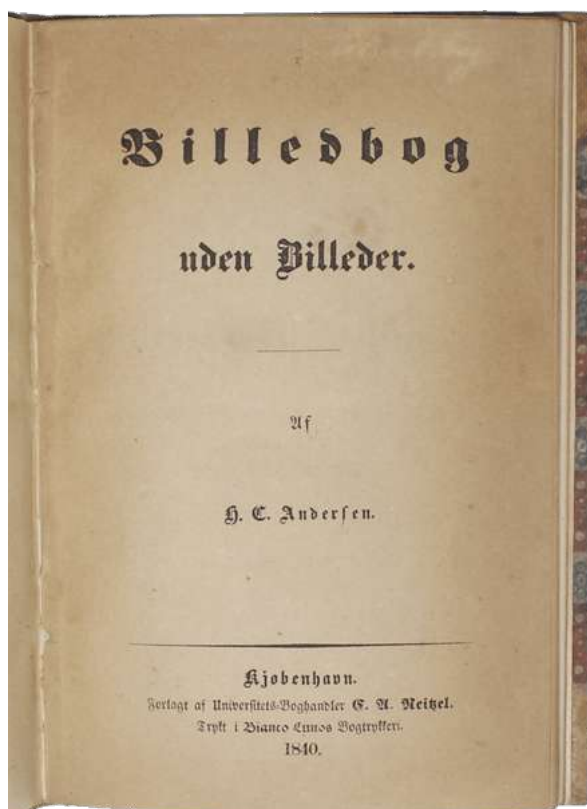

Matrius xilogràfiques i racó de l'estudi de T. Iwase amb estampes assecant-se

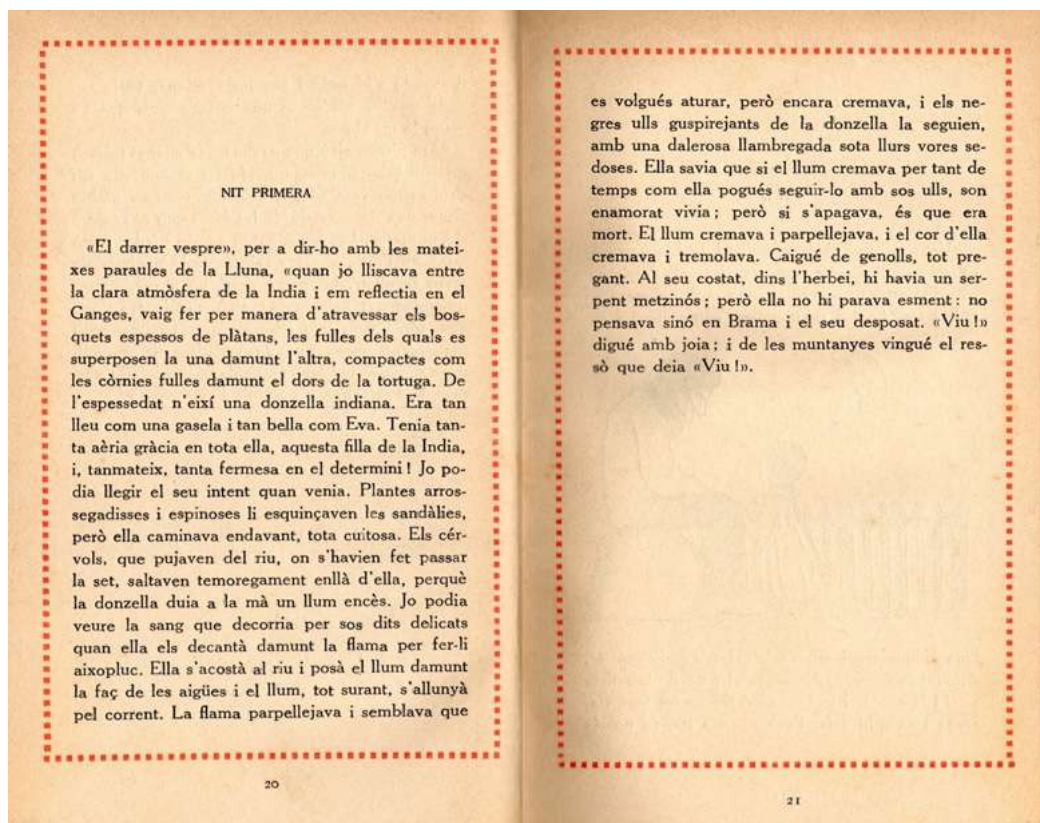
Fonts d'inspiració literària

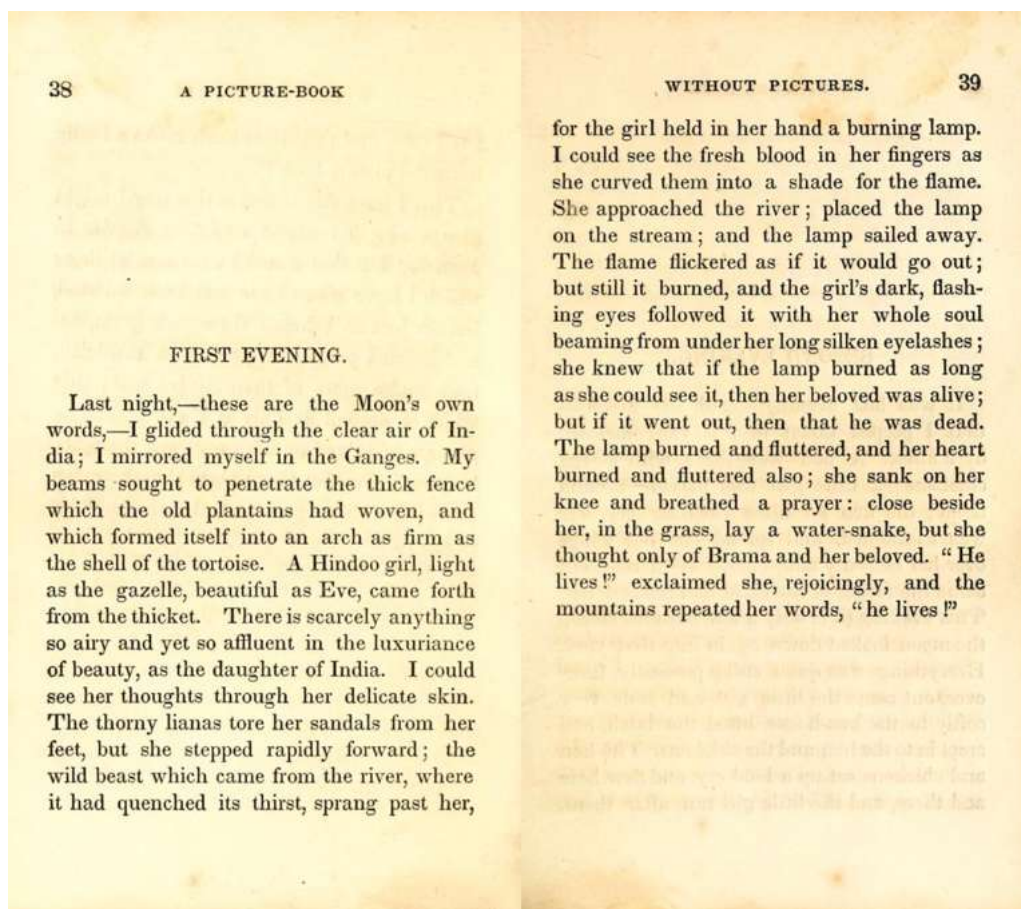
“Nit primera”, a la vora del riu Ganges, a l'Índia, del *Billedbog uden Billeder* de H.C.A.

Cobertes de la 1a edició en danès, 1840, i de la traducció al japonès de Yoshitaka Kawasaki. Tòquio: Kadokawa, 2010

Traducció catalana amb el títol *Les coses que veié la lluna. Primera nit.* per Joan d'Albaflor (Josep Carner). Barcelona: Verdaguer, 1918

Primera traducció a l'anglès amb el títol *A Picture book without pictures and other stories*, per Mary Howitt. Nova York: C. S. Francis, 1846

32. Liudmila PROKHOROVA

Justificació de l'artista:

«Based on two moments from the tale “The Snow Queen”, by H. C. Andersen.»

Comentaris del Jurat:

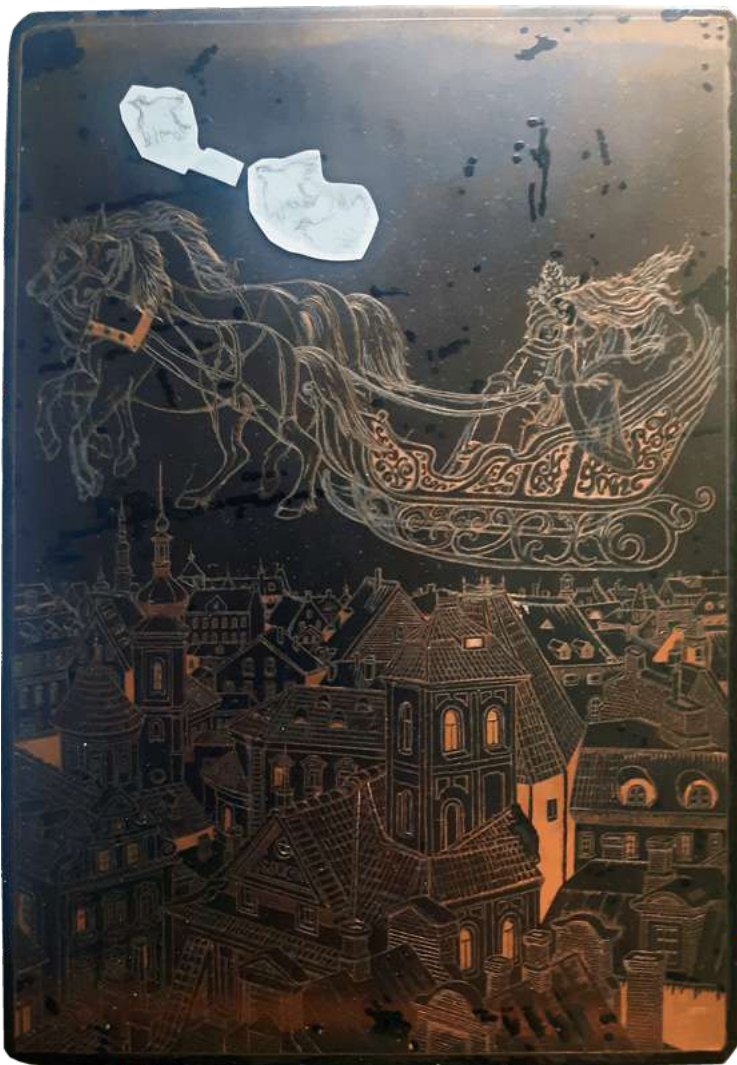
- o “La distribució és perfecta; el predomini dels blaus li dona profunditat” (Teresa Costa-Gramunt).
- o “El contorn, la degradació de les finestres obertes amb la llum... està molt ben treballat i t'endinsa dins el conte i la fantasia” (Vicenta Nevado).
- o “Il·lustrat amb bellesa i detalls precisos dos moments clau del conte, on la màgia actua negativament sobre els personatges: quan Kai és arduït per la reina de les Neus i quan una bruixa fa que Gerda oblidi el seu amor i es converteixi en la seva minyona” (Roser Pintó).
- o “Quin gran treball, ple de detalls, sensibilitat i *savoir-faire*” (Joan-Lluís de Yebra).

Liudmila PROKHOROVA
Snow Queen.
Kay abduced by the Snow Queen;
Gerda at the old witch's
 Sant Petersburg: l'autora, 2025
 2 estampes: aiguafort i aiguatinta en coure
 Paper Fabriano Rosaspina
 30 x 22; 19-20 x 13-14 cm

3r Premi. Hans Christian Andersen

Procés de creació

Matrius calcogràfiques, segell en sec de gofrar amb les inicials de l'artista i material de treball i instrumental divers

Procés d'acoloriment de les estampes amb aquarel·la

Fonts d'inspiració literària

Liudmila Prokhorova llegint un conte d'Andersen al seu fill del llibre *Сказки зарубежных писателей* (Contes de fades d'escriptors estrangers). Moscou: Pravda, 1986

Snoren for at komme løs fra den store Slæde, men det hjalp ikke, hans lille Kæretøj hang fast, og det gik med Windens Hært. Da raabte han ganske højt, men ingen hørte ham, og Sneen fuge, og Slæden fløj af Sted; imellem gav den et Spring, det var, som om han for over Grøfter og Gærder. Han var ganske forkræftet, han vilde løse sit Fadervær, men han kunde kun hufte den store Tabel.

Snefnuggene bleve større og større, til sidst saa de ud som store, hvide Høns; med eet sprang de til Side, den store Slæde holdt, og den Person, som kørte i den, rejste sig op, Pelsen og Huen vare af bare Sne; en Dame var det, saa høj og rant, saa skinnende hvid, det var Snedronningen.

„Vi ere komne godt frem,“ sagde hun, „men er det at fryse? kryb ind i min Bjørnepels!“ og hun satte ham i Slæden hos sig, slog Pelsen om ham, det var, som om han fant i en Snebrøve.

„Kryber du endnu?“ spurgte hun, og saa kysede hun ham paa Panden! Uj! det var koldere end Is, det gik ham lige ind til hans Hjerte, der jo dog halvt var en Isklump; det var, som om han skulde dø; — men kun et Øjeblik, saa gjorde det just godt; han mærkede ikke mere til Kulden rundt om.

„Min Slæde! glem ikke min Slæde!“ det hufede han først paa; og den blev bunden paa en af de hvide Høns, og den fløj bag efter med Slæden paa Ryggen. Snedronningen kysede Kay endnu engang, og da havde han glemt lille Gerda og Bedstemøderen og dem alle derhjemme.

rar-hi el seu petit trineu, i fou arrossegat enllà. Cada vegada anava més de pressa, dret al carrer d'allí prop. El que el menava es girà i salutà Kay amb el cap, d'una manera amical; era talment com si es coneguessin. Cada vegada que Kay anava a desfermar el seu petit trineu, el foraster tornava a girar-se somrient, i així Kay hi romanía al darrera, i d'aquesta manera van arribar a la porta de la ciutat. Després la neu va començar a caure tan espessa, que el minyó no veia res a un pam davant seu, però encara avançaven. Llavors deixà anar la corda ben de pressa, per desprendre's del trineu gros, però no li serví de res, car el seu petit trineu estava misteriosament lligat a l'altre, i avançaven com el vent. El minyonet es posà a cridar ben fort, però ningú no el sentia; i nevava més i més i el trineu brunzia; de tant en tant feia un salt, i semblaven talment volar damunt cledes i reguerols. El minyó estava ben espaordit. Volia dir el parenostre, però en aquell moment no recordava sinó la taula de multiplicar.

Els borrallons de neu es van tornar cada vegada més grossos; a la fi, semblaven grans gallines blanques. Tot d'una es decantaren i el trineu gros s'aturà, i la persona que el menava es posà dreta. Tant la pell que l'embolcava com el casquet eren de neu; era una donzella alta i esvelta, i tota blanca i guspirejant. Era la Reina de la Neu.

— Hem viatjat de pressa! — digué —. Però veig que tremoles de fred. Posat sota la meua pell d'ós.

I el posà al costat d'ella en el gros trineu, i l'embolicà tot amb la pell i a Kay li semblà que s'esfonava en una allau gèlida.

— Encara tens fred? — va preguntar-li, i li féu un bes al front. Uf! Allò era més fred que el glaç; li penetrava dins mateix del cor, la meitat del qual ja era un bloc de gel; li va semblar que es moria... però només un instant; i després es tornà a trobar bé, i ja no tingué més fred.

— El meu trineu! No oblidéssiu el meu trineu!

Aquest va ésser el seu primer pensament; i lligaren ben fort el trineu a l'esquena d'una d'aquelles gallines blanques, que volà darrera d'ella. La Reina de la Neu tornà a besar Kay, i aleshores ja havia oblidat Gerda i la seva àvia i tots els de casa seva.

— Ara no et faré més petons — va dir-li ella —, perquè si torna-va a besar-te ja seria el bes de la mort.

Kay va mirar-la. Era tan bonica, que no podia imaginar un rostre més assenyat ni més bell; ara ja no semblava pas de glaç, com abans, quan seia darrera la finestra i havia fet senyals al noiet. Als ulls

Fragment del segon capítol de *La reina de la neu*, on Kay és abduït per la Reina de la Neu, que ha inspirat el primer gravat de l'artista. El text danès és publicat a Copenhagen: Gyldendal, 1913 [1894]; la traducció catalana, de Marià Manent, va ser publicada a Barcelona: Joventut, 1968

Dg Gerda var glad ved at komme paa det tørre, men dog lidt bange for den fremmede, gamle Kone.

„Kom dog og forlær mig, hvem du er, og hvorledes du kommer her!“ sagde hun.

Dg Gerda fortalte hende alting; og den gamle rystede med Hovedet og sagde: „hm! hm!“ og da Gerda havde sagt hende alting og spurgt, om hun ikke havde set lille Kay, sagde Konen, at han var ikke kommen forbi, men han kom nok, hun skulde bare ikke være bedrøvet, men smage hendes Kirsebær, se hendes Blomster, de vare smukkere end nogen Billedbog, de kunde hver fortælle en Historie. Saa tog hun Gerda ved Haanden, de gik ind i det lille Hus, og den gamle Kone luffede Døren af.

Vinduerne sad saa højt oppe, og Glasene vare røde, blaa og gule; Dagslyset skinnede saa underligt derinde med alle Kulører, men paa Vordet stod de dejligste Kirsebær, og Gerda spiste saa mange, hun vilde, for det turde hun. Dg medens hun spiste, kæmmede den gamle Kone hendes Haar med en Guldfam, og Haaret krollede og skinnede saa dejligt gult om det lille, ventlige Ansigt, der var saa rundt og saa ud som en Røse.

„Saadan en sød lille Pige har jeg rigtig længtes efter!“ sagde den gamle. „Nu skal du se, hvor vi to godt skulle komme ud af det!“ og alt som hun kæmmede den lille Gerdas Haar, glemte Gerda mer og mer sin Blesbroder Kay; for den gamle Kone kunde Trolddom, men en ond Trold var hun ikke, hun troldede bare lidt for sin egen Fornøjelse,

cohat estirà la barca cap en terra, i va treure'n la petita Gerda a coll. La noieta s'alegrà de veure's de bell nou en terra ferma, però l'estranya vella li feia un xic de por.

— Vine i digue'm qui ets i com has arribat aci — va dir-li. I Gerda li ho explicà tot, i la vella movia el cap i deia: „Hum! Hum!“ I quan Gerda li ho va haver contat tot i li preguntà si havia vist el petit Kay, la dona va contestar-li que encara no havia vingut, però que probablement aviat arribaria; no havia d'estar trista, sinó tastar les seves cireres i contemplar les flors, que eren millors que qualsevol llibre de dibuixos, ja que cadascuna sabia una rondalla. Després va donar la mà a Gerda i la féu entrar a la caseta, i la vella tancà la porta amb pany i clau.

Les finestres s'esqueien molt enlaire, i els porticons eren vermells, blaus i grocs; la llum del dia brillava allí dins d'una manera estranya, amb tot de colors. Damunt la taula hi havia les cireres més boniques que us puguem imaginar, i Gerda en va menjar tantes com va voler, perquè la vella va donar-li'n permís. Mentre ella menjava, la vella la pentinava amb una pinta d'or, i el cabell s'ondujava i brillava com or gentil al voltant de la petita cara dolça, que era rodona i florida com una rosa.

— Fa molt temps que desitjava tenir una noieta bufona com tu — digué la vella —. Ja veuràs com ens avindrem d'allò més.

I com més pentinava el cabell de Gerda, més oblidava la noieta el seu companyó, el petit Kay; car aquella velleta sabia fer coses de màgia, per bé que no era pas una bruixa dolenta. Només practicava una mica de màgia per divertiment, i llavors ho feia perquè volia quedar-se la petita Gerda. Així, doncs, va anar al jardí, allargà el bastó cap a tots els rosers que hi havia, i, bonics com eren, tots s'enfonsaren en la terra fosca, i ningú no hauria pogut dir on s'esqueien feia un moment. La vella temia que si Gerda veia roses pensaria en les seves, i es recordaria del petit Kay, i li fugiria.

Llavors va portar Gerda cap al jardí florit. ¡Quina fragància allí, i quina bellesa! Totes les flors que puguem pensar eren allí ben florides; hi havia les de totes les estacions de l'any; cap llibre de dibuixos no podia ésser més alegre ni més bonic que allò. Gerda saltava d'alegria i jugà fins que el sol va pondre's darrera dels grans cirerers. Llavors va acostar-la en un llit molt gentil, amb coixins de seda plens de violes blaves, i allí va adormir-se, i somnià tan feliç com una reina el dia del seu casament.

Paràgraf del capítol tercer de *La reina de la neu*, en què Gerda entra a la casa de la vella bruixa, tema del segon aiguafort de Liudmila Prokhorova.

33. Maria KOLYSHKINA

Justificació de l'artista:

«Inspired by two scenes from the fairy tale "The princess and the pea", by H. C. Andersen»

Comentaris del Jurat:

- o “Dues perfectes imatges de l'atmosfera que es respira en aquest conte d'Andersen” (Teresa Costa-Gramunt).
- o “Magnífica selecció de moments del conte de HCA i exquisida realització” (Joan-Lluís de Yebra).
- o “Il·lustra la cara B del conte: la reina és el cap pensant” (Júlia de Yebra).
- o “Sintetitza la idea coronant a qui ha demostrat que té la pell més fina, perquè ha notat un pèsol amagat sota els matalassos” (Roser Pintó).

Maria KOLYSHKINA
Princess and the pea. I-II
Sant Petersburg: l'autora, 2025
2 estampes: aiguafort en coure
Paper Fabriano
28 x 20; 20 x 11 cm

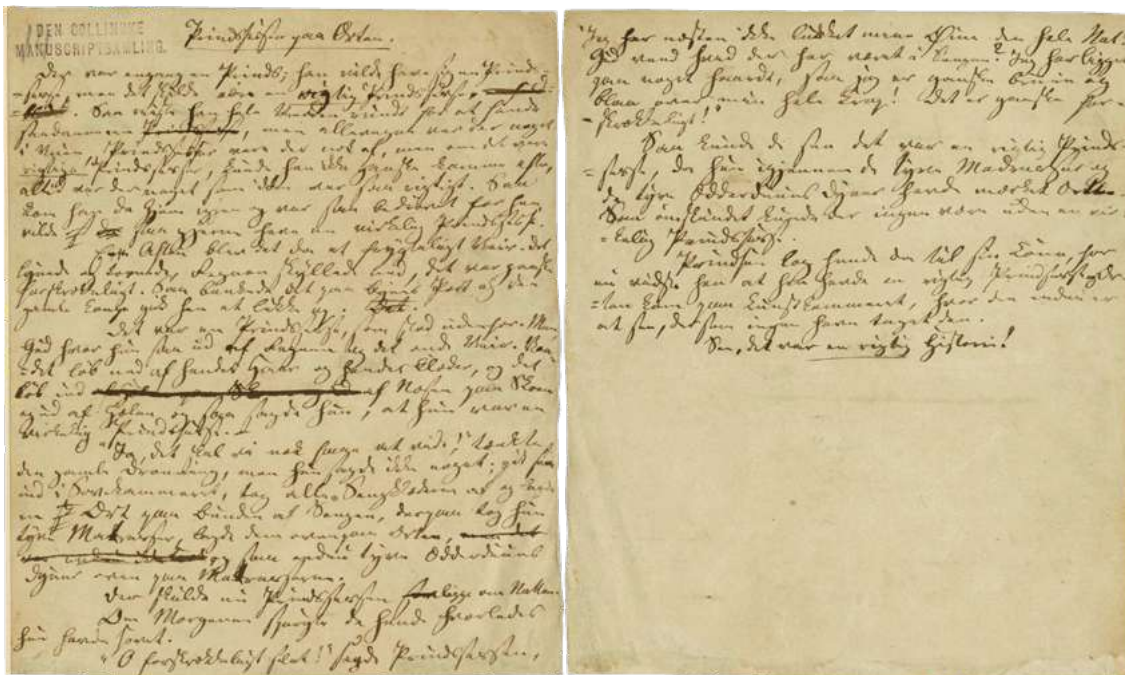
1a Menció. Hans Christian Andersen

Procés de creació i fonts d'inspiració literària

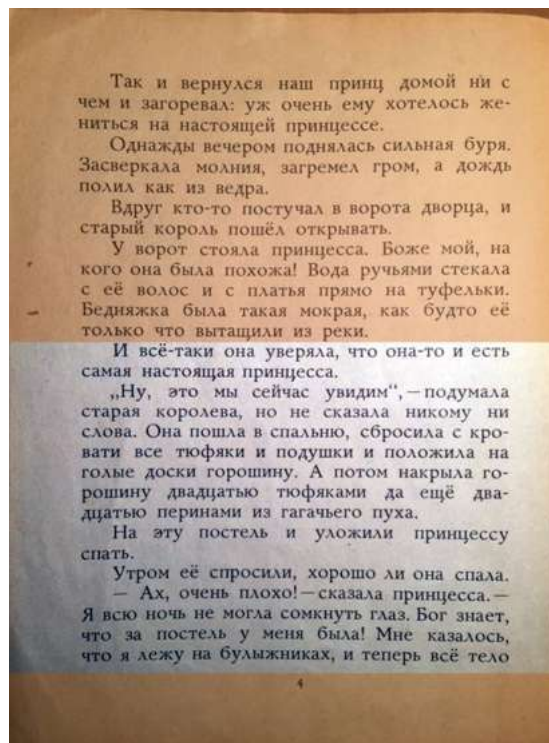

L'artista treballant les planxes de metall i matrius llestes per estampar

Manuscrit de *Prindsessen paa Ærten* (La princesa i el pèsol), 1835. © Det Kgl. Bibliotek

Material bibliogràfic de l'artista i fragment del text d'Andersen que ha inspirat els seus gravats: *Принцесса на горошине* (La princesa i el pèsol). Trad.: A. Hansen. Moscou: Literatura infantil, 1966.

«—Aviat veurem si això és veritat—pensà la vella reina; però no va badar boca. Se n'anà cap al dormitori, tragué tots els llençols, i deixà un pèsol damunt les posts travesseres. Aleshores, ella que sí? Que agafà vint matalassos de llana i els posà damunt el pèsol, i després vint matalassos de ploma i els posà damunt els matalassos de llana. I allí havia de dormir aquella nit la princesa. L'endemà li demanaren com havia dormit.
—Oh! Terriblement!—digué la princesa. — Amb prou feines he tancat els ulls en tota la nit! Déu sap què hi havia, en el llit. Hauria dit que jeia damunt alguna cosa dura, i tinc tot el cos blau i negre, aquest matí. És terrible!» (Trad. Joan d'Albafior (J. Carner). Barcelona: Verdaguer, 1918)

34. Mika SAKIMOTO

Justificació de l'artista:

«月はただ黙って見ていた。
疲れ果て死に瀕した白鳥の姿を、ただ見守るだけだった。その慈悲深い光は、
まさにアンデルセンのまなざしその姿そのものである。」⁴

Comentaris del Jurat:

- “És un gran treball de transparències que l'artista ha dut a terme amb molta mestria” (Damià Montes).
- “Il·lustra la 28a nit, en la qual la lluna narra la mort d'un cigne salvatge, concretament el moment en què queda allunyat de la bandada de cignes i es mou flotant sobre el mar Índic com un lotus” (Roser Pintó).
- “Encaixa perfectament amb l'esperit d'Andersen” (Teresa Costa-Gramunt).
- “Extraordinària instantània la que ens ofereix l'artista d'aquest diàleg amb la lluna, el vint-i-vuitè vespre, en què no hi falten els detalls crucials de la descripció de HCA: el bosc de plantes estranyes en la superfície de l'Índic; el fantàstic cigne-nenúfar protagonista de l'escena; les ales dels altres cignes allunyant-se, com polsim de lluna...” (Joan-Lluís de Yebra).

⁴ “La lluna només observava en silenci. Simplement contemplava el cigne esgotat i moribund. La seva llum compassiva era la imatge mateixa de la mirada d'Andersen.” Es tracta del conte de la nit 28.

“The moon just watched in silence. It simply watched over the exhausted, dying swan. Its compassionate light was the very image of Andersen's gaze.” This is the 28th night of the tale.

Mika SAKIMOTO
Moonlit solitude
Ishikawa: l'autora, 2025
Aiguafort i aiguatinta en coure
Paper Hahnemühle
30 x 21; 18 x 13 cm

2a Menció. Hans Christian Andersen

Procés de creació i fonts d'inspiració literària

Esbós i estampa definitiva

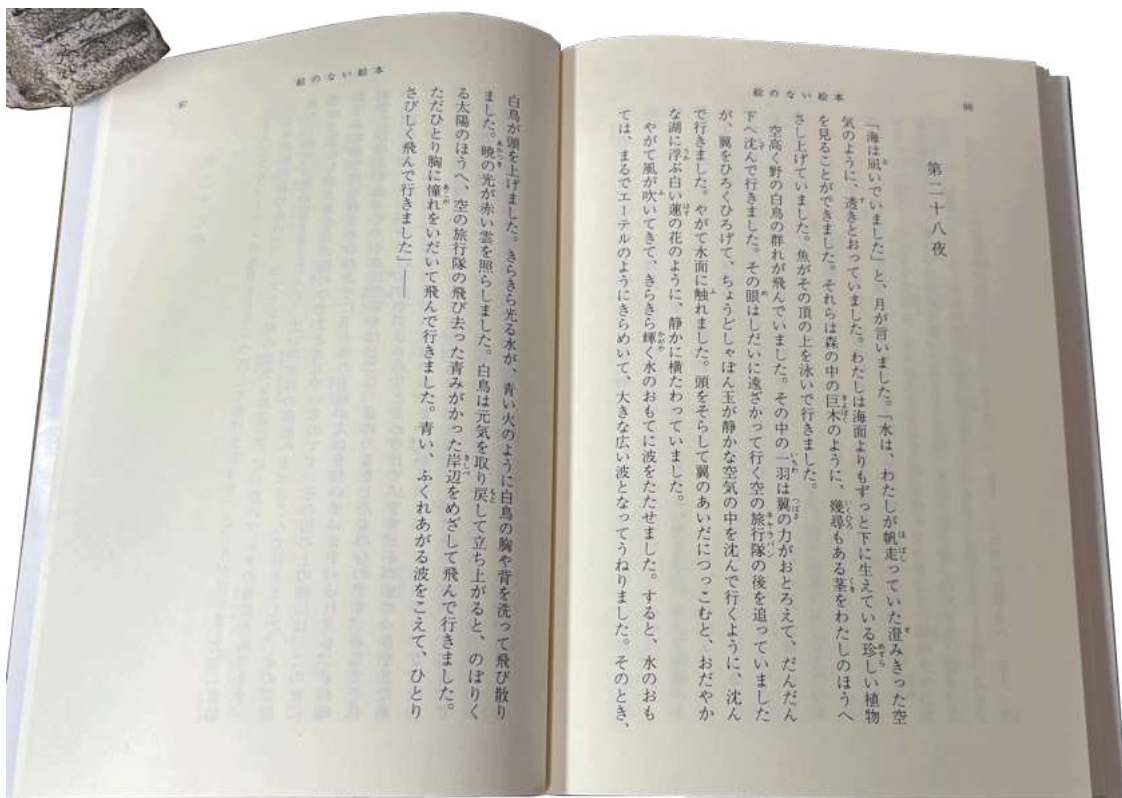
Exterior del taller comunitari d'estampació on treballa Mika Sakimoto i tintatge de la matriu

Detall del cigne-nenúfar del conte

L'artista tancant el procés d'estampació i, a l'esquerra, coberta del llibre 絵のない絵本 (*Llibre d'imatges sense imatges*), traduït al japonès per Yazaki Genkuro. Tòquio: Shinchōsha, 1990

Nit 28 del llibre d'Andersen que ha servit de referència a Mika Sakimoto

35. Yuta CABEZÓN KONNO

Justificació de l'artista:

«I was inspired by the scene in *The Snow Queen* where Gerda remembers her memory after seeing a rose, because my prints also have an aspect of being a memo on the past; so this scene was an inspiration for me to make this print.»

Comentaris del Jurat:

- o “Té uns tons aquarel·lats molt ben treballats” (Damià Montes).
- o “Moment crucial de «La reina de les neus», de HCA, i que ben condensat: la finestra on Gerda veu com floreixen les roses, es desfà de l'encanteri que li havia fet la vella que l'esclavitza i tot d'una recorda el seu estimat Kai...” (Joan-Lluís de Yebra).
- o “És la representació de la nostàlgia interna” (Rosa Vives).
- o “En el conte *La Reina de les neus*, de H.C. Andersen, hi ha un moment que capgira la història, quan Gerda veu el roser que ha brotat regat per les seves pròpies llàgrimes, les roses del qual li recordem el jardí de la seva infància i el seu amic Kai” (Roser Pintó).

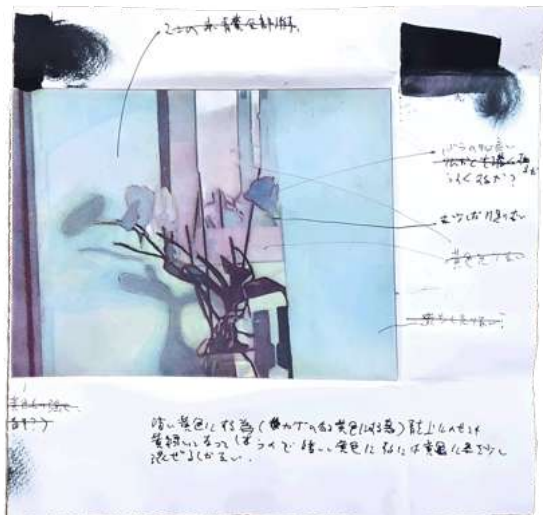
Yuta CABEZÓN KONNO
The night should be beautiful
Niigata: l'autor, 2025
Punta seca i 3 colors d'aiguatinta en coure
Paper Hahnemühle 5761, 300 gr
21 x 29; 15 x 20 cm

3a Menció. Hans Christian Andersen

Procés de creació i fonts d'inspiració literària

Esbós preparatori

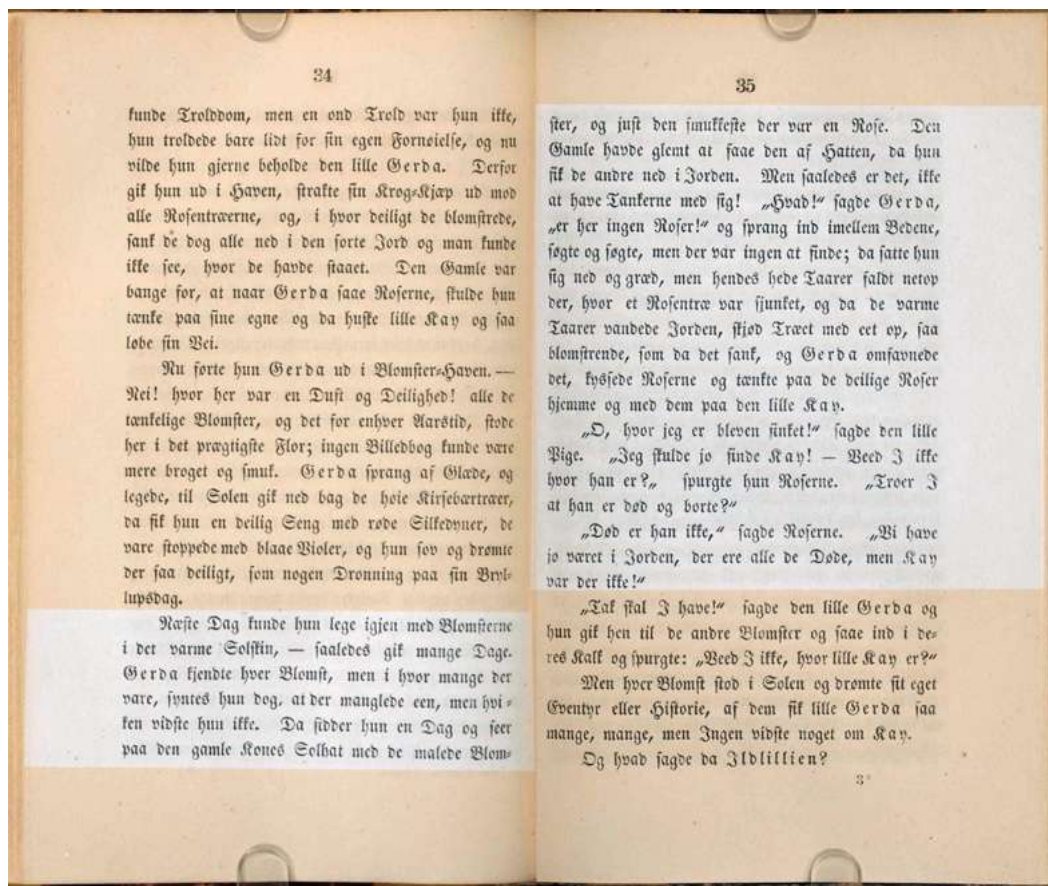
Notes

Tres matrius, una per a cada color: groc, vermell i blau

L'artista estampant en el seu taller

Fragment de la tercera part de *Snedronningen* (*La Reina de la Neu*), que ha inspirat el treball de Yuta Cabezón, en la primera edició danesa. *Nye Eventyr. Første Bind, anden Samling*. Copenhagen: C.A. Reitze, 1845. © Det Kgl. Bibliotek

En el jardí florit de la bruixa, Gerda finalment es pot comunicar amb les roses i recobra la memòria, és llavors quan pensa en Kay: “– [...] Penseu, potser, que és mort? – No és pas mort – digueren les roses–. Hem estat sota terra. Tots els morts són allí, però Kay no hi és pas.” (Trad. catalana de Marià Manent)

そのあくる日、ゲルダは、また、あたたかいお日さまのひかりをあびて、花たちとあそびました。こんなふうにして、いく日もいく日もたちました。ゲルダは花ぞのの花をのこらずしました。そのくせ、花ぞのの花は、かずこそずいぶんたくさんありましたけれど、ゲルダにとっては、どうもまだなにか、ひといるたりないようにおもわれました。でも、それがなんの花であるか、わかりませんでした。するうちある日、ゲルダはなにげなくすわって、花をかいたおばあさんの夏ぼうしを、ながめていましたが、その花のうちで、いちばんうつくしいのは、ばらの花でした。おばあさんは、ほかのばらの花をみんな見えないように、かくしたくせに、じぶんのぼうしにかいたばらの花を、けすことを、ついわすれていたのです。まあ手ぬかりということは、たれにでもあるものです。

「あら、ここのお庭には、ばらがいわ。」と、ゲルダはさげびました。

それから、ゲルダは、花ぞのを、いくどもいくども、さがしまわりましたけれども、ばらの花は、ひとつもみつかりませんでした。そこで、ゲルダは、花ぞのにすわってなきました。ところが、なみだが、ちょうどばらがうずめられた場所の上におちました。あたたかいなみだが、しっとり土をしめらすと、ばらの木は、みるみるしずまない前とおなじように、花をいっぱいつけて、地の上にあられてきました。ゲルダはそれをだいて、せつぶんしました。そして、じぶんのうちのばらをおもいだし、それといっしょに、カイのこともおもいだしました。

「まあ、あたし、どうして、こんなところにひきとめられていたのかしら。」と、ゲルダはいいました。「あたし、カイちゃんをさがさなくてはならなかったのだわ——カイちゃん、どこにいるか、しらなくて。あなたは、カイちゃんが死んだとおもって。」と、ゲルダは、ばらにききました。

「カイちゃんは死にはしませんよ。わたしどもは、いままで地のなかにいました。そこには死んだ人はみえませんが、でも、カイちゃんのみえませんでしたよ。」と、ばらの花がこたえました。

Traducció d'aquest mateix fragment a cura de Masao Kusuyama. Tòquio: Dowa Shunjusha, 1955

36. Mika SAKIMOTO

Justificació de l'artista:

«月はいつも何もせず、ただ寄り添い、証人となるだけだ。 小さな親指姫の誕生の瞬間も優しく見守っていたに違いない。」⁵

Comentaris del Jurat:

- “La nena respon a la nostra infantesa; veu el món com el vèiem de petits; tota la tendresa del món... Dolça infantesa” (Teresa Costa-Gramunt).
- “Quina delicada i innocent mirada, la de la Patufeta, que neix d'una flor-matriu, i quina presència tan imponent, la de la lluminosa lluna en què s'emmiralla” (Joan-Lluís de Yebra).
- “Il·lustra el naixement de la Patufeta, a l'interior d'una flor” (Roser Pintó).

⁵ "La lluna no fa mai res, només es resta quieta i testimonia. Deu haver estat vetllant amb tendresa el naixement de la petita Patufeta".

"The moon never does anything; she just stands by and bears witness. She must have been watching over the birth of little Thumbelina with tenderness."

1/10

The moon's gentle gaze

mika sakimoto

Mika SAKIMOTO

The moon's gentle gaze

Ishikawa: l'autora, 2025

Aiguafort i aiguatinta en coure

Paper Hahnemühle

30 x 21; 18 x 13 cm

4a Menció. Hans Christian Andersen

Procés de creació i fonts d'inspiració literària

Prova d'estampa i esbós preliminar

Interior del taller comunitari d'estampació on treballa Mika Sakimoto i, a la dreta, preparació de la matriu calcogràfica per a l'estampació

~~Tommelise~~ dag þæ uigtelig, det siges ogsaa den Olden-
 = ~~borg~~ i sin Jæder lagde funde, men den ~~de~~ alle de andre
 søgte sin nye Jæder, sine Lovde som det siges
 ogsaa og vilde slat den Jæder ~~Tommelise~~, sin Lunde
 gear for sin sin vilde. De flar und af Tæst und
 Jæder og fætte funde gear en Gæst, der god sin Jæder
 sin nye sin Jæder, og Oldenborgsman den vilde Jæder funde,
 og sin nye sin Jæder den vilde Jæder man funde Lunde
 sig, þæ sin og alle, som ~~Tommelise~~ Jæderblad.
 Tommelise gæste alle i den store Olden, Jæderblad
 = lad sig an Gæst af Gæstevæsen og Jæder den under det fæst
 Tæstblad sin Lunde det den Jæder gear funde sin
 Jæder det Jæder af Blæstevæsen og Jæder den Jæder Jæder,
 der for Mæstevæsen Jæder gear funde, Jæder det Jæder
 og Jæder, men i den Jæder, den Jæder, Lunde
 Jæder. Alle Jæder den Jæder, Jæder for Jæder
 for funde, flar den Jæder, Jæder Jæder og Jæder
 = Jæder Jæder, det store Tæstblad sin Jæder Jæder
 under vilde Jæder og alle den Jæder, Jæder
 = sin vilde og sin Jæder for Jæder, for funde Jæder
 Jæder og sin nye sin Jæder sin og alle, den
 Jæder Tommelise, sin Jæder siges Jæder.
 Det Jæder og den og Jæder Jæder den Jæder
 gear funde, men sin nye man Jæder en Jæder
 Jæder Jæder, Jæder si en Jæder og sin nye
 den Jæder Tommelise. - Den Jæder sin sig ind i det
 Jæder Jæder, men det vilde den Jæder sin Jæder
 af Jæder.
 Det Jæder Jæder, Jæder sin nye man Jæder,
 Lunde en Jæder Jæder, men Jæder nye Jæder
 Jæder, den Jæder Lunde Jæder Jæder og af
 den Jæder Jæder. De nye Jæder en Jæder Jæder
 funde af gear if Jæder, i, sin Jæder Jæder

DEN ULLINSKE
MANUSCRIPTSAMLING

Primer dels vuit fulls del manuscrit del conte *Tommelise* © Det Kgl. Bibliotek (親指っ子ちゃん, en japonès; *Pulzeta* o *Barrufeta*, en català), publicat el 1835 i que ha inspirat el treball de Mira Sakimoto a partir de la versió japonesa de Yasuko Yoshizawa, a sota

37. Igor BARANOV

Justificació de l'artista:

«The engraving illustrates the story of the main character's transformation. Despite the criticism, his wildest dreams and aspirations are fulfilled.»

Comentaris del Jurat:

- o “Pren moviment, com una bobina o un vell tambor giratori” (Vicenta Nevado).
- o “Una manera intel·ligent de mostrar la perdurabilitat dels textos, que arrenca del s. XIX de HCA, ens passeja pel s. XX acompanyats d'il·lustracions inspirades en Boris Diodorov i tot, en un format de disc de vinil o CD de tocar el XXI... En aquest relat, els signes serien els viatgers; l'aneguet lleig, nosaltres.” (Joan-Lluís de Yebra).
- o “La forma rodona, del vinil que usa de matriu, suggereix un ou i també el moviment que els cignes accentuen amb les ales esteses” (Roser Pintó).

Igor BARANOV
The ugly duckling
Loos: l'autor, 2025
Punta seca i aquarel·la en plàstic
Fabriano Unica 250 gr
26 x 21; 18 cm de diàmetre

5a Menció. Hans Christian Andersen

Procés de creació i fonts d'inspiració literària

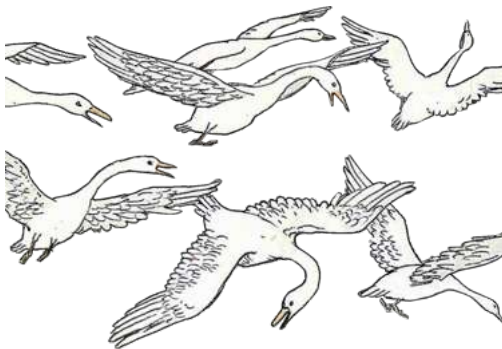
Dibuixos preparatoris, matriu i estampes

Matriu de metacrilat oberta amb punta seca i colors d'aquarel·la

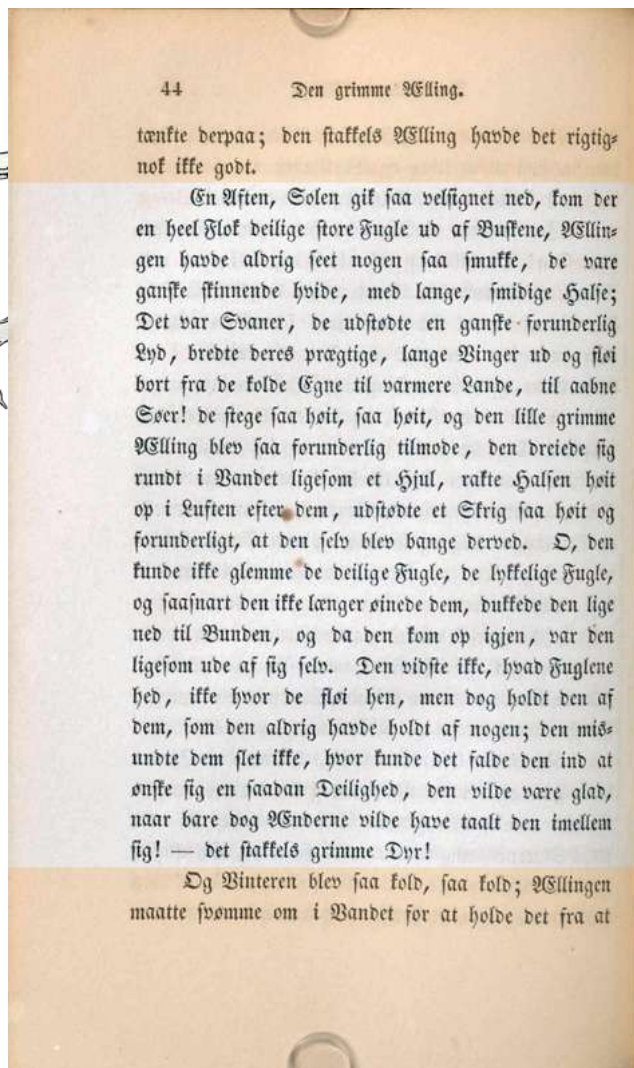

L'artista al seu taller de Loos

Cignes dibuixats el 1978 de Boris A. Diodorov per il·lustrar el text de Selma Lagerlöf *Les aventures meravelloses de Nils Holgersson*, que han inspirat l'obra d'Igor Baranov

Fragment de *Den grimme ælling* (*L'aneguet lleig*), font d'aquest treball, en la primera edició danesa de 1844. *Nye Eventyr. Første Bind*, Copenhagen: C.A. Reitze, 1844. © Det Kgl. Bibliotek

38. Rita VANDEVORST

Justificació de l'artista:

«Dit werk staat voor het sprookje van *Het lelijke eendje*, vandaar de tittel *Grim Æling*. Ý In *Het lelijke eendje* weerspiegelde Hans Christian Andersen zijn eigen strijd om een buitenstaander te zijn en bracht hij een boodschap van hoop aan degenen die zich ongezien of onbemind voelden. ý Hij zei vaak dat het zijn grootste wens was dat zijn verhalen de mensen herinneren aan de schoonheid en het potentieel in ieder individu ongeacht hun omstandigheden! ý Hans Christian Andersens leven was een testament aan de kracht van verbeelding en vriendelijkheid.

Door deze verhalen en zijn acties (hij was een weldoener voor vele arme en vergeten kinderen), gaf hij kinderen de moed om te dromen en het comfort van de wetenschap dat ze niet vergeten waren. In zijn eigen woorden: "Het leven zelf is het meest wonderlijke sprookje!", en Andersen zorgde ervoor dat het een beetje helderder was voor degenen die het meest nodig hadden!

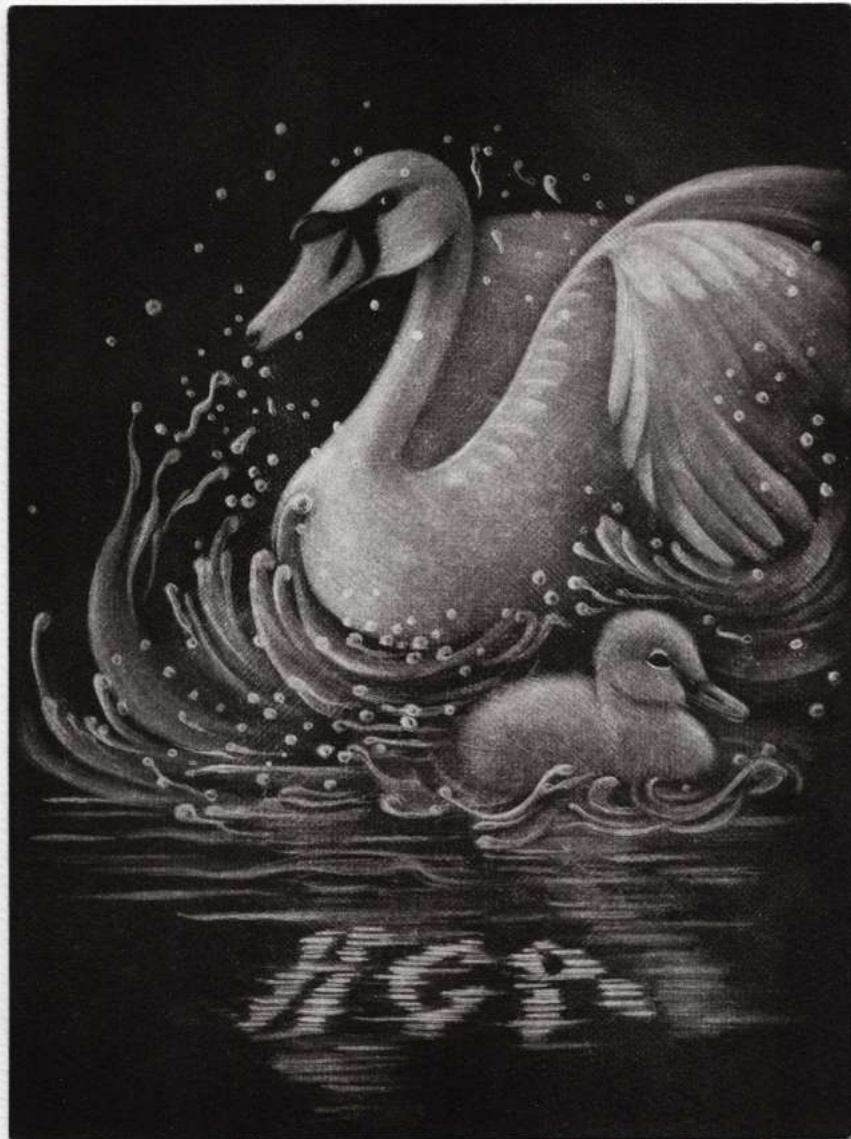
Ik wil in mijn werk een letterlijke weerspiegeling van de schoonheid van de zwaan weergeven in het water, HCA was een mooi mens!»⁶

Comentaris del Jurat:

- o “És una manera negra molt ben feta” (Sílvia Ferrer).
- o “És molt detallista; un gravat en què fins i tot es detecta la presència de l'escriptor en les seves inicials reflectides a l'aigua” (Júlia de Yebra).
- o “Presenta el cigne, ja adult, reflexionat sobre la seva pròpia vida i veient amb satisfacció les inicials de l'escriptor reflectides a l'aigua, com a símbol de seva irradiació” (Roser Pintó).

⁶ Aquesta obra representa el conte de fades de *L'aneguet lleig*, d'aquí el títol *Grim Æling*. A *L'aneguet lleig*, Hans Christian Andersen va reflexionar sobre la seva pròpia lluita per ser de família humil i va portar un missatge d'esperança a aquells que se sentien invisibles o no estimats. Sovint deia que el seu major desig era que les seves històries recordessin a la gent la bellesa i el potencial que hi ha dins de cada individu, independentment de les seves circumstàncies! La vida de Hans Christian Andersen va ser un testimoni del poder de la imaginació i la bondat. A través d'aquestes històries i les seves accions (va ser un benefactor de molts nens pobres i oblidats), va donar als infants el coratge de somiar i la comoditat de saber que no havien estat oblidats. En les seves pròpies paraules, "La vida mateixa és el conte de fades més meravellós!", i Andersen el va fer una mica més brillant per a aquells que més ho necessitaven! En la meua obra també he volgut reflectir amb lletres, les inicials de l'escriptor, la bellesa del cigne a l'aigua. HCA va ser una persona preciosa!

This work depicts the fairy tale of *The Ugly Duckling*, hence the title *Grim Æling*. In *The Ugly Duckling*, Hans Christian Andersen reflected on his own struggle to be from a humble family and brought a message of hope to those who felt invisible or unloved. He often said that his greatest wish was that his stories would remind people of the beauty and potential that lies within every individual, regardless of their circumstances! Hans Christian Andersen's life was a testament to the power of imagination and kindness. Through these stories and his actions (he was a benefactor to many poor and forgotten children), he gave children the courage to dream and the comfort of knowing that they had not been forgotten. In his own words, "Life itself is the most wonderful fairy tale!", and Andersen made it a little brighter for those who needed it most! In my work I also wanted to reflect with letters, the initials of the writer, the beauty of the swan in the water. HCA was a beautiful person!

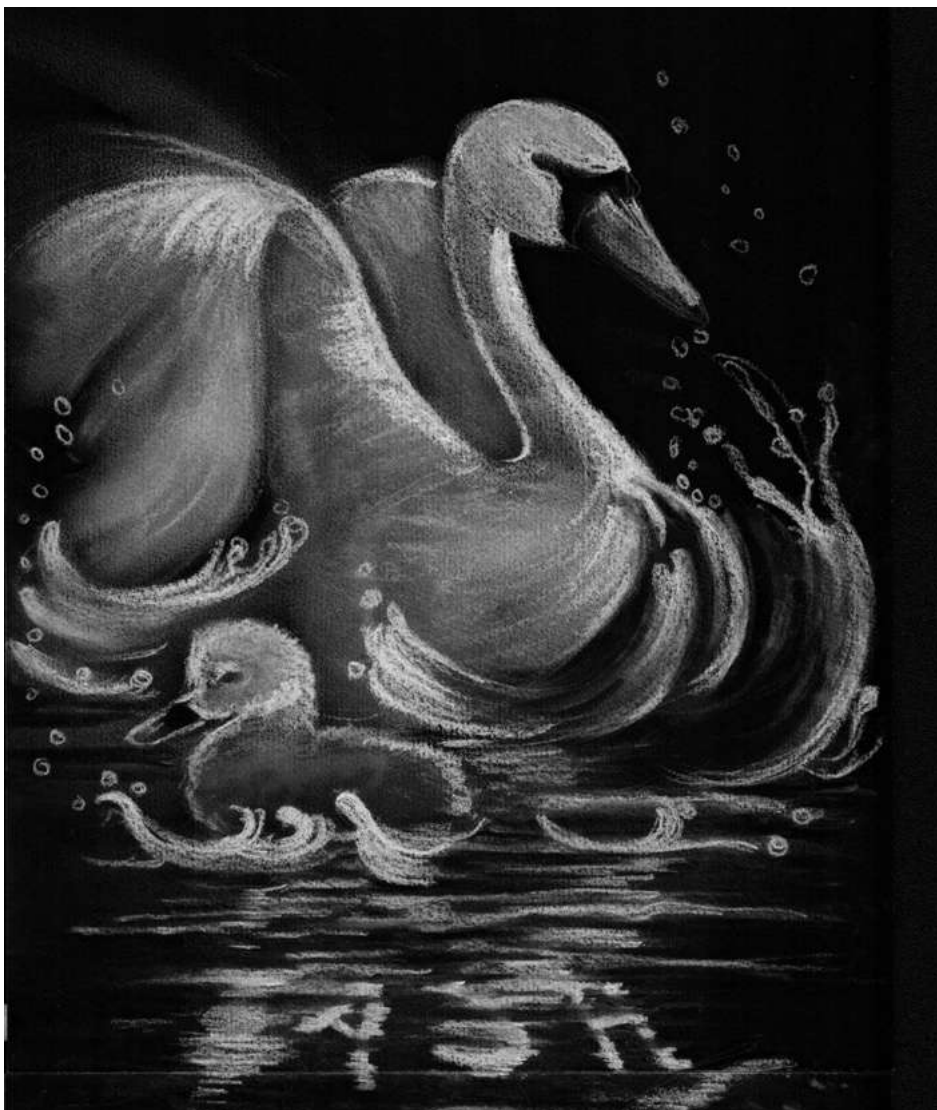
chezotant 1/20 "Grim Æling"

R. Vandevorst
2025

Rita VANDEVORST
Grim Æling
Sint-Truiden: l'autora, 2025
Manera Negra en coure
Paper Hahnemühle copperprint 350 gr
30 x 21; 20 x 15 cm

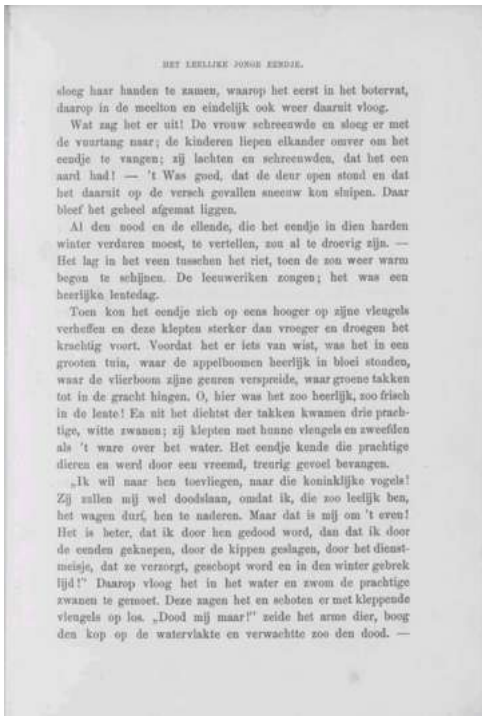
6a Menció. Hans Christian Andersen

Procés de creació i fonts d'inspiració literària

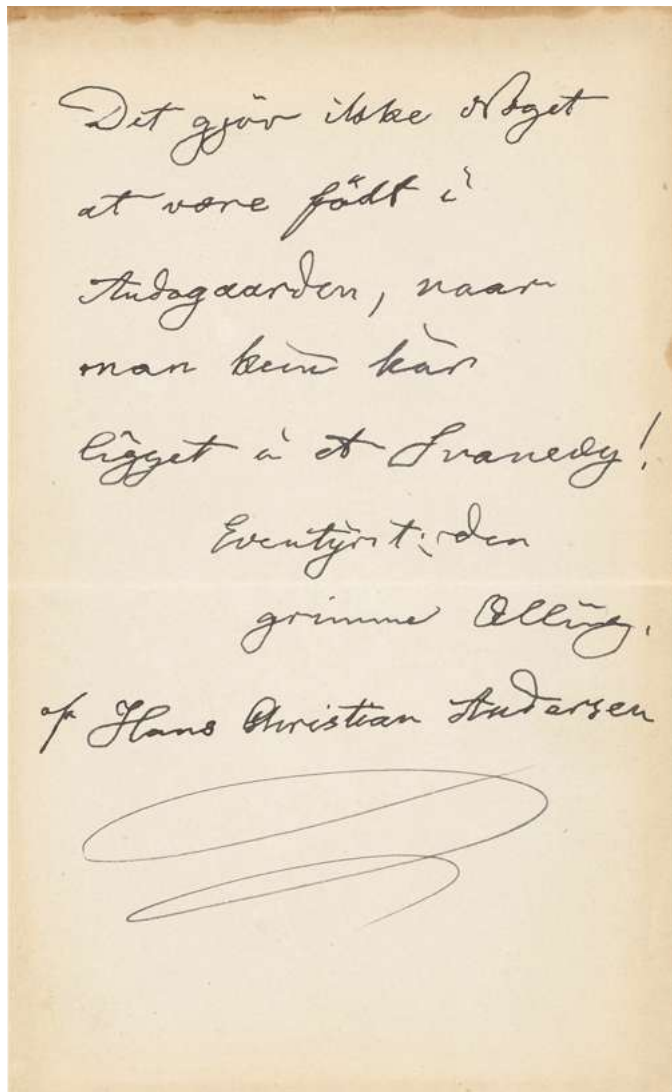
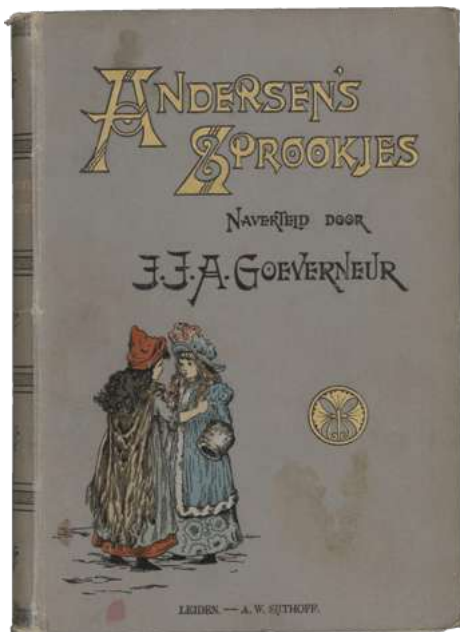

Esbós previ i, a sota, últims retocs en la planxa.

Fragment de *Het leelijke jonge eendje* (*L'aneguet lleig*) en una traducció actual al neerlandès i una altra del s. XIX a cura de J.J.A. Goeverneur. Leiden: A.W. Sijthoff, 1895.

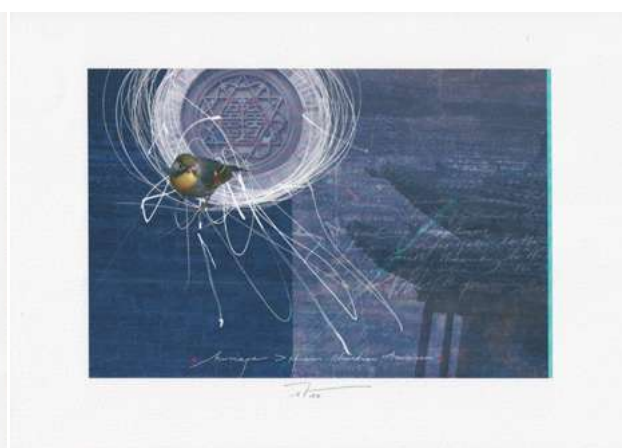
Autògraf en danès de Hans Christian Andersen citant *Den grimme ælling* (*L'aneguet lleig*): "Det gjør ikke noget / at være født i / Andegaarden, naar / man kun har / ligget i et Svaneæg! / Eventyret den / grimme Ælling / af Hans Christian Andersen."

En català: "Néixer en un corral d'ànecs no importa, sempre que surtis d'un ou de cigne. El conte de fades sobre *L'aneguet lleig* de Hans Christian Andersen."

07. Categoria: HANS CHRISTIAN ANDERSEN

07.2. Finalistes

39. Martin R. BAEYENS

Chinese nightingale. I-III

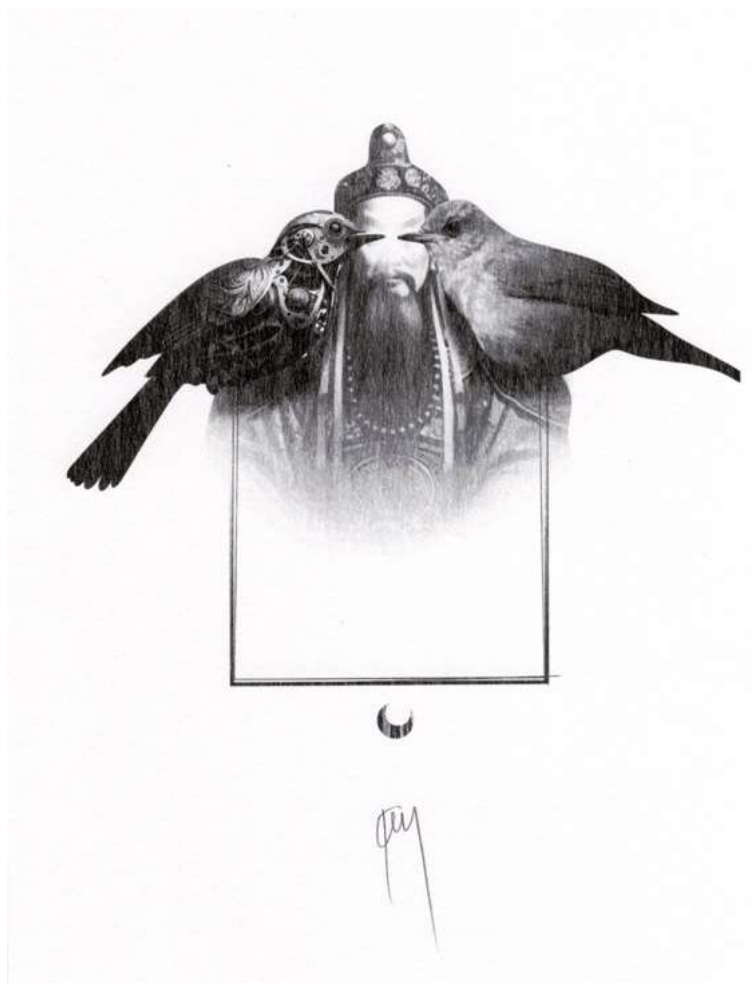
Smetlede: l'autor, 2025

3 estampes: disseny assistit per ordinador

Paper Bockingford

21 x 30 i 30 x 21 cm

40. Krzysztof Marek BĄK

Opus 3009: nattergale
Bielsko-Biała: l'autor, 2025
Disseny assistit per ordinador
Paper Fabriano Accademia 200 gr
25 x 14 cm

41. Krzysztof Marek BĄK

Opus 3010: Ole Lukøie
Bielsko-Biała: l'autor, 2025
Disseny assistit per ordinador
Paper Fabriano Accademia 200 gr
25 x 14 cm

42. Arina BEKAR

The wild swans

Sant Petersburg: Alexey Baranov, 2025

Litografia

Fabriano Rosaspina 220 gr

24 x 21; 15 x 12 cm

43. Svetlana CLAUDE

The princess on the pea
Badevel: l'autora, 2025
Punta seca en CD
Paper Mayspies 340 gr
30 x 22; 10 x 10 cm

44. Bernhard COCIANCIG

The last match

Kirchberg am Wechsel: l'autor, 2025

Linogravat a la planxa perduda

Paper Fabriano Cromia gris 220 gr

21 x 30; 13 x 21cm

45. Ksenia GAVRICHKOVA

Ex libris H. C. Andersen
Sant Petersburg: Alexey Baranov, 2025
Litografia
Paper Fabriano
25 x 18; 17 x 13 cm

46. Yaroslav GUREV

"The Princess and the Pea" L-1 14/15 Y. Gurev 2025

The princess and the pea
Sant Petersburg: Alexey Baranov, 2025
Litografia
Paper Fabriano Rosaspina
29 x 20; 20 x 10 cm

47. Thomas HALLBERT

Enlighten me

Castres: l'autor, 2025

Xilografia a testa en fusta de cirerer boscà

Paper Orinoko

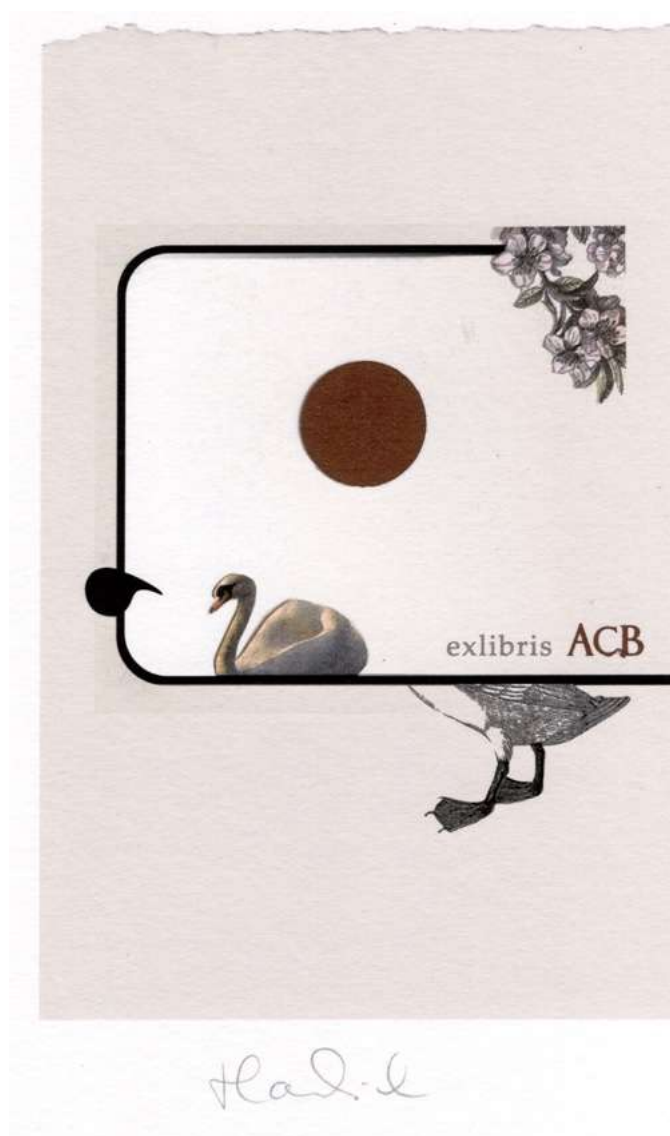
30 x 22; 10 x 9 cm

48. Katarzyna HANDZLIK

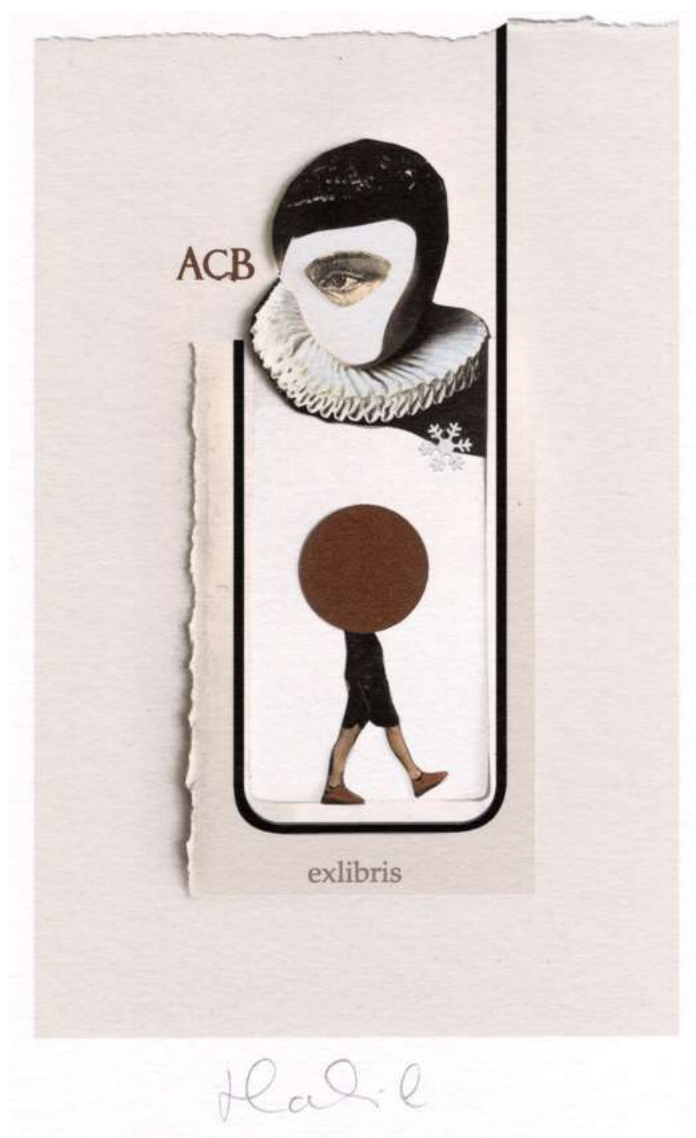
Tommelise: exlibris for Anna Cecylia Bąk
Bielsko-Biała: l'autora, 2025
Diseny assistit per ordinador
Paper Fabriano Accademia 200 gr
22 x 16; 13 x 9 cm

49. Katarzyna HANDZLIK

Den grimme ælling: exlibris Anna Cecylia Bąk
Bielsko-Biała: l'autora, 2025
Disseny assistit per ordinador
Paper Fabriano Accademia 200 gr
22 x 16; 13 x 9 cm

50. Katarzyna HANDZLIK

Snedronningen. Et Eventyr i syv historier: exlibris for Anna Cecylia Bæk
Bielsko-Biała: l'autora, 2025
Disseny assistit per ordinador
Paper Fabriano Accademia 200 gr
30 x 22; 19-20 x 13-14 cm

51. Andrew LEVITSKY

The steadfast tin soldier

Kiiv: l'autor, 2025

Aiguafort en coure

Paper Rutenia 300 gr

29 x 21; 23 x 17 cm

52. Macarena MARÍN RAMÍREZ

1/6 "Ruisenior mecánico" M. Mari/25

Ruisenior mecánico
Sevilla: l'autora, 2025
Punta seca i Chine collé en metacrilat
Paper Fabriano Rosaspina 220 gr
20 x 20; 12 x 12 cm

53. Teresa MONTSECH VILASECA

La polzeta i l'oreneta
Sant Vicenç de Castellet: l'autora, 2025
Aiguafort i aiguatinta en coure
Paper BFK
17 x 20; 12 x 16 cm

54. Ignacio NAVARRO CORTEZ

1/6

El soldadito de plomo

NAVARRO
25

El soldadito de plomo
Ciutat de Mèxic: Pez sin Agua, 2025
Linogravat
Paper Canson 300 gr
29 x 21; 16 x 15 cm

55. Patricia NEGREIRA

El ruiseñor de los cerezos
Buenos Aires: Aire Arte Impreso, 2025
Xilografía a testa en fusta
Paper de cotó fet a mà
30 x 20; 20 x 17 cm

56. Kirill ROMENSKY

The little match girl
Sant Petersburg: Alexey Baranov, 2025
Litografia
Paper Fabriano Rosaspina 220 gr
30 x 21; 23 x 14 cm

57. Cecilia RUWETTE

Lucha interior
Buenos Aires: l'autora, 2025
Relleu en PVC
Paper Hahnemühle 220 gr
30 x 21; 23 x 16

58. Svetlana RYABOVA

The little match girl
Nijni Taguil: Vladimir Zuer, 2022
Aiguafort en 2 matrius d'alumini
Paper per a aquarel·la
17 x 24; 9 x 15 cm

59. Alexey SEMIN

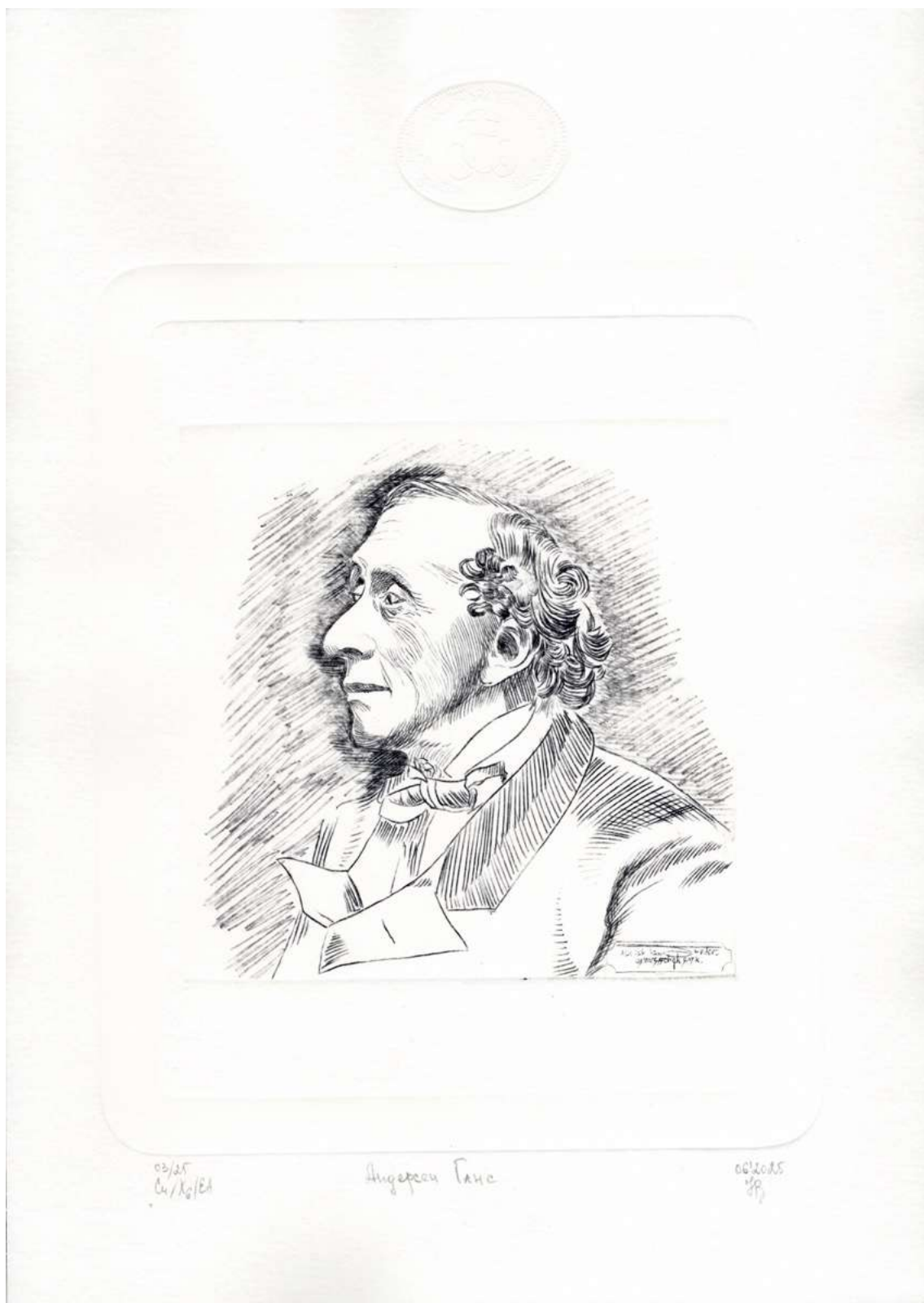
A moth in the labyrinth
Moscou: l'autor, 2024
Aiguafort en coure
Paper Palazzo 300 gr
26 x 21; 25 x 20 cm

60. Maria SHEDRINA

Magician
Sant Petersburg: l'autora, 2025
Aiguafort i aiguatinta en coure
Paper de cotó
31 x 21; 21 x 11 cm

61. Sergey SWEDER

Andersen Hans

Txeliàbinsk: ChCk, 2025

Punta seca i burí en plàstic

Paper per a aquarel·la 300 gr

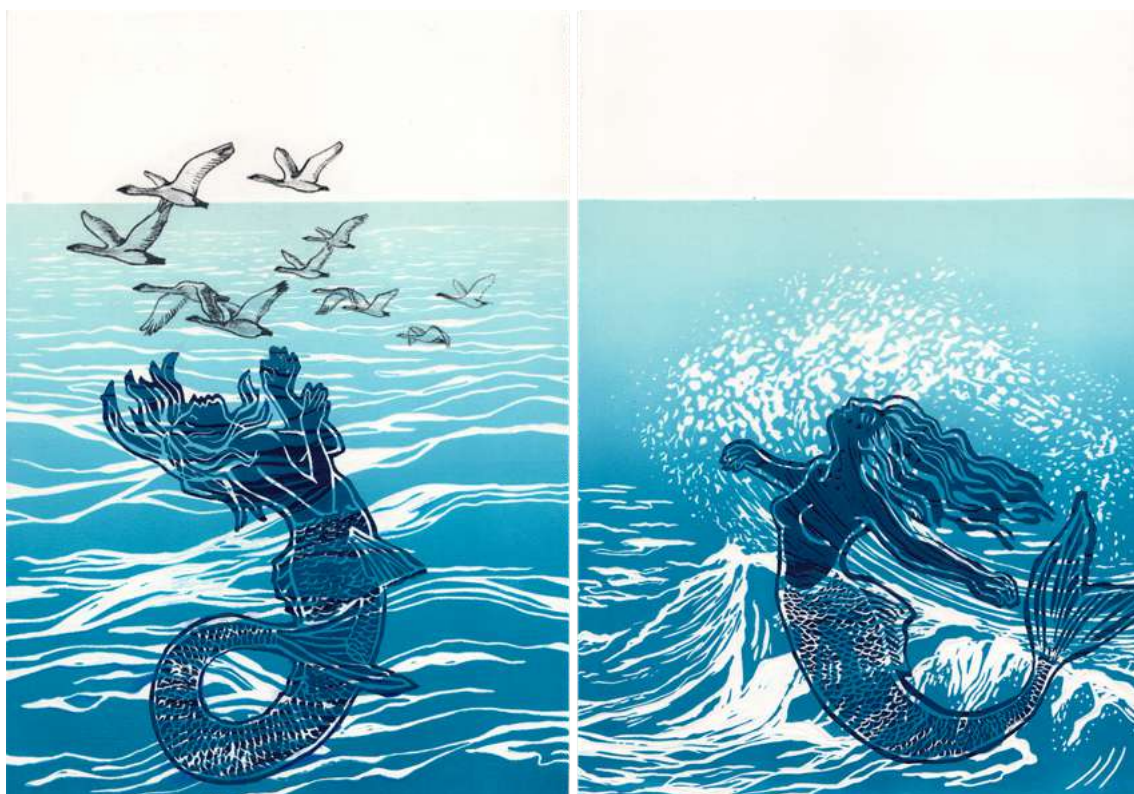
30 x 22; 13 x 13 cm

62. Gilead TADMOR

The Emperor's new clothes
Cambridge, MA: l'autor, 2025
Linogravat
Paper Arnhem 1618, 245 gr
30 x 21; 24 x 18 cm

63. Ivone TEJERINA

A donde voy?. I-II

Buenos Aires: l'autora, 2025

2 estampes: linogravat i litografia en poliester

Paper Fabriano Rosaspina 280 gr

30 x 21; 25 x 21 i 23 x 21 cm

64. Marina TERAUDS

Little mermaid

North Branch, MI: l'autora, 2025

Aiguafort en zenc

Ribes BFK 280 gr

27 x 20; 21 x 13 cm

65. Gianni VERNA

Il farfallone cercava una fidanzata

Quagliuzzo: l'autor, 2025

Xilografia en fusta

Paper Remake Oyster

21 x 30; 19 x 20 cm

66. Anna VOITIUK

The ugly duckling
Lviv: l'autora, 2025
Aiguafort en coure
Paper Fabriano Unica
18 x 17; 11 x 9 cm

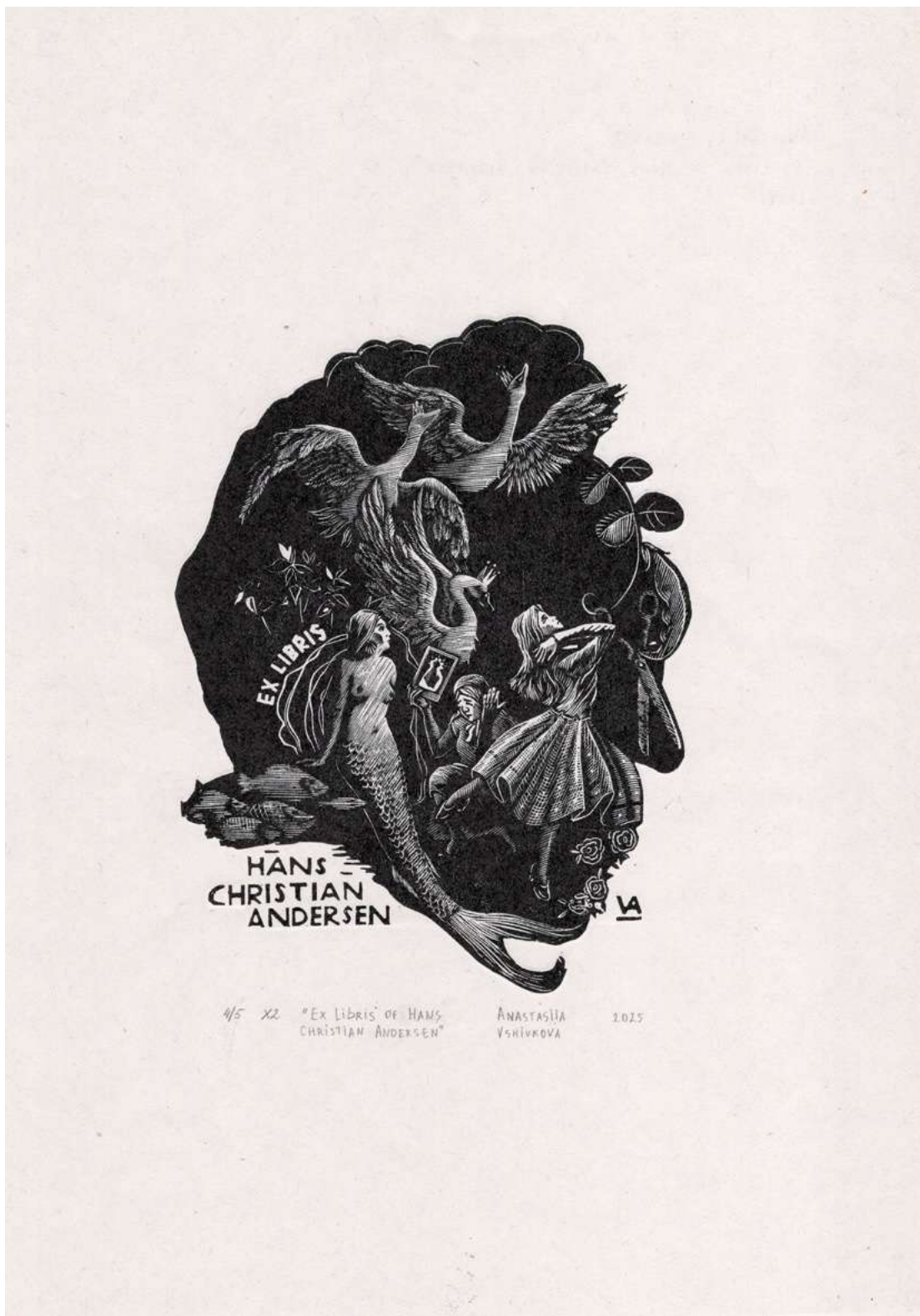
67. Olga VOLKHINA

„The steadfast tin soldier“ 2/10 Bona Olga Volkhina 2025

The steadfast tin soldier
Sant Petersburg: l'autora, 2025
Aiguafort en zenc
Paper Fabriano Rosaspina 220 gr
30 x 21; 20 x 12 cm

68. Anastasiia VSHIVKOVA

Ex libris of Hans Christian Andersen
Krasnoiarsk: l'autora, 2025
Xilografia a testa en fusta de bedoll
Paper de gravar
30 x 21; 15 x 11 cm

07. Categoria: HANS CHRISTIAN ANDERSEN

07.3. Seleccionats

69. Krzysztof Marek BĄK
Opus 3011: marionetspilleren
 Bielsko-Biała: l'autor, 2025
 Disseny assistit per ordinador
 Paper Fabriano Accademia 200 gr
 25 x 14 cm

70. Krzysztof Marek BĄK
Opus 3012: herrebladene
 Bielsko-Biała: l'autor, 2025
 Disseny assistit per ordinador
 Paper Fabriano Accademia 200 gr
 25 x 14 cm

71. Krzysztof Marek BĄK
Opus 3013: Bispen paa Børglum
 Bielsko-Biała: l'autor, 2025
 Disseny assistit per ordinador
 Paper Fabriano Accademia 200 gr
 25 x 14 cm

72. Edwar BARZOLA PILLACA
La niña de los fósforos
 Lima: l'autor, 2025
 Xilografia a la planxa perduda en capirona
 Paper Zeta 110 gr
 30 x 21; 24 x 18 cm

73. Stella BYKOVA
Symphony of thought and form
 Sant Petersburg: Alexey Baranov, 2025
 Litografia
 Paper Fabriano Rosaspi
 21 x 30; 15 x 19 cm

74. Laura CHICOPAR
El patito feo
 Tandil: l'autora, 2025
 Xilografia a fil en fusta de guatambú
 Paper Fabriano Marcatto 140 gr
 30 x 21; 18 x 13 cm

75. Daria CHURILOVA
The tinderbox
 Sant Petersburg: Alexey Baranov, 2025
 Litografia
 Paper Fabriano
 30 x 22; 21 x 16 cm

76. Jorge COSTA BRAVO
La petite sirène
 Espaliu e Sant Marçau: l'autor, 2025
 Linogravat amb ruleta
 Paper Fleur de Coton Clairefontaine 250 gr
 30 x 21; 20 x 15 cm

77. Paweł DELEKTA
Fairy tale land
 Bielsko-Biała: l'autor, 2025
 Tècnica mixta en alumini
 Fabriano 50 gr
 20 x 20; 16 x 15 cm

78. Nurten ERDOĞAN
The hopeful journey of the Tin soldier
 Istanbul: Ayşen Erte Gravür Resim Atelier, 2025
 Linogravat
 Paper de gravar
 30 x 21; 17 x 13 cm

79. Margarita GALLO
El último copo de nieve
 São Paulo: l'autora, 2025
 Col·lagrafia i carborundum en cartó
 Paper Hahnemühle 300 gr
 27 x 20; 21 x 15 cm

80. Ana María GELSO
Ilusión
 Tandil: l'autora, 2025
 Xilografia i Chine collé en PVB
 Paper de registre 240 gr
 21 x 30; 13 x 19 cm

81. Vlado GORESKI
The little match girl
 Bitola: l'autor, 2025
 Tècnica mixta en polímer
 Paper Fabriano
 15 x 21; 12 x 17 cm

82. Gabriela GUZMÁN
Tenca
 Valdivia: Taller La Ventana, 2025
 Aiguafort en coure
 Paper Guarro 220 gr
 18 x 21; 8 x 11 cm

83. Gabriela GUZMÁN
En viaje
 Valdivia: Taller La Ventana, 2025
 Aiguafort en coure
 Paper Guarro 220 gr
 17 x 22; 10 x 12 cm

84. Vassiliki ILIAKOPOULOU
A dream with Andersen
 Atenes: l'autora, 2025
 Xilografia a fil en fusta de xiprer
 Paper japonès
 21 x 29; 11 x 21 cm

85. Jerzy JAKUBÓW
The little match girl
 Kowary: Workshop Water Toner, 2025
 Xilografia en fusta de perer
 Paper Oxford Art 250 gr
 30 x 21; 17 x 15 cm

86. Maria KOLYSHKINA
Wild swans
 Sant Petersburg: l'autora, 2025
 Aiguafort en coure
 Paper Fabriano
 26 x 20; 17 x 13 cm

87. Natalia KUCHINSKAYA
The last wish
 Moscou: Maria Laitseva's Studio, 2025
 Punta seca en metacrilat
 Paper Fabriano
 30 x 21; 16 x 9 cm

88. Andrew LEVITSKY
The ugly duckling
 Kiiv: l'autor, 2025
 Aiguafort en coure
 Paper Rutenia 300 gr
 28 x 22; 22 x 17 cm

89. Kalina MILANOVA
The little match girl
 Sofia: l'autora, 2025
 Linogravat
 Paper Fabriano núm. 5, 300 gr
 30 x 22; 29 x 15 cm

90. Tamara ROMANOVA
The nightingale and the rose
 Sant Petersburg: l'autora, 2025
 Aiguafort, aiguatinta i gofrat
 Paper Fabriano
 21 x 30; 14 x 21 cm

91. Kirill ROMENSKY
The emperor's new clothes
 Sant Petersburg: l'autor, 2025
 Aiguafort i aiguatinta en zenc
 Paper Fabriano Rosaspina 290 gr
 30 x 21; 19 x 13 cm

92. Felisa SÁNCHEZ
La cola de la sirena
 Mar del Plata: Prueba de Artista, 2025
 Tècnica mixta en metacrilat
 Paper de cartolina
 30 x 21; 10 x 15 cm

93. Tatyana SHCHERBINA
Wild swans. I
Samara: l'autora, 2025
2 estampes: linogravat
Paper Goznak-St. Petersburg
36 x 26; 32 x 22 cm

94. Tatyana SHCHERBINA
Wild swans. II
Samara: l'autora, 2025
2 estampes: linogravat
Paper Goznak-St. Petersburg
36 x 26; 32 x 22 cm

95. Gilead TADMOR
Hans Christian Andersen
Cambridge, MA: l'autor, 2025
Linogravat
Paper Legion 175 gr
30 x 21 cm

96. Tatiana TSAREVA
The little mermaids
Saint Petersburg: l'autora, 2025
Buri i aiguatinta
Paper de gravar
30 x 21; 24 x 19 cm

97. Cecilia VACCAREZA
Manual para descubrir princesas
Buenos Aires: Taller Aire, 2025
Linograt
Paper Canson, cotó 250 gr
30 x 21; 23 x 19 cm

98. Gianni VERNA
Ei cigni vennero a posarsi vicino a lei
Quagliuzzo: l'autor, 2025
Xilografia en fusta
Paper Remake Oyster
21 x 30; 18 x 28 cm

08. Categoria: THOMAS MANN

08.1. Premiats i mencionats

99. Hélène BAUTISTA

Justificació de l'artista:

«AIDA contest on Thomas Mann opened to a large project: an animation movie built on 20 prints realized with the Imprint Fabric link from an image to the other. This print symbolizes respectability and fame that in the same time wear Thomas Mann to makes disappear his family.»

Comentaris del Jurat:

- o “Molt interessant a nivell conceptual” (Sílvia Ferrer).
- o “L'autor que sempre hi ha darrere les seves novel·les...” (Teresa Costa-Gramunt).
- o “Gran sèrie de gravats que dissecciona la vida familiar de Thomas Mann, semblantment a com l'escriptor ho havia fet, de manera molt menys agra, en la seva extraordinària novel·la *Els Buddenbrook*” (Joan-Lluís de Yebra).
- o “Hi incorpora uns traços molt originals” (Vicenta Nevado).
- o “Tons blaus, freds, que remarquen la tristesa i la distància entre els diferents membres de la família, on ressalta inequívocament Thomas Mann i com va ser de frustrant l'escriptor per a la seva família ” (Roser Pintó).

The Sacrificed Oats - 6/30

2025. H. Bautista

Mann - 6/30

2025. H. Bautista

Mann's Project (I) 6/30

2025. H. Bautista

Mann's Project (II) 6/30

2025. H. Bautista

Hélène BAUTISTA
Mann's project. I-IV
 Les Lilas: l'autora, 2025
 4 estampes: aiguafort i aiguatinta en coure
 Paper Fabriano Rosaspina 250 gr
 30 x 21; 21 x 15 i 21 x 30; 15 x 21 cm

1r Premi. Thomas Mann

Tauler amb imatges i anotacions de planejament

Prova d'estampa amb acotacions autògrafes

A dalt, autoretrat de l'artista i, a la dreta, treballant al seu taller

Fonts d'inspiració literària

Acudit de Thomas T. Heine publicat a *Simplicissimus* (9-11-1925, p. 454), en què Klaus Mann li diu al seu pare: «Saps, pare, els genis mai no tenen fills genis, així que tu no ets pas cap geni»

Retrat dels germans Klaus i Erika Mann, per Lotte Jakobi, el 1930. © University of New Hampshire

La família Mann a Hiddensee, a la vora del mar, el 1928: Katia; Monika, al darrere; Michael, al davant; Elisabeth; Thomas Mann, Klaus i Erika. © ullstein bild

Katia i Thomas Mann a Tusla, EUA, el 1939, per William Vandivert. © Time Inc

100. Caroline KOENDERS

Justificació de l'artista:

«The photo? used was taken during my residence in Venice printmaking studio. The city has the nostalgic atmosphere so typical for this masterpiece of Thomas Mann. I turned it into a photopolymer and printed it on hand pulled Chinese paper. I was looking for evening light and nostalgia, bitter sweetness, that the words came in mind with this novel.»

Comentaris del Jurat:

- o “És molt contundent” (Rosa Vives).
- o “Els reflexos en l'aigua estan molt ben realitzats” (Sílvia Ferrer).
- o “Una vista de Venècia que emociona, que transmet temença i expectació i que ens mostra en una sola imatge el cor de la novel·la de Thomas Mann *La mort a Venècia*.” (Roser Pintó).
- o “Una llum tardoral per evocar l'atmosfera interior del protagonista de *La mort a Venècia*...” (Teresa Costa-Gramunt).
- o “El gravat conserva l'aura d'aquest extraordinari text; una visió de Venècia amb la malaltissa atmosfera viscuda per Aschembach que Thomas Mann va insinuar amb tanta mestria.” (Joan-Lluís de Yebra).

Caroline KOENDERS
Death in Venice
Nimega: l'autora, 2025
Fotopolímer i Chine collé en acer
Paper fet a mà
22 x 30; 19 x 28 cm

2n Premi. Thomas Mann

Procés de creació

Fotografia feta per Caroline Koenders el 2019 del pont de San Biagio delle Catene, a Venècia, i, a sota, matriu en fotopolímer del seu treball guardonat

L'artista al seu taller

Projecte descartat
a partir dels mots
"avui" i "demà" en
anglès

Fonts d'inspiració literària

Caroline Koenders amb la traducció de *Der Tod in Venedig* al neerlandès

wortföhen Nase ließen ihn durchaus nicht italienischen Schlages erscheinen. Obgleich eher schwächlich von Leibesbeschaffenheit, so daß man ihn für seinen Beruf nicht sonderlich geschickt geglaubt hätte, führte er das Ruder, bei jedem Schlage den ganzen Körper einsetzend, mit großer Energie. Ein paarmal zog er vor Anstrengung die Lippen zurück und entblößte seine weißen Zähne. Die rötlichen Brauen gerunzelt, blickte er über den Gast hinweg, indem er bestimmten, fast groben Tones erwiderte:

„Sie fahren zum Lido.“

Aschenbach entgegnete:

„Allerdings. Aber ich habe die Gondel nur genommen, um mich nach San Marco übersetzen zu lassen. Ich wünsche den Vaporetto zu benutzen.“

„Sie können den Vaporetto nicht benutzen, mein Herr.“

„Und warum nicht?“

„Weil der Vaporetto kein Gepäck befördert.“

Das war richtig; Aschenbach erinnerte sich. Er schwieg. Aber die schroffe, überhebliche, einem Fremden gegenüber so wenig landesübliche Art des Menschen schien unleidlich. Er sagte:

„Das ist meine Sache. Vielleicht will ich mein Gepäck in Verwahrung geben. Sie werden umkehren.“

45

So kam man denn an, geschaukelt vom Kielwasser eines zur Stadt fahrenden Dampfers. Zwei Municipalbeamte, die Hände auf dem Rücken, die Gesichter der Lagune zugewandt, gingen am Ufer auf und ab. Aschenbach verließ am Stege die Gondel, unterstützt von jenem Alten, der an jedem Landungsplatze Venedigs mit seinem Enterhaken zur Stelle ist; und da es ihm an kleinerem Gelde fehlte, ging er hinüber in das der Dampferbrücke benachbarte Hotel, um dort zu wechseln und den Ruderer nach Gutdünken abzulohnen. Er wird in der Halle bedient, er kehrt zurück, er findet sein Reisegut auf einem Karren am Quai, und Gondel und Gondolier sind verschwunden.

„Er hat sich fortgemacht,“ sagte der Alte mit dem Enterhaken. „Ein schlechter Mann, ein Mann ohne Konzession, gnädiger Herr. Er ist der einzige Gondolier, der keine Konzession besitzt. Die anderen haben hierher telephoniirt. Er sah, daß er erwartet wurde. Da hat er sich fortgemacht.“

Aschenbach zuckte die Achseln.

„Der Herr ist umsonst gefahren,“ sagte der Alte und hielt den Hut hin. Aschenbach warf Münze hinein. Er gab Weisung, sein Gepäck ins Bäder-Hotel zu bringen und folgte dem Karren durch die Allee, die weißblühende Allee, welche, Tavernen, Basare,

48

Fragments del capítol 3 de *Der Tod in Venedig* referint l'arribada del protagonista a la ciutat i el recorregut amb gòndola cap al Grand Hotel les Bains del Lido

Trajecte des del pont de San Biasio delle Catene (1) fins al Grand Hotel les Bains (2), al Lido

Postal del Lido de Venècia de c. 1911 amb el Grand Hotel les Bains al fons, on T. Mann es va hostatjar aquell mateix any. © ETH-Bibliothek Zürich, Thomas-Mann-Archiv

101. Lanfranco LANARI

Justificació de l'artista:

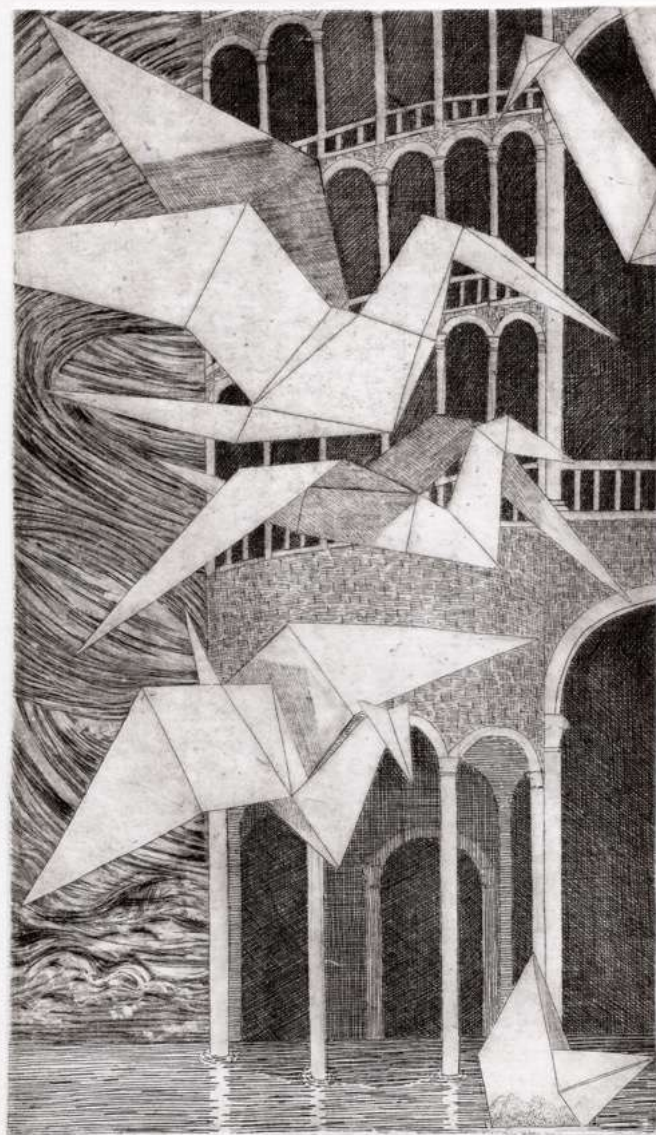
«Ho cercato di rappresentare l'atmosfera opprimente del racconto creando movimenti a spirale.

Gli origami in volo vogliono essere gli istinti liberati, la barca di carta che sta affondando simboleggia la dignità borghese sconfitta.

Sullo sfondo c'è la scala a chiocciola di palazzo Contarini invasa dal mare.»

Comentaris del Jurat:

- o “Molt subtil, algun ocell fins i tot s’ha convertit en barca” (Damià Montes).
- o “L'extraordinària imaginació al poder!” (Teresa Costa-Gramunt).
- o “És un treball molt fi” (Júlia de Yebra).
- o “La incorporació de figures de papiroflèxia en aquesta Venècia empestada tocada pel xaloc és una idea suggeridora” (Joan-Lluís de Yebra).
- o “Les grues d'origami s'envien com a símbol de bons desitjos, especialment de restabliment en cas de malaltia. En aquesta ocasió, els ocells de paper volen en moviments circulars que denoten la pesantor de l'aire que no els permet avançar i aconseguir la seva finalitat” (Roser Pintó).

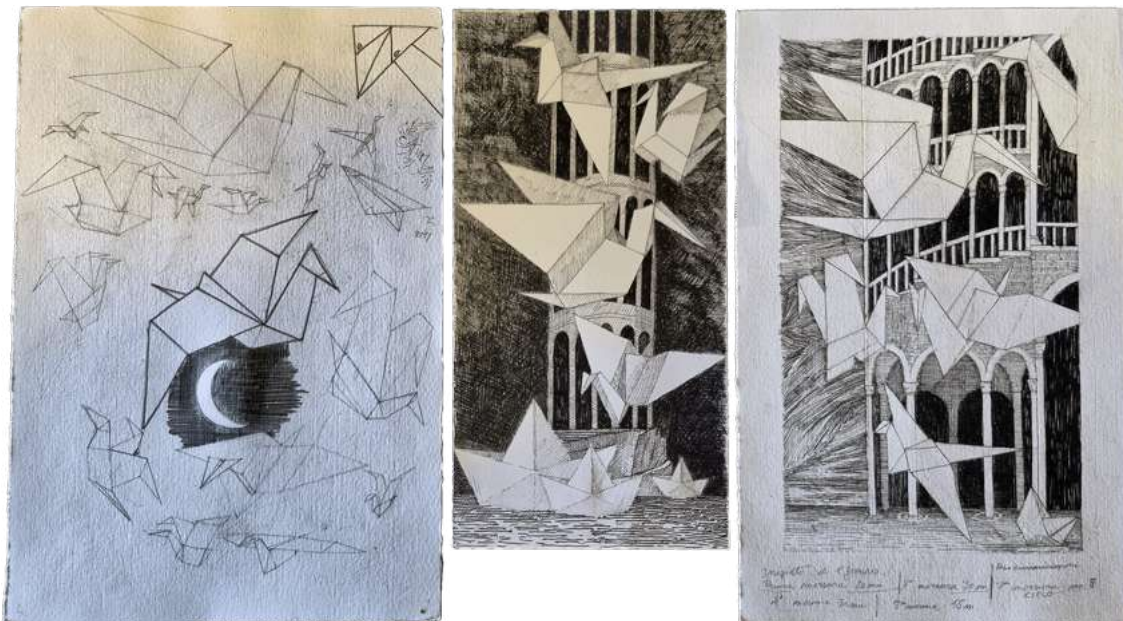

Lanari 1/7

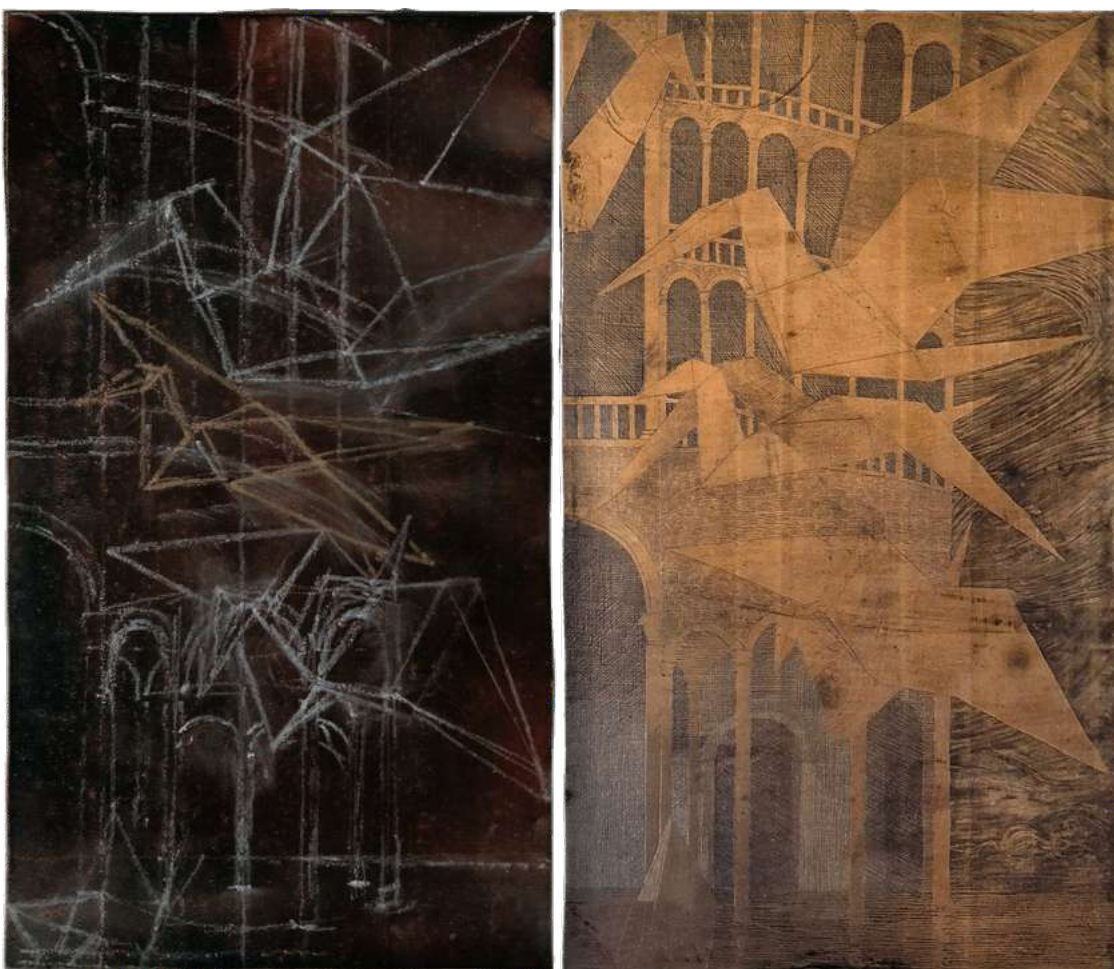
Lanfranco LANARI
Morte a Venezia
Falconara Marittima: l'autor, 2025
Aiguafort i vernís tou en coure
Paper Rosaspina 220 gr
30 x 21; 21 x 12 cm

3r Premi. Thomas Mann

Procés de creació

Esbossos sobre paper, algun amb apunts autògrafs

Croquis dissenyat en la planxa i, a la dreta, matriu de metall enllestida

1a i 2a proves d'estat; la segona, a l'esquerra, amb anotacions autògrafes

Casa delle Girandole el 1988, al Campo Castelforte, decorada amb molinets de paper fins a la mort del propietari el 1990; ha servit d'inspiració en l'aiguafort de l'artista.

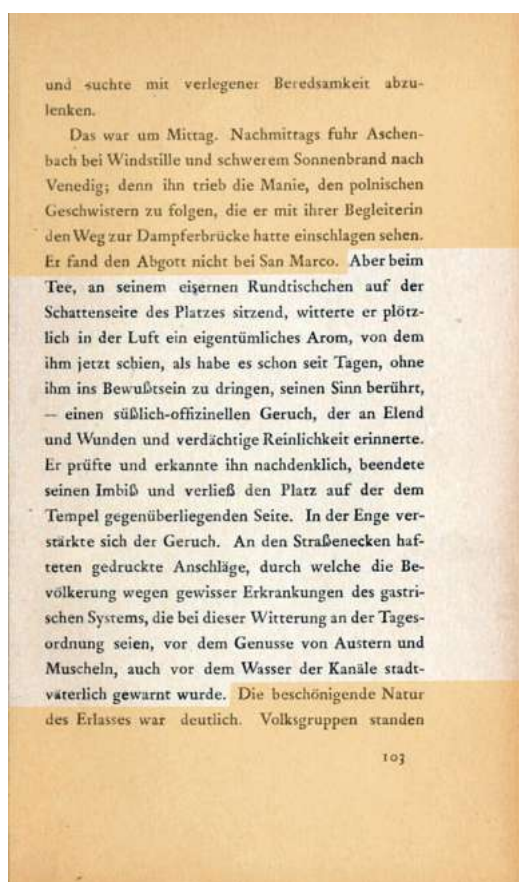

Escala de caragol del Palau Contarini dal Bovolo Minelli. Fotografia de Ferdinando Ongania entre 1890 i 1891. © RMN-Grand Palais (Musée d'Orsay) / Hervé Lewandowski

Fonts d'inspiració literària

Lanari al seu taller amb la traducció a l'italià de *Der Tod in Venedig* d'Enrico Filippini

und suchte mit verlegener Beredsamkeit abzu-
lenken.

Das war um Mittag. Nachmittags fuhr Aschen-
bach bei Windstille und schwerem Sonnenbrand nach
Venedig; denn ihn trieb die Manie, den polnischen
Geschwistern zu folgen, die er mit ihrer Begleiterin
den Weg zur Dampferbrücke hatte einschlagen sehen.
Er fand den Abgott nicht bei San Marco. Aber beim
Tee, an seinem eisernen Rundtischchen auf der
Schattenseite des Platzes sitzend, witterte er plötz-
lich in der Luft ein eigentümliches Arom, von dem
ihm jetzt schien, als habe es schon seit Tagen, ohne
ihm ins Bewußtsein zu dringen, seinen Sinn berührt,
— einen süßlich-offizinenen Geruch, der an Elend
und Wunden und verdächtige Reinlichkeit erinnerte.
Er prüfte und erkannte ihn nachdenklich, beendete
seinen Imbiß und verließ den Platz auf der dem
Tempel gegenüberliegenden Seite. In der Enge ver-
stärkte sich der Geruch. An den Straßenecken haf-
teten gedruckte Anschläge, durch welche die Be-
völkerung wegen gewisser Erkrankungen des gastri-
schen Systems, die bei dieser Witterung an der Tages-
ordnung seien, vor dem Genuße von Austern und
Muscheln, auch vor dem Wasser der Kanäle stadt-
wäterlich gewarnt wurde. Die beschönigende Natur
des Erlasses war deutlich. Volksgruppen standen

103

Durante la quarta settimana del suo soggiorno al Lido, Gustav von Aschenbach fece alcune spiacevoli osservazioni concernenti il mondo che lo circondava. Prima di tutto gli pareva che, mentre ci si avviava verso la stagione piena, la clientela dell'albergo diminuiva invece che aumentare, e specialmente che la lingua tedesca taceva sempre più intorno a lui, sicché a tavola, come sulla spiaggia, ormai al suo orecchio solo accenti stranieri gli giungevano. Poi, un giorno, dal parrucchiere, di cui ormai era diventato un assiduo cliente, colse a volo una parola che lo incuriosì. L'uomo aveva citato una famiglia tedesca che era partita dopo un brevissimo soggiorno e soggiunse chiacchierando, lusingando: "Lei rimane, signore; non ha paura del male." Aschenbach lo guardò: "Del male?" chiese. Il chiacchierone ammutolì, si finse molto occupato nel suo lavoro e simulò di non aver sentito la domanda. E, quando essa venne ripetuta insistentemente, dichiarò di non sapere nulla, e cercò di cambiare discorso con imbarazzata loquacità.

Questo accadde a mezzogiorno. Nel pomeriggio Aschenbach si recò a Venezia, il vento era calmo e il sole greve; lo trascinava la smania di seguire la famiglia polacca che aveva visto avviarsi a San Marco. Ma mentre prendeva il tè, seduto al tavolino rotondo di ferro sul lato in ombra della piazza, fiutò improvvisamente nell'aria un'aroma particolare, che d'un tratto gli sembrava di aver già sentito da parecchi giorni senza rendersene conto — un odore dolciastro-farmaceutico, che evocava miseria, ferite e dubbia pulizia. Lo analizzò e lo riconobbe impensierito, terminò di prendere il tè e lasciò la piazza dalla parte opposta alla basilica. Nell'angustia delle calli l'odore si accentuava. Sulle cantonate erano affissi avvisi stampati che invitavano paternamente la popolazione, in seguito a certe malattie gastrointestinali, prevedibili con un tempo simile, a non cibarsi di ostriche e frutti di mare, e a guardarsi anche dall'acqua dei canali. Il tono rassicurante del manifesto era evidente. Gruppi di gente silenziosa sostavano sui ponti e nei campielli, e il forestiero si fermò tra loro annusando, rimuginando.

Domandò a un negoziante, che stava sulla porta della sua bottega tra collane di corallo e finimenti di falsa ametista, la ragione di quell'odore sospetto. L'uomo lo squadrò con occhio grave, poi si rianimò in fretta: "Misure precauzionali, signore!" rispose gesticolando. "Una disposizione della polizia che non si può non approvare. Quest'afa, questo sciocco non sono favorevoli alla salute. Insomma, lei

49

Paràgraf del capítol 5è on Thomas Mann descriu la Venècia empestada

M. 31103 Igiene

IL SINDACO DI VENEZIA

Allo scopo di evitare ogni ragione di malattie gastro intestinali ricorda il disposto degli articoli 110 del Regolamento Generale Sanitario 3 Febbraio 1901 e 47 e 48 del Regolamento locale d'Igiene che prescrivono:

Art. 119 - È vietata la pesca di pesce, crostacei e molluschi in fossi di scolo, stagni o canali fortemente inquinati da materie luride e dovunque in vicinanza degli sbocchi delle fogne cittadine.

Art. 47 - È vietato di lavare con acqua dei rivi o canali i crostacei cotti (granceole, garusoli).

Art. 48 - È proibita la pesca nei rivi e canali della Città e ad una distanza inferiore a 100 metri da tutto il perimetro della città e delle isole.

Tutto il pesce, crostacei e molluschi pescati nelle condizioni susseguenti o lavati in acqua dei canali saranno sequestrati e distrutti.

I Vigili Sanitari, gli Agenti Daziari e gli Agenti tutti della forza pubblica sono incaricati dell'esecuzione della sorveglianza delle presenti disposizioni.

Venezia, 22 Maggio 1911

IL SINDACO
 FILIPPO GRIMANI

Cartell de l'Ajuntament de Venècia del 23 de maig de 1911 informant de la prohibició de pescar peixos i crustacis.

→ Informació de la *Gazzetta di Venezia* sobre la nota de premsa datada el 15 de juny de 1911 del cònsul dels EUA a Venècia, James Long: "Ho il piacere di informare i miei compatriotti che assolutamente non esiste oggi il colera in Venezia e neanche il più piccolo sintomo"

Ein Fall von Cholera in Graz
 i. Graz, 29. Mai. (Privattelegr.) Der Postbeamte Franzky ist bei der Rückkehr von einer Reise nach Venedig unter choleraverdächtigen Erscheinungen erkrankt, die sich bei der bakteriologischen Untersuchung als cholera asiatica herausstellte. Franzky hat, wie er angibt, in Venedig Austern und rohe Muscheln gegessen. Zweifellos hat er sich die Infektion in Venedig zugezogen. Der Erkrankte wurde in die Choleraabarde gebracht; alle Personen, die mit ihm in Berührung kamen, wurden unter Beobachtung gestellt. Die Sanitätsbehörden haben alle Maßnahmen getroffen, um weitere Einschleppung von Cholerafällen zu verhindern.

Im Gegensatz hierzu wird der Neuen Freien Presse aus Venedig gemeldet: Hier ist kein Cholerafall festgestellt worden. Die Stadt muß daher als vollkommen immun bezeichnet werden. In den letzten Tagen ist bloß ein Fall von Gastroenteritis festgestellt worden, wie sie durch den Genuß von Austern und Seetieren hervorgerufen werden kann. Infolgedessen verbot das Municipium den Verkauf von Austern und Seetieren u. s. w.

La salute in Italia

Una categorica smentita governativa ai riguardi di Venezia

Roma, 19

(So.) — Il Governo smentisce ufficialmente le notizie pessimiste circolanti da qualche giorno e stasera raccoglie da qualche giornale, intorno alle condizioni sanitarie di talune città marittime italiane e specialmente di Napoli.

Ecco quanto, stasera, la *Ragione* pubblicava: Oggi alle 6 e 1/2 ha avuto luogo il palazzo Braschi un colloquio fra il presidente del Consiglio on. Giolitti e il direttore generale di Sanità comm. Santoliquido. Tema del colloquio è stata la salute pubblica d'Italia. Da vari giorni circolavano voci confuse ma insistenti, che in talune città italiane si manifestassero numerosi casi di colera, seguiti da un allarmante mortalità. Si sperava che queste voci fossero vaghe, o quanto meno esagerate. Nel colloquio di oggi fra Giolitti e Santoliquido, si è stabilito di adottare senz'altro delle misure produttive e successive per impedire il propagarsi del morbo e ciò dimostra, purtroppo, che le voci corse non erano fantastiche.

« Giolitti e Santoliquido — prosegue la *Ragione* — hanno stabilito di dare comunicazione ufficiale alla stampa, per mezzo dell'agenzia Stefani, delle disposizioni adottate, anche per calmare gli animi delle folle eccessivamente allarmate da notizie esagerate.

La *Ragione* continuava su questo tono e annunciava addirittura la chiusura di parecchi porti.

Eccovi pertanto la smentita ufficiale cui si accennava da principio e che è tempo categorica perché possa lasciar alcuna dubbi di sorta:

« Un giornale della sera pubblica una informazione relativa al colossio che l'on. Giolitti avrebbe avuto col direttore generale della sanità, per stabilire le gravi misure per la lotta contro il colera in alcune città del regno, accennando anche ai provvedimenti di chiusura al traffico dei porti di Napoli, Salerno, Palermo e Venezia.

« Questa informazione è assolutamente la desiderata di ogni fondamento.

« Tale colloquio non ha avuto luogo.

« Gli annunciati provvedimenti non esistono e non vi è alcun motivo che non si far provvedere la possibilità di simili misure.

Decisiva dichiarazione del Console americano a Venezia

Il « New York Herald » del 18 Giugno ha in prima pagina, in testa della sesta colonna, una pubblicazione che è di alta importanza per Venezia, vista la serietà e la diffusione del giornale.

La pubblicazione è così intitolata a lettere cubitali:

« Assolutamente il colera non esiste a Venezia. »

Il signor James Long, Console degli Stati Uniti d'America a Venezia, ha fatto per lettera la seguente dichiarazione al nostro giornale, dalla quale risulta che, dopo le inchieste più accurate eseguite, i forestieri possono visitare la città senza paura di malattie, quarantene o altre noie.

CONSOLATO AMERICANO
 Venezia, 15 Giugno 1911

All'Editore del *New York Herald* — Signore — Avendo ricevuto molte lettere che mi domandano se è vero che esiste il colera a Venezia, faccio appello alla vostra cortesia per rispondere a tutti dalle colonne del *New York Herald*.

« Ho il piacere di informare i miei compatriotti che assolutamente non esiste oggi il colera a Venezia e neanche il più piccolo sintomo. Vi do questa notizia solo dopo la mia rigida esortazione e intelligente inchiesta; e questo senza sottinteso o riserva. Circa dieci giorni or sono corse voce della esistenza di due o più casi di questa terribile malattia; e il municipio senza indugio adottò la più sistematica e completa disinfezione di tutta la città. Scrivo questo per dovere di giustizia verso i gentili e onestissimi veneziani e verso la bella città, come pure per consigliare i miei compatriotti. La salute e il benessere e il comfort dei quali saranno sempre cose che mi stanno molto a cuore.

« I viaggiatori possono venire a Venezia senza la minima paura di colera e anche della « bête noire » della quarantena.

« Sono, signore, il suo ubbidiente servitore.

« James Verner Long »
 Console Americano

La simpatica campagna del « New York Herald »

E poiché abbiamo riprodotto la lettera del Console degli Stati Uniti al *New York Herald*, è giustizia ricordare una simpatica campagna intrapresa dal grande giornale e dal suo direttore Gordon Bennet contro le false voci riguardanti Venezia.

Come già annunciavamo, James Gordon Bennet fu a Venezia nei giorni scorsi sul suo yacht *Lysistrata*. Conosciute le pubblicazioni diffamatorie dei giornali tedeschi e svizzeri e compiuta per suo conto un'inchiesta egli telegrafò al suo giornale una prima rivista stampata in testa alla quinta colonna della prima pagina col titolo « False voci di colera in Venezia ». Nel resto del titolo e nell'articolo, egli prendeva in giro i giornali illustrati di Berlino, Vienna, e Londra mostrandoli le ambulanza in piazza San Marco (!!) notando che, viceversa, piazza San Marco è teatro di scene della maggior gozzaccia, di concerti musicali. Così metteva in barba l'annuncio di una inesistente gita di volontari della Croce Rossa da Milano a Venezia, volontari i quali se ne sarebbero tornati a casa con le pive nel sacco etc.

In appoggio di questo altri dispacci mandava Gordon Bennet al suo giornale il quale stampava pure intestandolo a due e a tre colonne, lettere di inglesi e di americani rassicuranti nei migliori e più esaurienti modi i viaggiatori.

Al suo direttore e a tutti costoro si scriveva il corrispondente da Venezia del foglio americano, il Rev. Dr. Alexander Robertson, il quale dimostrava per altre vie la infondatezza d'ogni timore illustrando perfino la bontà e la superiorità dell'acqua e dell'asproclio a Venezia. Di quest'ultimo, per rendere anche più evidente la verità delle sue asserzioni, dava una minuta descrizione.

Taluno degli articoli del *New York Herald* fu riprodotto in questi giorni da altri giornali cittadini e con il ripeteremo. E' però giusto che sia segnalato alla cittadinanza il nobile contegno del nostro coloniale confratello.

Del resto dobbiamo pure riconoscere che se la gente interessata si lotta con ogni sorta di armi contro Venezia e contro il Lido, non mancano persone che tentano controbandiere l'effetto di tale denigrazione insidiosa. Vogliam ricordare in proposito le lettere dirette dall'illustre scrittore viennese, attualmente residente al Lido, Hermann Bahr, alla *New Free Press* e ad altri fogli, con parole perfettamente rassicuranti e molto affettuose per la nostra città.

Aggiungeremo che la Direzione del Lido austriaco, fatta persuasa della insussistenza di malattie contagiose a Venezia, ha ripreso le gite festive Venezia-Trieste.

Tutto dunque concorre a dimostrare che le condizioni della salute pubblica a Venezia sono assolutamente le ordinarie.

La fiducia è tanto ritornata in coloro almeno che si arrendono all'evidenza dei fatti, che in questi ultimi giorni il movimento dei forestieri a Venezia ha ripreso un moto ascendente.

Le disperazioni dell'amore

La ragazza Laila Pantzetti di 19 anni e mezzo dimorante a San Silvestro in Calle del Sturno 665, fu accompagnata l'altra sera dai suoi familiari all'Ospedale Civile, perché in preda ad avvelenamento. — La ragazza aveva ingoiato a scopo suicida un tubetto di chinino e della soluzione di ferro, spinta a ciò per disperati amori.

I medici si sono riservati il giudizio, ma se non sopravvenissero complicazioni, è facile che sia soltanto questione di qualche giorno.

← Noticia del *Münchener Neueste Nachrichten* del 30 de maig de 1911 sobre l'hipotètic cas de colera d'un carter austríac en retornar a Graz i confessar que havia menjat ostres i musclos crus a Venècia

102. Bernhard COCIANCIG

Justificació de l'artista:

«Tadzio went down obliquely to the water. He was barefoot, and wore his striped linen suit with the red bow. He lingered on the edge of the water with his head down, drawing figures in the wet sand with one toe; then he went into the shallows, which did not cover his knees in the deepest place, crossed them leisurely, and arrived at the sand-bank...

But it seemed to him as though the pale and lovely lure out there were smiling to him, nodding to him; as though, removing his hand from his hip, he were signalling to come out, were vaguely guiding towards egregious promises. And, as often before, he stood up to follow him.

Some minutes passed before any one hurried to the aid of the man who had collapsed into one corner of his chair. He was brought to his room. And on the same day a respectfully shocked world received the news of his death.»

Comentaris del Jurat:

- o “És un contraxapat i té una gama de colors molt elegant; molt del Lido” (Rosa Vives).
- o “La llum de Venècia, embolcalla en una vista impossible, edificis, l'illa de Sant Jordi i la platja del Lido; tot ben harmònic i reconeixible” (Roser Pintó).
- o “Molt interessant reordenació del paisatge real, en què fa convergir el text original de Thomas Mann i la versió cinematogràfica de Luchino Visconti” (Joan-Lluís de Yebra).

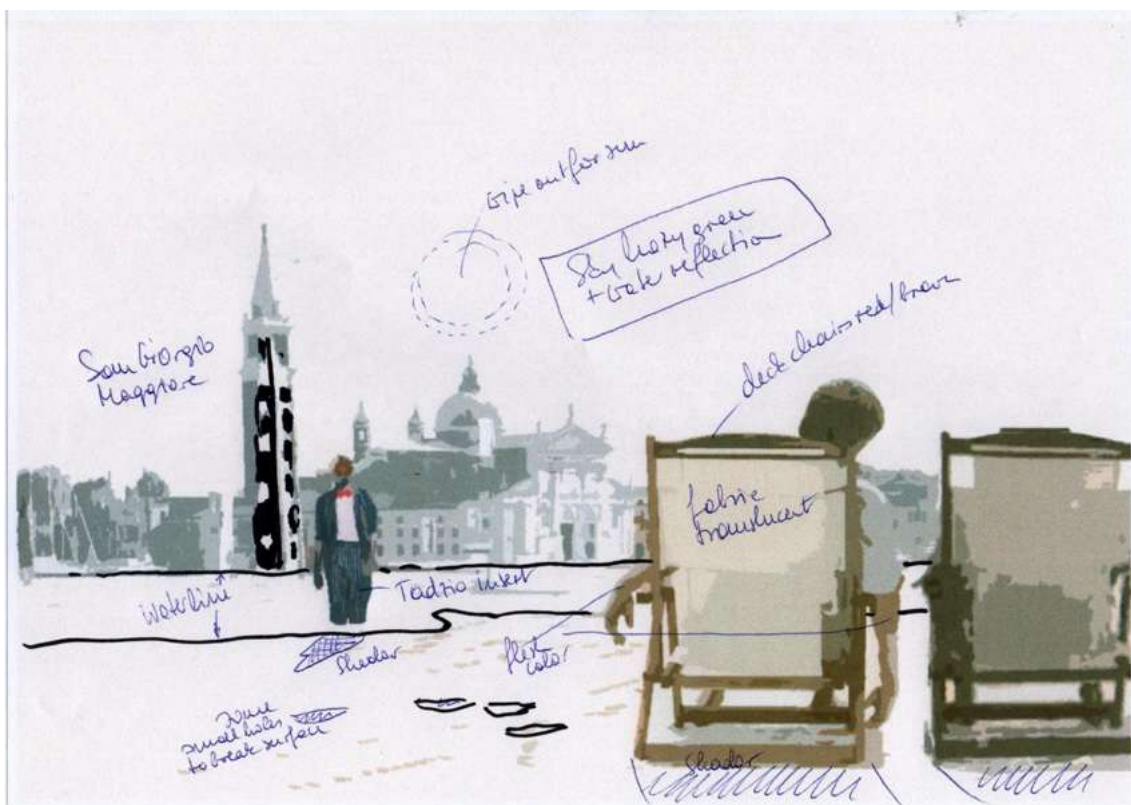
Bernhard COCIANCIG
Death on the beach
Kirchberg am Wechsel: l'autor, 2025
Xilografia a la planxa perduda en fusta de til·ler
Paper Hahnemühle Nostalgie 190 gr
21 x 30; 18 x 25 cm

1a Menció. Thomas Mann

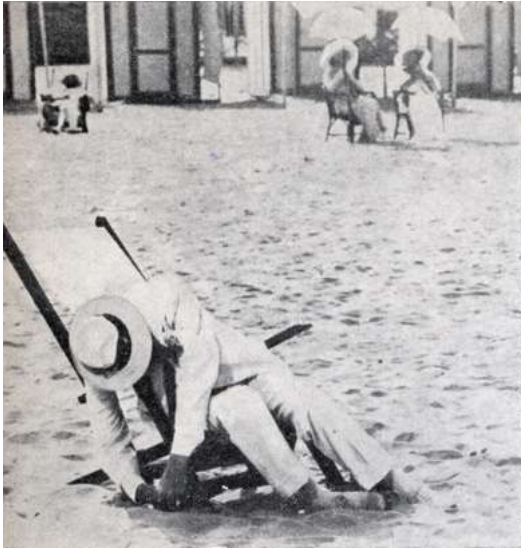
Procés de creació i fonts d'inspiració literària

Basílica de San Giorgio Maggiore des del Gran Canal. Fotografia de Bernhard Cociancig de la tardor de 2021

Esbós inspirat en la fotografia i en el final de la versió cinematogràfica de Luchino Visconti de *Morte a Venezia*, de 1971

Mort d'Aschenbach en el film de Luchino Visconti, 1971

Fragment del text de Thomas Mann que ha inspirat el treball de Bernhard Cociancig. *Der Tod in Venedig*, 1919 [1912]

sehr bleich, richtete sich zur Hälfte auf und saß, auf einen Arm gestützt, mehrere Minuten lang unbeweglich, mit verwirrem Haar und dunkelnden Augen. Dann stand er vollends auf und entfernte sich langsam. Man rief ihn, anfänglich munter, dann bänglich und bittend; er hörte nicht. Der Schwarze, den Reue über seine Ausschreitung sogleich erfaßt haben mochte, holte ihn ein und suchte ihn zu versöhnen. Eine Schulterbewegung wies ihn zurück. Tadzio ging schräg hinunter zum Wasser. Er war barfuß und trug seinen gestreiften Leinenanzug mit roter Schleife.

Am Rande der Flut verweilte er sich, gesenkten Hauptes, mit einer Fußspitze Figuren im feuchten Sande zeichnend, und ging dann in die seichte Vorse, die an ihrer tiefsten Stelle noch nicht seine Knie benetzte, durchschritt sie, lässig vordringend, und gelangte zur Sandbank. Dort stand er einen Augenblick, das Gesicht der Weite zugekehrt, und begann hierauf, die lange und schmale Strecke entblößten Grundes nach links hin langsam abzuschreiten. Vom Festlande geschieden durch breite Wasser, geschieden von den Genossen durch stolze Laune, wandelte er, eine höchst abgesonderte und verbindungslose Erscheinung, mit flatterndem Haar dort draußen im Meere, im Winde, vorm Nebelhaft-Grenzenlosen.

144

conflere un particular tipo de contraluz violento, Tadzio sigue penetrando en el agua, con una mano graciosamente apoyada en la cadera. Se detiene, con el agua llegándole apenas al tobillo, y da media vuelta en dirección de tierra firme, quedando de perfil, aunque con la cabeza vuelta hacia la parte de la playa donde se encuentra Aschenbach (ligero zoom).

Aschenbach cierra los ojos, como cegado por aquella visión, y entreabre los labios, en un gesto de sufrimiento, de éxtasis, o de ambas cosas a la vez.

Tadzio vuelve a su posición anterior, dando la espalda a la playa, como si se dispusiera a seguir mar adentro. Pero lo que hace es levantar la mano, como para señalar o mostrar algo a lo lejos, el horizonte infinito, o como silenciosa despedida...

Primer plano de Aschenbach, más que sentado, desmoronado en su tumbona. El tinte del cabello sigue escurriéndosele rostro abajo. Apoya las manos en los brazos de la tumbona, en un esfuerzo para incorporarse, sin dejar de mirar ante sí, hacia la prodigiosa visión del muchacho. Una leve sonrisa aflora a sus labios (ligero zoom) y, haciendo un esfuerzo, levanta el brazo como para corresponder al lejano saludo de Tadzio.

Tadzio, ahora con el agua hasta la rodilla, sigue con una mano apoyada en la cadera, en graciosa y juvenil actitud, y la otra levantada, como si saludase a algo o a alguien fuera del alcance de su vista, muy lejos. Luego baja el brazo y sigue adelante, avanzando lentamente mar adentro.

Aschenbach, completamente desfigurado por el sufrimiento, el sudor y la descomposición del maquillaje, intenta sonreír de nuevo. Pero sólo consigue esbozar una mueca. En el límite de sus fuerzas, y como consolado por la visión postrera del muchacho, inclina la cabeza, y su rostro empieza a adquirir la expresión ausente y serena de quien ha entrado en un profundo sueño: el definitivo.

La inmensidad de la playa desierta, con una tumbona en el centro y Aschenbach medio caído fuera de ella, inconsciente. El bañero le ve así cuando se dispone a arreglar una mesa ante una caseta vacía, a pocos pasos de distancia. Al comprender que a su cliente le ocurre algo, corre hacia él.

Ya a su lado, se arrodilla para examinarle. Cuando se incorpora se comprende que todo ha terminado: por unos momentos puede verse la máscara inanimada en que se ha convertido el rostro torturado de Aschenbach.

Panorámica lenta por la playa: las casetas desiertas, una señora

con sombrilla que mira en dirección al lugar donde se encuentran Aschenbach y el bañero; hace una mueca y vuelve la cabeza; después de mirar de nuevo, hace un ademán como para llamar la atención de alguien (que queda fuera de cuadro).

La playa sigue tan vacía y silenciosa como antes. Otro bañero corre hacia donde se encuentra su joven compañero, que sigue junto al inanimado Aschenbach. Puede comprenderse ahora que el ademán de la mujer iba destinado a unos niños, para que no se acerquen. Los dos bañeros toman a Aschenbach, uno cogiéndolo por los sobacos y el otro por las corvas. La mujer de la sombrilla empieza a correr, mientras la cámara (panorámica) sigue el lento paso de los dos bañeros con su pesada carga atravesando la zona arenosa en dirección del hotel. Llegan al límite de la doble hilera de casetas vacías, ante la mirada atónita de los pocos bañistas presentes.

Empiezan a aparecer los títulos de crédito que repiten y completan los que han aparecido al principio y, lentamente, se inicia un fundido en negro y se acientan los últimos acordes musicales con la palabra

FIN.

Final del guió de Luchino Visconti de *Morte a Venezia*, 1971. Trad. a l'espanyol d'Enric Ripoll-Freixes, 1973

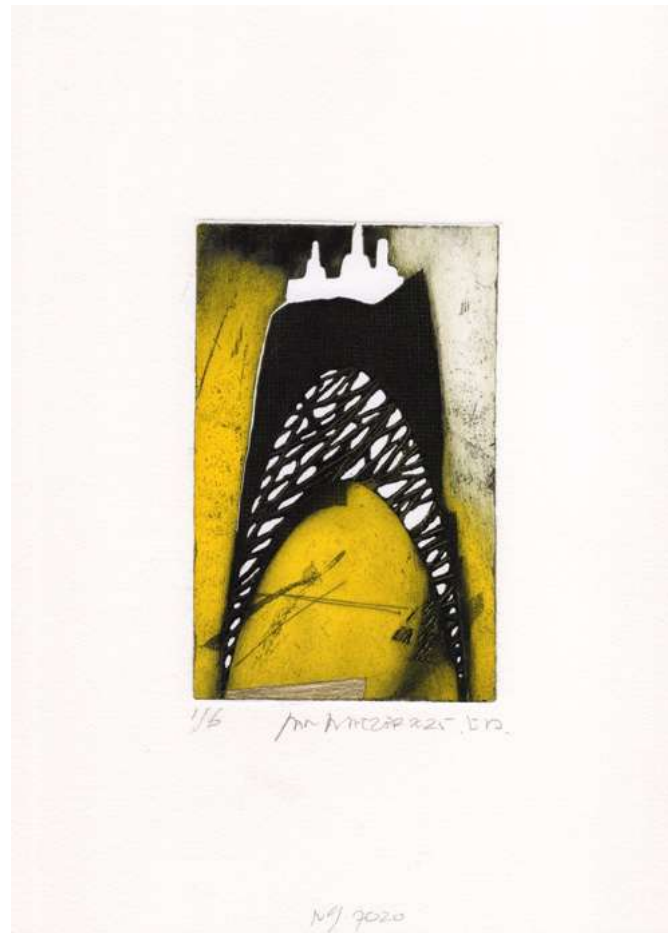
103. Jan NAEZER

Justificació de l'artista:

«"Do I disturb you?" asked Tonio Kröger, pausing at the studio door.» (Thomas Mann. *Tonio Kröger*. Transl. David Luke, Chapt. 4, 1970)

Comentaris del Jurat:

- o “És un suggeriment que va més enllà de la imatge. Com uns vitralls oberts a la imaginació...” (Teresa Costa-Gramunt).
- o “A més del blau i el groc, l'artista captura de manera sublim amb pa d'or aquella llum daurada del taller muniquès de Lisaveta Ivànovna descrita per Thomas Mann” (Joan-Lluís de Yebra).
- o “El blau del cel, que es veu a través de les finestres i la claraboia, il·lumina la sala amb una llum grogosa, de tardor” (Roser Pintó).

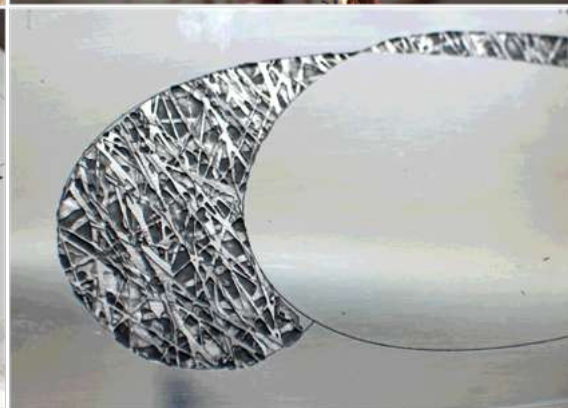
Jan NAEZER
 No. 7019-7020, 7026. Tonio Kröger
 Nieuwegein: l'autor, 2025
 3 estampes: calcografia i chine collé en zenc
 Paper Zerkall-Bütten 350 gr
 30 x 22; 14-15 x 10 cm

2a Menció. Thomas Mann

Procés de creació i fonts d'inspiració literària

Diferents fases del treball de l'artista, des de l'escalfament del vernís tou de la matriu fins al tintatge i l'eliminació de proves d'estampa

Racó de l'estudi de l'artista

IV

»Störe ich?« fragte Tonio Kröger auf der Schwelle des Ateliers. Er hielt seinen Hut in der Hand und verbeugte sich sogar ein wenig, obgleich Lisaweta Iwanowna seine Freundin war, der er alles sagte.

»Erbarmen Sie sich, Tonio Kröger, und kommen Sie ohne Zeremonien hinein!« antwortete sie mit ihrer hüpfenden Betonung. »Es ist bekannt, daß Sie eine gute Kinderstube genossen haben und wissen, was sich schickt.« Dabei steckte sie ihren Pinsel zu der Palette in die linke Hand, reichte ihm die rechte und blickte ihm lachend und kopfschüttelnd ins Gesicht.

»Ja, aber Sie arbeiten«, sagte er. »Lassen Sie sehen . . . Oh, Sie sind vorwärtsgekommen.« Und er betrachtete abwechselnd die farbigen Skizzen, die zu beiden Seiten der Staffelei auf Stühlen lehnten, und die große, mit einem quadratischen Liniennetz überzogene Leinwand, auf welcher, in dem verworrenen und schemenhaften Kohleentwurf, die ersten Farbflöcke aufzutauchen begannen.

Es war in München, in einem Rückgebäude der Schellingstraße, mehrere Stiegen hoch. Draußen, hinter dem breiten Nordlicht-Fenster, herrschte Himmelsblau, Vogelgezwitscher und Sonnenschein, und des Frühlings junger, süßer Atem, der durch eine offene Klappe hereinströmte, vermischte sich mit dem Geruch von Fixativ und Ölfarbe, der den weiten Arbeitsraum erfüllte. Ungehindert überflutete das goldige Licht des hellen Nachmittags die weitläufige Kahlheit des Ateliers, beschien freimütig den ein wenig schadhafte Fußboden, den rohen, mit Fläschchen, Tuben und Pinseln bedeckten Tisch unterm Fenster und die ungerahmten Studien an den untapezierten Wänden, beschien den Wandschirm aus rissiger Seide, der in der Nähe der Tür einen kleinen, stilvoll möblierten Wohn- und Mußewinkel begrenzte, beschien das werdende Werk auf der Staffelei und davor die Malerin und den Dichter.

Sie mochte etwa so alt sein wie er, nämlich ein wenig jenseits der Dreißig. In ihrem dunkelblauen, fleckigen Schürzenkleide saß sie auf einem niedrigen Schemel und stützte das Kinn in die Hand. Ihr braunes Haar, fest frisiert und an den Seiten schon leicht ergraut, bedeckte in leisen Scheitelwellen ihre Schläfen und gab den Rahmen zu ihrem brünetten, slawisch geformten, unendlich sympathischen Gesicht mit der Stumpfnase, den scharf heraus-

27

est notion of the fact that good work only comes out under pressure of a bad life; that he who lives does not work; that one must die to life in order to be utterly a creator.

"Shall I disturb you?" asked Tonio Kröger on the threshold of the atelier. He held his hat in his hand and bowed with some ceremony, although Lisabeta Ivanovna was a good friend of his, to whom he told all his troubles.

"Mercy on you, Tonio Kröger! Don't be so formal," answered she, with her lilting intonation. "Everybody knows you were taught good manners in your nursery." She transferred her brush to her left hand, that held the palette, reached him her right, and looked him in the face, smiling and shaking her head.

"Yes, but you are working," he said. "Let's see. Oh, you've been getting on," and he looked at the colour-sketches leaning against chairs at both sides of the easel and from them to the large canvas covered with a square linen mesh, where the first patches of colour were beginning to appear among the confused and schematic lines of the charcoal sketch.

This was in Munich, in a back building in Schellingstrasse, several storeys up. Beyond the wide window facing the north were blue sky, sunshine, birds twittering; the young sweet breath of spring streaming through an open pane mingled with the smells of paint and fixative. The afternoon light, bright golden, flooded the spacious emptiness of the atelier; it made no secret of the bad flooring or the rough table under the window, covered with little bottles, tubes, and brushes; it illumined the unframed studies on the unpapered walls, the torn silk screen that shut off a charmingly furnished little living-corner near the door; it shone upon the inchoate work on the easel, upon the artist and the poet there before it.

She was about the same age as himself—slightly past thirty. She sat there on a low stool, in her dark-blue apron, and leant her chin in her hand. Her brown hair, compactly dressed, already a little grey at the sides, was parted in the middle and waved over the temples, framing a sensitive, sympathetic, dark-skinned face, which was Slavic in its facial structure, with flat nose, strongly accentuated cheek-bones, and little bright black eyes. She sat there measuring her work with her head on one side and her eyes screwed up; her features were drawn with a look of misgiving, almost of vespation.

He stood beside her, his right hand on his hip, with the other furiously twirling his brown moustache. His dress, reserved in cut and a soothing shade of grey, was punctilious and dignified to the last degree. He was whistling softly to himself, in the way he had, and his slanting brows were gathered in a frown. The dark-brown hair was parted

284 THOMAS MANN

Inici del capítol 4 de *Tonio Kröger* en alemany i, a la dreta, en la traducció a l'anglès de Richard M. Ludwig, on Thomas Mann descriu les taques de color dels esbossos fets per Lisaveta Ivànovna que el protagonista veu en entrar al taller i que destaquen amb el blau del cel i la llum daurada a través de la finestra; colors i formes que són fonamentals en el treball de Jan Naezer.

104. Valeria LUCCIONI

Justificació de l'artista:

«L'obra fa referència a la novel·la titulada *Tonio Kröger* i subratlla la sensació de solitud del jove Tonio Kröger en la consciència de ser diferent dels seus companys, en l'aïllament de la seva sensibilitat i de les seves inclinacions interiors. El jove lluita en la antinòmia entre els seus orígens burgesos i la seva atracció per l'art. Durant molt de temps el títol va ser "Literatur", que subratlla el caràcter autobiogràfic del llibre.»

Comentaris del Jurat:

- o "El tractament conceptual és molt suggeridor" (Teresa Costa-Gramunt).
- o "Tonio Kröger isolat i incomunicat, tancat en el seu jo més profund" (Roser Pintó).
- o "Valeria Luccioni captura el més profund del personatge Tonio Kröger; de Thomas Mann, de fet: nuesa, reclusió, ambigüitat sexual..." (Joan-Lluís de Yebra).

4/10

"IDENTITÀ"

Valeria LUCCIONI

Identità

Barcelona: l'autora, 2020

Aiguafort, aiguatinta, punta seca i vernís tou en zenc

Paper Fabriano Unic

30 x 21; 20 x 15 cm

3a Menció. Thomas Mann

Procés de creació i fonts d'inspiració literària

Matriu de metall i, a sota, l'artista tintant i estampant

Signant estampes

eine Mischung, die außerordentliche Möglichkeiten — und außerordentliche Gefahren in sich schloß. Was herauskam, war dies: ein Bürger, der sich in die Kunst verirrte, ein Bohémien mit Heimweh nach der guten Kinderstube, ein Künstler mit schlechtem Gewissen. Denn mein bürgerliches Gewissen ist es ja, was mich in allem Künstlertum, aller Außerordentlichkeit und allem Genie etwas tief Zweideutiges, tief Anrüchiges, tief Zweifelhaftes erblicken läßt, was mich mit dieser verliebten Schwäche für das Simple, Treuherrliche und Angenehm-Normale, das Ungeniale und Anstößige erfüllt.

Ich stehe zwischen zwei Welten, bin in keiner daheim und habe es infolge dessen ein wenig schwer. Ihr Künstler nennt mich einen Bürger, und die Bürger sind verflucht, mich zu verhaften . . . ich weiß nicht, was von beidem mich bitterer tränkt. Die Bürger sind dumm; ihr Anbeter der Schönheit aber, die ihr mich phlegmatisch und ohne Sehnsucht heißt, solltet bedenken, daß es ein Künstlertum giebt, so tief, so von Anbeginn und Schicksals wegen, daß keine Sehnsucht ihm früher und empfindenswerter erscheint, als die nach den Bonnen der Gewöhnlichkeit!

Ich bewundere die Stolzen und Kalten, die auf den Pfaden der großen, der dämonischen Schönheit abenteueren und den „Menschen“ verachten, — aber ich beneide sie nicht. Denn wenn irgend etwas imstande ist, aus einem Litteraten einen Dichter zu machen, so ist es diese meine Bürgerliebe zum Menschlichen, Lebendigen und Gewöhnlichen. Alle Wärme, alle Güte, aller Humor kommt aus ihr, und fast will mir scheinen, als sei sie jene Liebe selbst, von der geschrieben steht, daß Einer mit Menschen- und Engelszungen reden könne und ohne sie doch nur ein tönendes Erz und eine klingende Schelle sei.

Was ich gethan habe, ist nichts, nicht viel, so gut wie nichts. Ich werde Besseres machen, Lisaweta, — dies ist ein Versprechen. Während ich schreibe, raucht das Meer zu mir herauf, und ich schließe die Augen. Ich schaue in eine ungeborene und schmerzhaftige Welt hinein, die geordnet und gebildet sein will, ich sehe in ein Gewimmel von Schatten menschlicher Gestalten, die mir winken, daß ich sie banne und erlöse: tragische und lächerliche und solche, die beides zugleich sind, — und diesen bin ich sehr zugethan. Aber meine tiefste und verflohenste Liebe gehört den Blondnen und Blaudäugigen, den hellen Lebendigen, den Glücklichen, Liebenswürdigen und Gewöhnlichen.

Schelten Sie diese Liebe nicht, Lisaweta; sie ist gut und fruchtbar. Sehnsucht ist darin und schwermüthiger Neid und ein klein wenig Verachtung und eine ganze leuchtende Seligkeit.

il risultato: un borghese che s'è smarrito nell'arte, uno scapigliato nostalgico della buona educazione giovanile, un artista con la coscienza sporca. In quanto è proprio la mia coscienza borghese che mi fa scorgere, in tutta la vocazione artistica, in tutta la straordinarietà e in tutto l'ingegno, qualcosa di profondamente ambiguo, profondamente malfamato, profondamente dubbioso, che mi ricolma di debolezza innamorata per il semplice, il sincero e piacevole-normale, l'antigeniale e decoroso.

Io sto tra due mondi, in nessuno sono di casa, e per tale motivo mi trovo un po' in difficoltà. Voi artisti mi chiamate borghese, e i borghesi sono tentati d'arrestarmi... non so quale delle due cose mi mortifichi più amaramente. I borghesi sono stupidi; voi adoratori della bellezza, invece, voi che mi chiamate flemmatico e senza ambizioni, dovrete pensare che esiste una vocazione artistica così profonda, dall'inizio e per destino, da non trovare ambizione più dolce e più delicata di quella per le delizie della mediocrità.

... i tipi orgogliosi e freddi che vanno in... re sul sentiero della bellezza grande e... ezzano l'uomo... ma non li invidio. In... che, in grado di fare d'un letterato un... mio amore borghese verso le cose umane, viventi e mediocri. Tutto il calore, tutta la bontà, tutto il brio vengono da quell'amore, e son quasi convinto sia lo stesso di cui sta scritto che può parlare con lingua umana e angelica, senza però essere solo un bronzo sonante o un campanello trillante.

Quanto io ho fatto non è nulla, non molto, quasi niente. Farò qualcosa di meglio, Lisaweta... è una promessa. Mentre scrivo il mugghio del mare arriva fin qui da me, e io chiudo gli occhi. Scruto in un mondo in embrione e schematico che deve essere ordinato e formato, scruto in un brulichio d'ombre di figure umane, che mi fan cenno d'ammaliarle e redimerle: alcune tragiche, alcune

Últims paràgrafs de *Tonio Kröger*, que han servit d'inspiració a Valeria Luccioni. A l'esquerra, la 1a edició, publicada a la revista berlinesa *Die Neue Rundschau* el 1903, i, a la dreta, la traducció italiana de Salvatore Tito Villari, amb anotacions manuscrites.

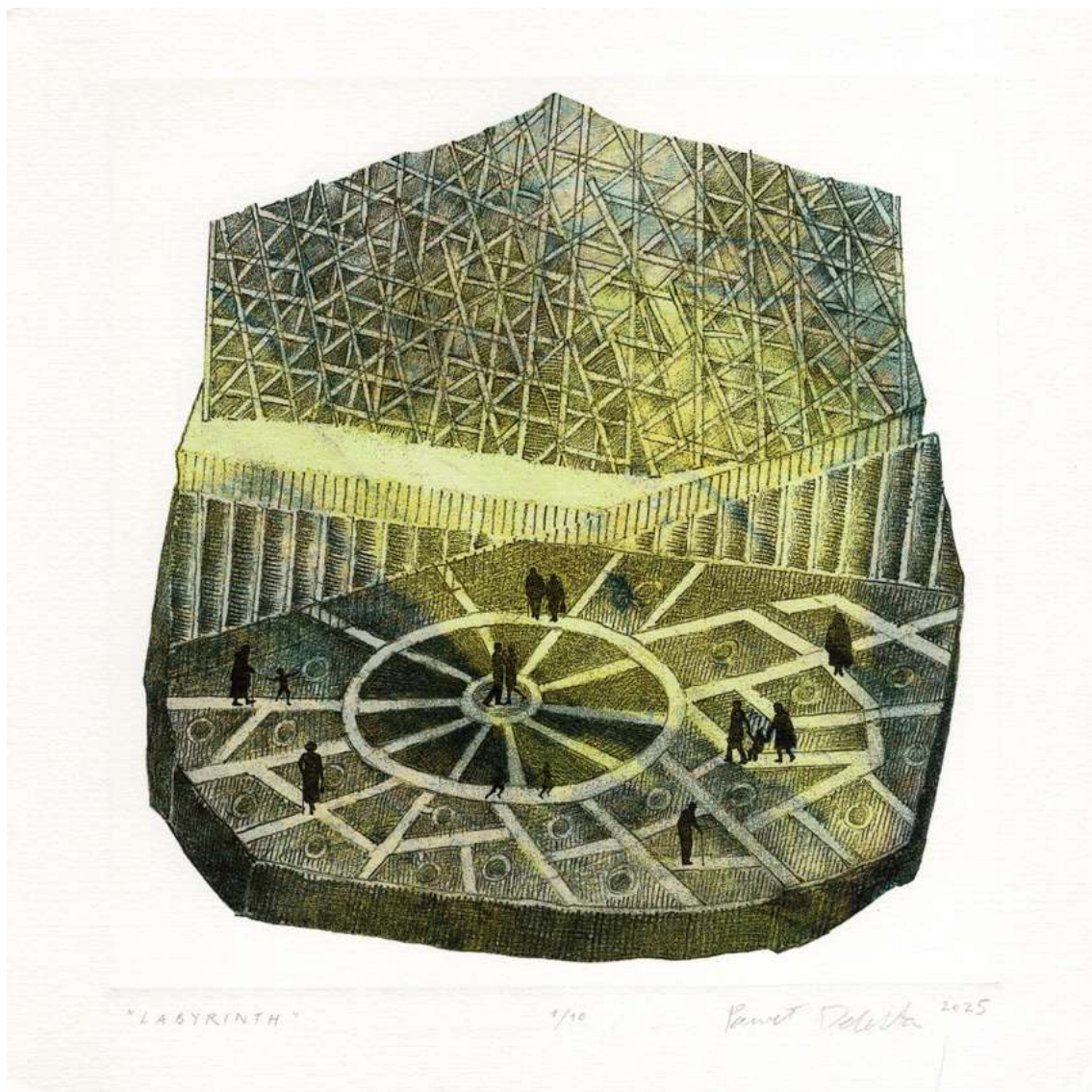
105. Paweł DELEKTA

Justificació de l'artista:

«A graphic work inspired by Thomas Mann's novel "Reflections of a Nonpolitical Man" The composition symbolically evokes philosophical reflections on human existence. It evokes a labyrinth in which, at every stage of life, one experiences not only a feeling of being lost but also a feeling of finding one's place in the world.»

Comentaris del Jurat:

- o “És un treball molt ben elaborat” (Damià Montes).
- o “Laberint personal i ideològic de Thomas Mann que va més enllà del mateix escriptor i del conflicte que va viure entre 1914-18” (Joan-Lluís de Yebra).
- o “Sintetitza el conflicte intel·lectual en un laberint” (Roser Pintó).

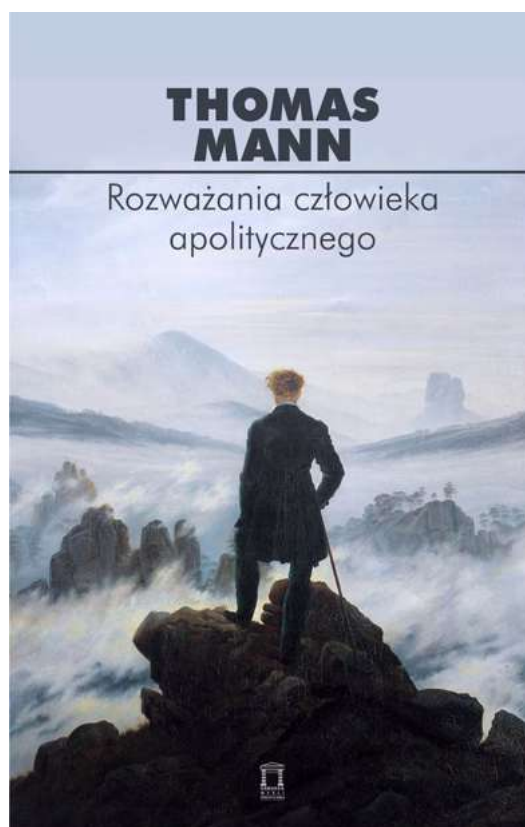
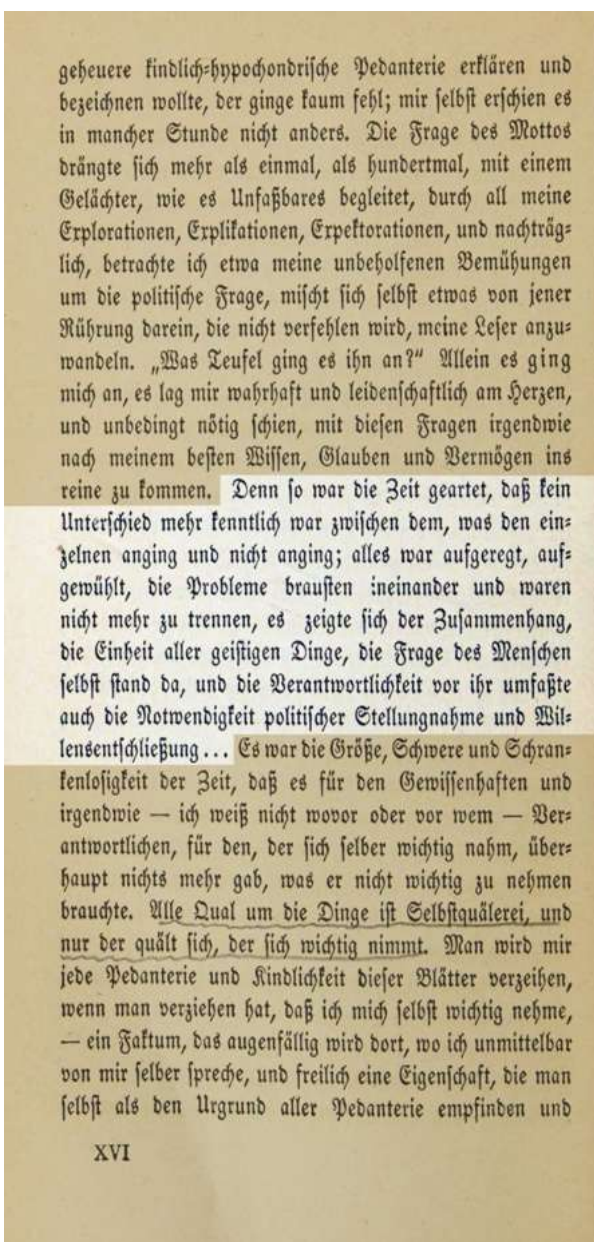
Paweł DELEKTA
Labyrinth
Bielsko-Biała: l'autor, 2025
Tècnica mixta en alumini
Fabriano 50 gr
20 x 20; 16 x 15 cm

4a Menció. Thomas Mann

Procés de creació i fonts d'inspiració literària

Paweł Delektà al seu estudi

Coberta de la traducció al polonès de *Betrachtungen eines Unpolitischen* per Wojciech Kunicki (Cracòvia: Ośrodek Myśli Politycznej, 2022)

Opinió de Thomas Mann en el pròleg de *Betrachtungen eines Unpolitische*, 1918, (*Reflexions d'un home apolític*), que ha inspirat el treball de Paweł Delektà

Bürgerlichkeit mit humanistischer Bildung? Ja, wie in das deutsche Wort für „Kosmopolitismus“ Wort und Begriff des „Bürgers“ aufgenommen ist, so ist auch diesem Wort und Begriff selbst der Welt- und Grenzenlosigkeit immanent. — Wer bin ich, woher komme ich, daß ich bin, wie ich bin, und mich anders nicht machen noch wünschen kann? Danach forscht man in Zeiten seelischer Bedrängnis. — Ich bin Städter, Bürger, ein Kind und Urenkelkind deutsch-bürgerlicher Kultur. Das mütterlich-erotische Blut mochte als Ferment, mochte entfremdend und abwandend wirken, das Wesen, die Grundlagen veränderte es nicht, die seelischen Hauptüberlieferungen setzte es nicht außer Kraft. Waren meine Ahnen nicht Nürnberger Handwerker von jenem Schläge, den Deutschland in alle Welt und bis in den fernen Osten entsandte, zum Zeichen, es sei das Land der Städte? Sie saßen als Ratsherren im Mecklenburgischen, sie kamen nach Lübeck, sie waren „Kaufleute des römischen Reiches“, — und indem ich die Geschichte ihres Hauses, eine zum naturalistischen Roman entwickelte städtische Chronik schrieb, ein deutsches Buch, das man wohl auf ein Verd mit den Schriftwerken der bürgerlichen Vorzeit stellen mag, erwies ich mich als viel weniger aus der Art geschlagen, als ich selber mir träumen ließ. Ja, ich bin Bürger, und das ist in Deutschland ein Wort, dessen Sinn so wenig fremd ist dem Geiste und der Kunst, wie der Würde, der Gediegenheit und dem Befagen. Mein Sinn für Eleganz ist urbanen Ursprungs, er ist Kultur und nicht internationale Zivilisation, wie im Falle des eleganten Bourgeois. Mein Sinn für Solidität ist derselben Herkunft. Noch mein Instanzanspruch auf Würde und befaglichen Überfluß der materiellen Lebensführung hat ältere Rechte und ist eines anderen Sinnes, als die Uppigkeit des internationalen Bourgeois. Bin ich liberal, so bin ich es im Sinne der Liberalität und nicht des Liberalismus. Denn ich bin unpolitisch, national, aber

unpolitisch gesinnt, wie der Deutsche der bürgerlichen Kultur und wie der der Romantik, die keine andere politische Forderung kannte, als die hoch-nationale nach Kaiser und Reich, und die so gründlich undemokratisch war, daß nur ihre seelischen Nachwirkungen die Politiker, Burschenschaftler, Revolutionäre der Paulskirche das Erbkaisertum wollen ließen und sie, wie Vogt an Herwegh schrieb, „zu vollkommenen Aristokraten“ machten . . .

Ein Bürger aber, das weiß ich wohl, bin ich auch in meinem Verhältnis zu diesem Kriege. Der Bürger ist national seinem Wesen nach; wenn er Träger des deutschen Einheitsgedankens war, so darum, weil er immer der Träger der deutschen Kultur und Geistigkeit gewesen ist. Ost aber ist die teleologische Funktion des Krieges überhaupt darin erkannt worden, daß er die nationale Eigentümlichkeit bewahrt, erhält und bestärkt: er ist das große Mittel gegen die rationalistische Zersetzung der Nationalkultur, und meine Teilnahme an diesem Kriege hat mit Welt- und Handels herrschaft gar nichts zu tun, sondern ist nichts als die Teilnahme an jenem leidenschaftlichen Prozeß der Selbsterkenntnis, Selbstabgrenzung und Selbstbefestigung, zu dem die deutsche Kultur durch einen furchtbaren geistigen Druck und Ansturm von außen gezwungen wurde . . .

„Gut! was du ‚Bürgerlichkeit‘ nennen magst, dies Element ist lebendig in den eindrucksvoll ruhigen Gestalten zwischen 1820 und 1860, in der großen Zeit der deutschen Wissenschaft und Erzählung. Denkt man aber an die höchsten und reinsten Typen dieser Epoche, an Jakob Grimm, Uhland, Keller, Theodor Storm, so ist es unmöglich, zu übersehen, daß der stählerne Kern ihres Idealismus irgend wann durch eine radikale Entscheidung in Dingen politischer Freiheit deutlich wird. Grimm als einer der Göttinger Sieben, Storm als Hofsteiner, Uhland als Württembergischer und Paulskirchen-

Fragment del capítol “Burguesitat” de *Betrachtungen eines Unpolitische*, en què T. Mann deia, entre altres coses, que era “...apolític, nacionalista, però d'orientació apolítica, com l'alemany de la cultura burgesa i el del romanticisme”

Paràgraf del text de Thomas Mann, “In my defense” *Atlantic Monthly*, octubre 1944, publicat en anglès, referit a *Betrachtungen eines Unpolitische*, que prova el “laberint” ideològic en què es trobava l'escriptor: “Pel que fa a la política, en canvi, sens dubte vaig experimentar una evolució molt lenta, una característica que pot ser nacionalment alemanya. De fet, va ser l'esclat de la guerra el 1914 el que em va sacsejar fins als fonaments i el que em va portar a la força cara a cara per primera vegada assumptes que fins aleshores havien estat completament fora del control de la meua consciència.”

as well as I, but also in the foreign countries arrayed in war against Germany.

My extravagances of 1914 are to be regarded in part as a reaction to the many heated insults which were at that time hurled against German philosophy and culture, with which I was living in close association. Primarily, however, they are to be explained by the fact of the utter political innocence of the German intellectual, rooted in Lutheranism and Romanticism, who, taken unaware by the war, for a long time saw in it only a justifiable defense of spiritual values which, to his boundless astonishment, were suddenly abused from all quarters. Whatever I had produced up to that time was indigenous to the domain of these spiritual values. Whenever I said “Germany” I meant this domain, and I interred for it with complete naïveté.

As a disciple of Schopenhauer I did not like the optimistic atros upon progress on the part of the rhetorical bourgeois, the type which I at that time dubbed the “Zivilisationslästerer.” In *The Magic Mountain*, in the person of Mr. Settembrini, this type became humanly rather attractive, but ten years earlier I had little sympathy with them. I adhered to an ethics of pessimism, the essence of which was the concept “In Spite of All”; its ideal was courage and tenacity under difficulties.

I saw in Germany a country that lived in severe internal and external circumstances, a country that suffered hardships as an artist suffers hardships. I identified myself with that country—that was the form and content of my wartime patriotism. I even spoke on behalf of Prussian conviction, Prussian attitude, Prussian “militarism.”

In this connection I am reminded of an essay dealing with Prussianism in German literature that recently appeared in the Moscow periodical *International Literature*. The author, George Lukács, a literary historian of Communist persuasion, discussed in it, among other things, my statements during the last war and declared that my Prussianism of that time, my apology for the Prussian attitude, could not possibly be properly judged psychologically unless viewed in conjunction with my short story *Death in Venice*, which appeared before the war, and in which the Prussian ethos suffers a fall of the most ironic tragedy. Well, in this case Moscow did a finer critical job than Yale.

MY AUNTIEKE points out that at the time in question I was forty years old and that my opinions were those of a mature man. That, too, had already been

said in the *Times Literary Supplement*; Mr. Peyre gratefully made use not only of the quotations but also of the accompanying comments. This particular one is not very remarkable. Maturity is a relative concept, and a man who is destined to endure and to go a long way may not be at all mature at the age of forty. I don't even know whether I am mature today. Perhaps an entire lifetime is required to attain maturity, and to be mature may mean mature for death. As an artist, it seems that I was precocious, for at the age of twenty-three I wrote a book that still lives today and that may, possibly, outlive everything that I wrote later on.

In respect to politics, on the other hand, I undoubtedly underwent a very slow development—a characteristic which may be nationally German. In fact, it was the outbreak of the war in 1914 that shook me to my very foundations and that forcibly brought me face to face for the first time with matters which until then had been entirely outside the domain of my consciousness. And so the old essay with which Professor Peyre has a fragmentary acquaintance stands at the very beginning of a long intellectual process that led through the *Betrachtungen* and *The Magic Mountain* to the speech on “The Coming Victory of Democracy”—a process which, naturally, did not take place in a vacuum but in direct connection with the changing situations of historical reality, and by means of which I succeeded in rounding out my concept of humanity in a political sense and in finding my proper place in the struggle of mankind.

With biting irony, made slightly comical by his ignorance, Mr. Peyre remarks: “It would be most enlightening to his readers to have Herr Mann explain how and why he was converted . . . to his present attitude.” I may refer him to a book, *Order of the Day, Political Essays and Speeches of Tom Deedes*, that appeared in 1942, in which he may follow the stages of my “conversion” by years, from my Berlin speech, “The German Republic,” down to my letter to the Dean of the Philosophical Faculty of the University of Bonn—which he could read in any language that he might chance to understand. He knows nothing about this book, and nobody expects him to.

But what Professor Peyre really ought to know and undoubtedly does know is the fact that for ten years before Hitler's assumption of power I fought against the rising nationalistic tide in Germany. Exposed to the most poisonous attacks and with the constant sacrifice of my peace and personal comfort, I sought for a decade to ward off the evil that I saw coming. And in the end I paid for this fulfillment of my duty with exile, with the loss of my German

08. Categoria: THOMAS MANN

08.2. Finalistes

107. Stephen BROOK

1/5 'Thomas Mann' SB
1875-1955

Thomas Mann 1875-1955
Romford: l'autor, 2025
Aiguafort i aiguatinta en zenc
Paper Daler/Rowney
22 x 17; 11 x 7 cm

108. Stephen BROOK

'/s "Polish tourists" SB
- Tadzio'

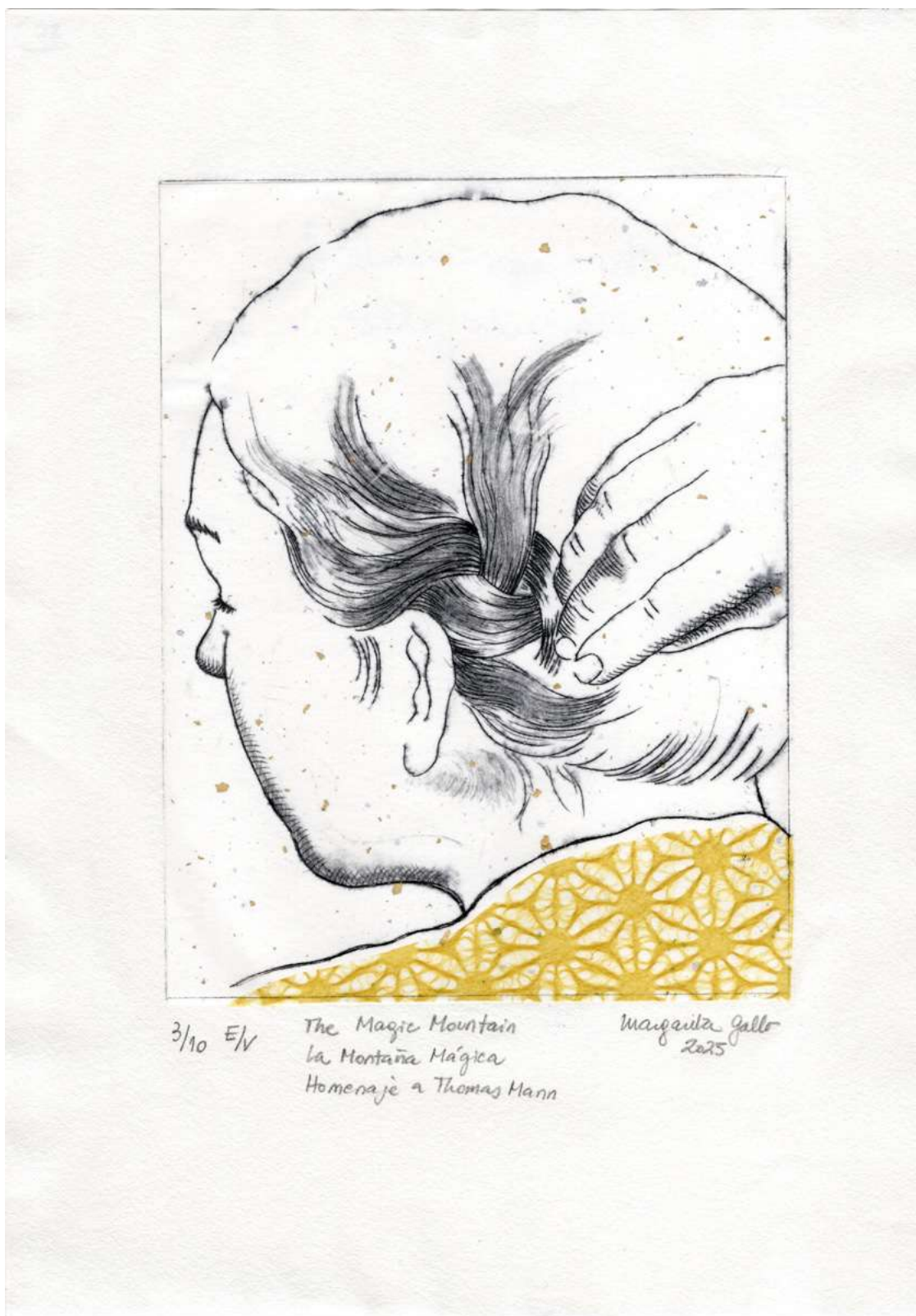
Polish tourists: Tadzio
Romford: l'autor, 2025
Aiguafort I aiguatinta en zenc
Paper Daler/Rowney
20 x 18; 8 x 8 cm

109. Bernhard M. FRANK

Der Tod in Venedig
Slesvig: l'autor, 2025
Punta seca en zenc
Paper Hahnemühle 300 gr
21 x 30; 12 x 25 cm

110. Margarita GALLO

La montaña mágica

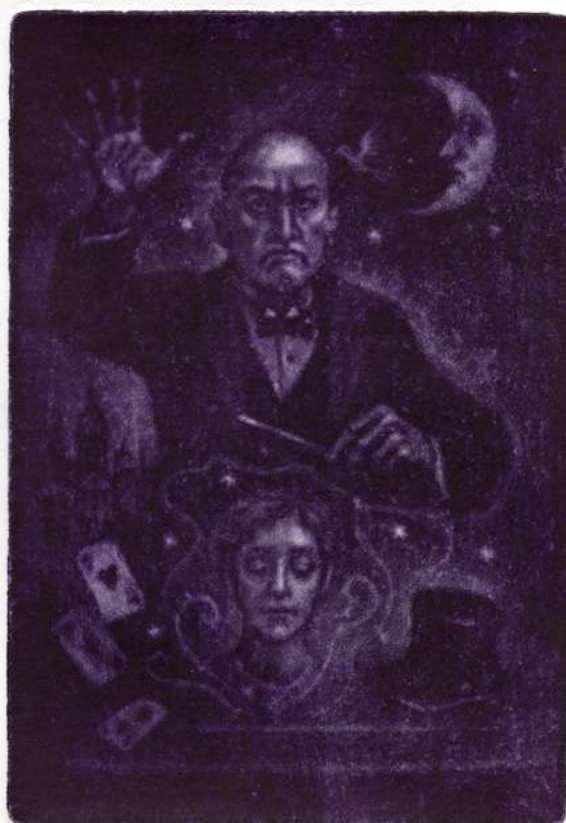
São Paulo: l'autora, 2025

Punta seca i Chine collé en acetat

Paper Awagami

30 x 21; 19 x 14 cm

111. Jana KOŠÍČKOVÁ

3/6

JK 25

Mario and The magician
Buštěhrad: l'autora, 2025
Manera negra en coure
Paper per a aquarel·la
30 x 21; 15 x 11 cm

112. Andrew LEVITSKY

München "Gladius Dei"

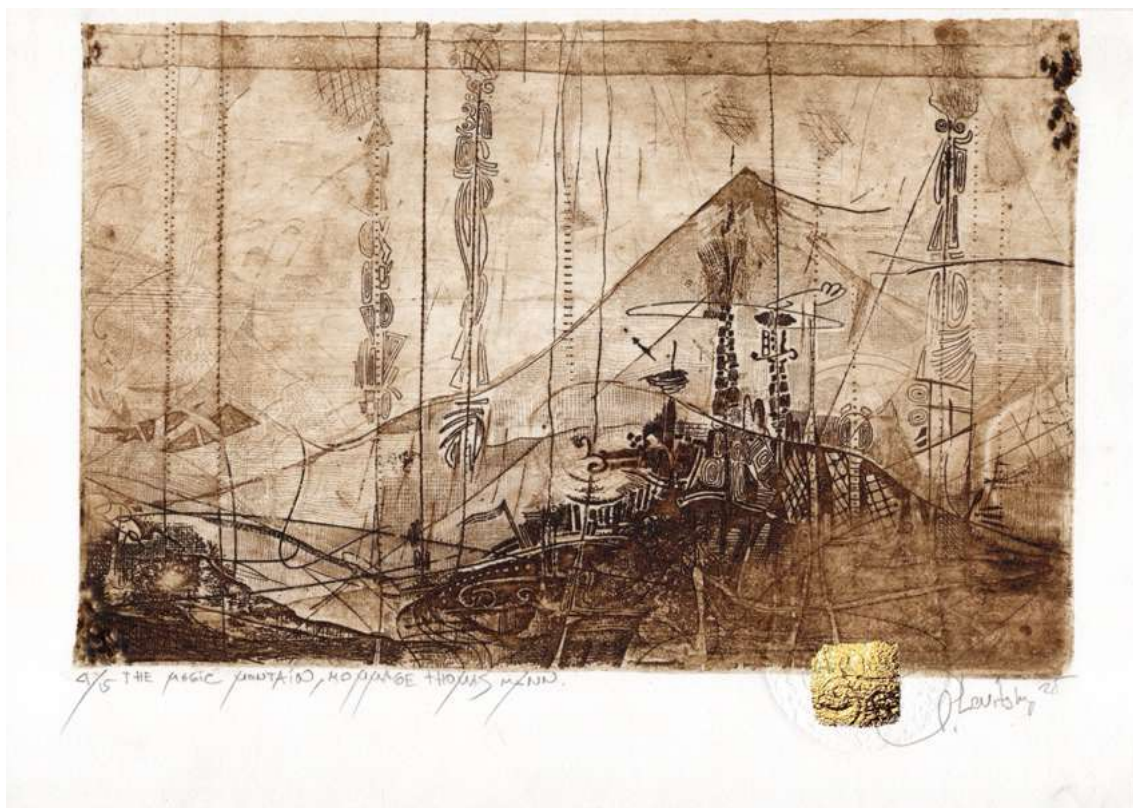
Kiiv: l'autor, 2025

Aiguafort en coure

Paper Rutenia 300 gr

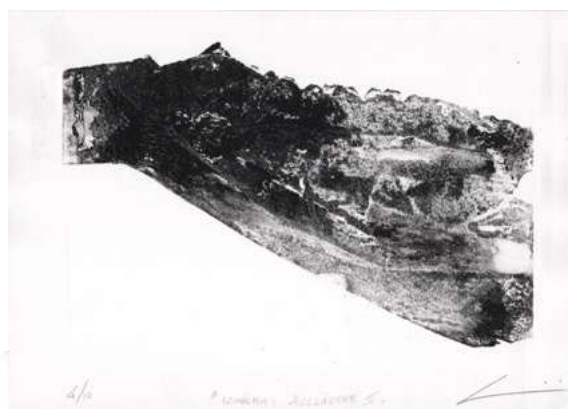
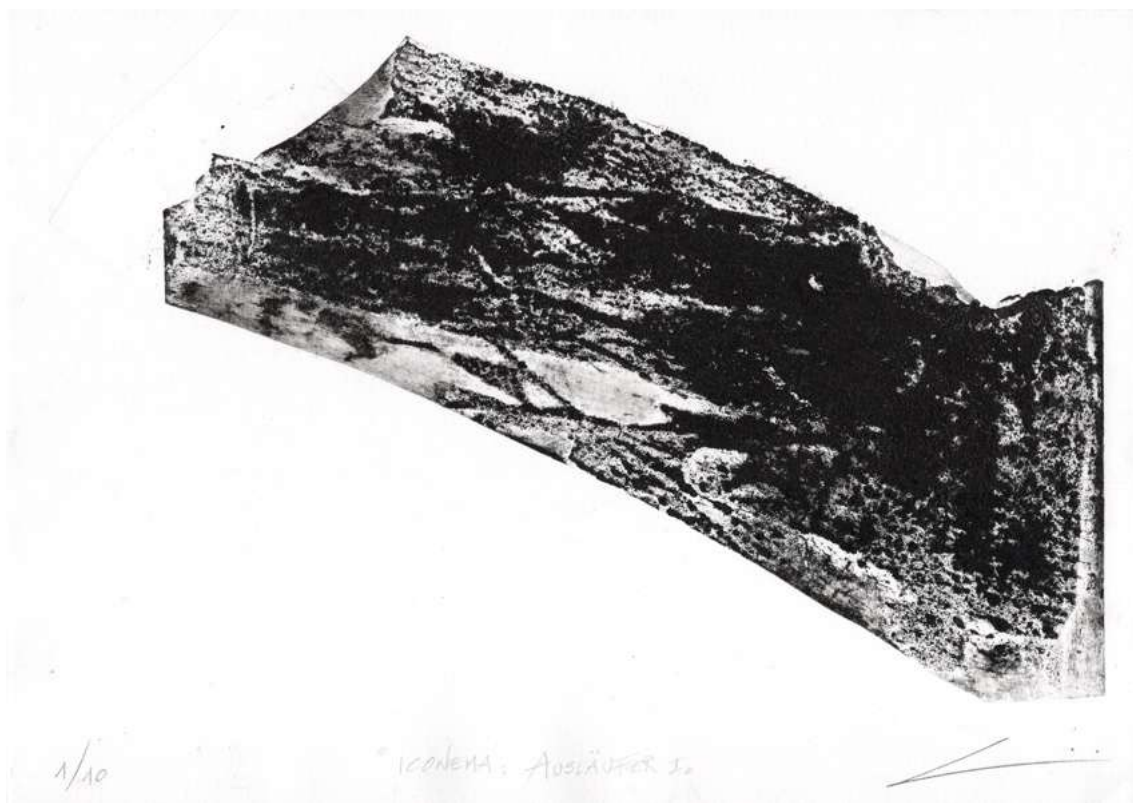
30 x 21; 16 x 19 cm

113. Andrew LEVITSKY

The magic mountain
Kiiiv: l'autor, 2025
Aiguafort en coure
Paper Rutenia 300 gr
22 x 30; 19 x 28 cm

114. Valeria LUCCIONI

Iconema: Ausläufer. I-III

Barcelona: l'autora, 2025

3 estampes: carborúndum, punta seca i col·lagrafia en metacrilat

Paper Fabriano Rosaspina

21 x 30; 11 x 24-25 cm

115. Tatiana Carneiro dos REIS

Buddenbrooks

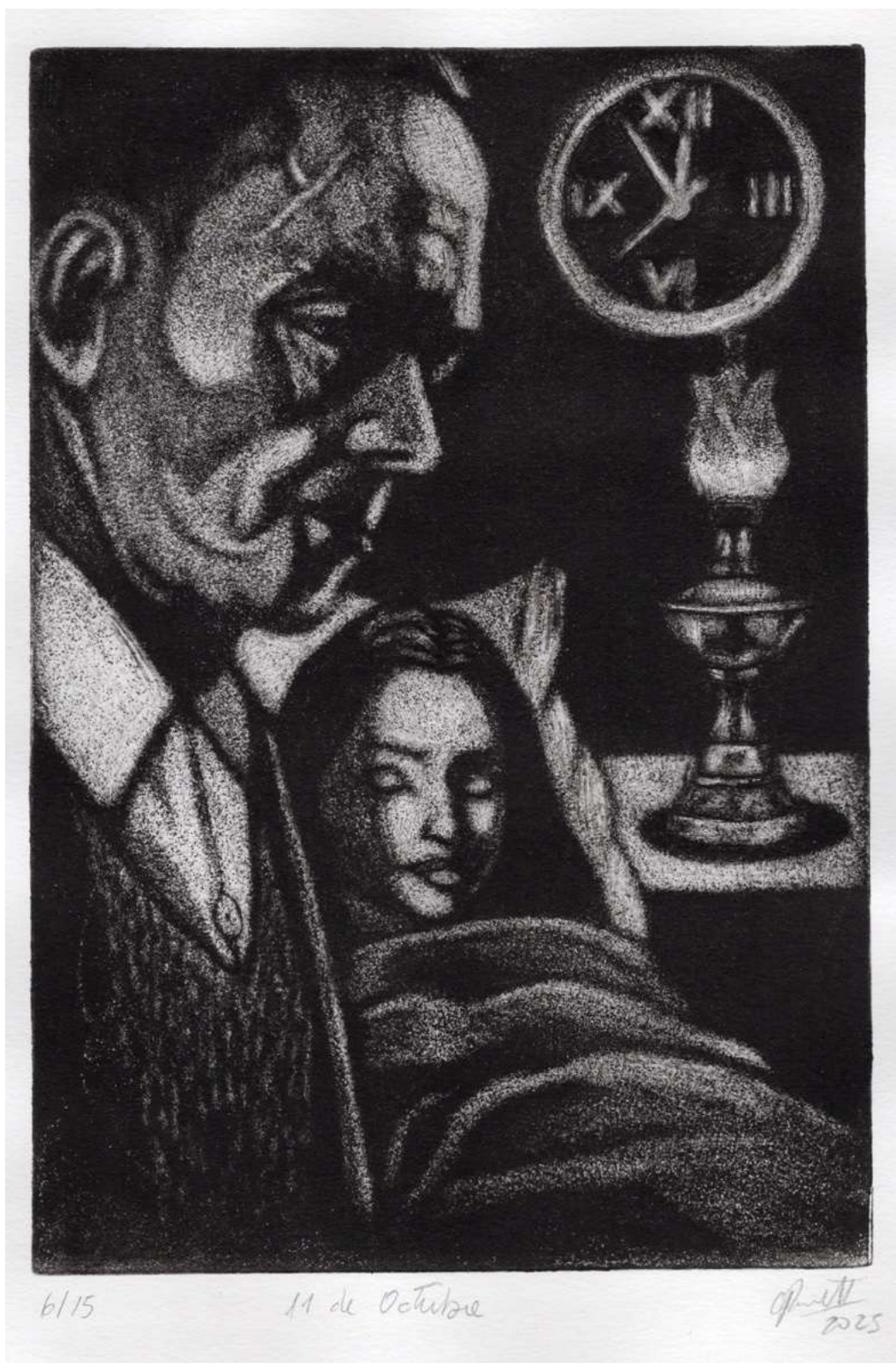
Bochum: l'autora, 2025

Manera negra en zenc

Paper Hahnemühle copperprint 300 gr

30 x 22; 21 x 15 cm

116. Cecilia RUWETTE

11 de octubre

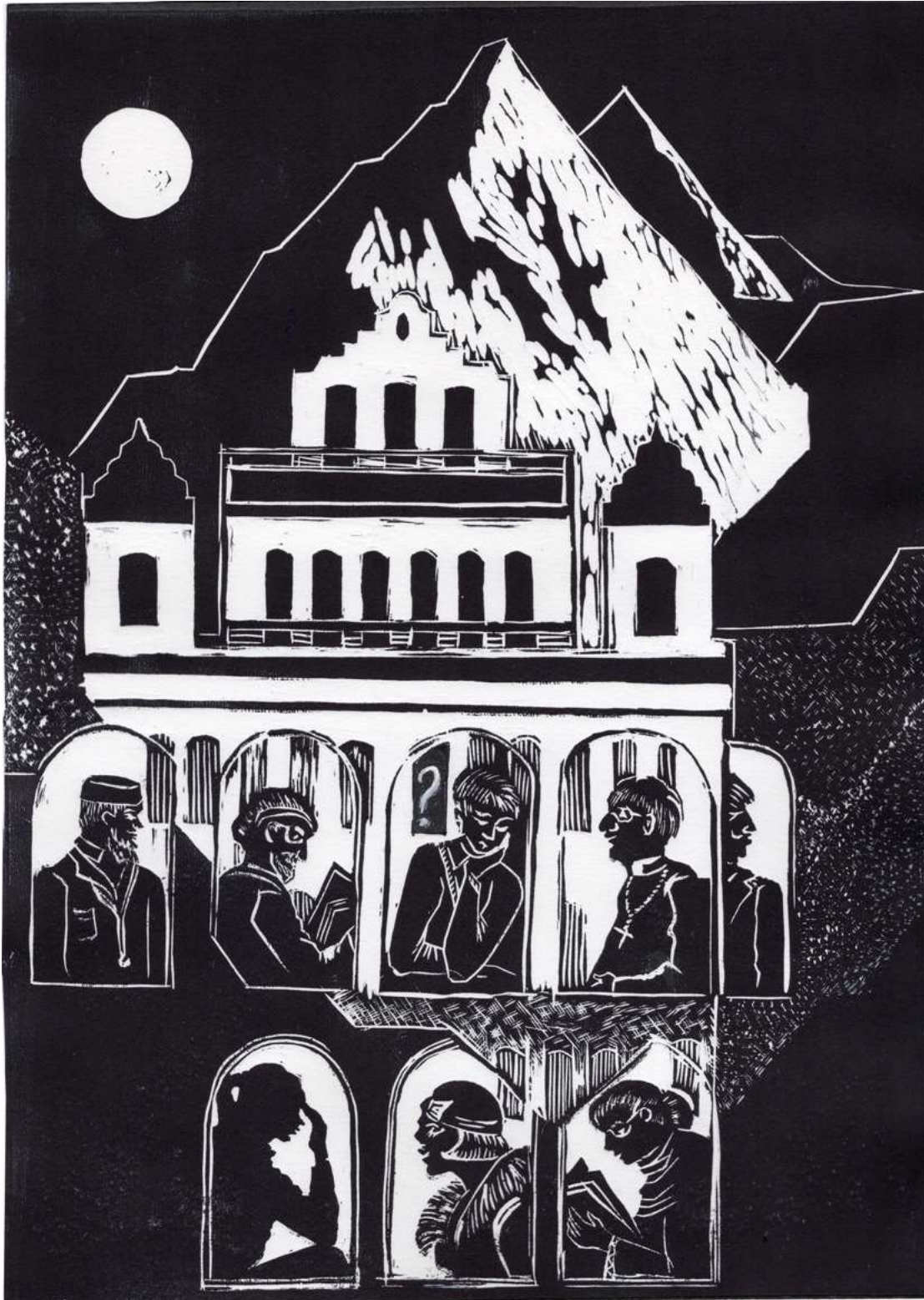
Buenos Aires: l'autora, 2025

Manera negra en plàstic

Paper Hahnemühle 220 gr

30 x 21; 24 x 17 cm

117. Irma SÁNCHEZ

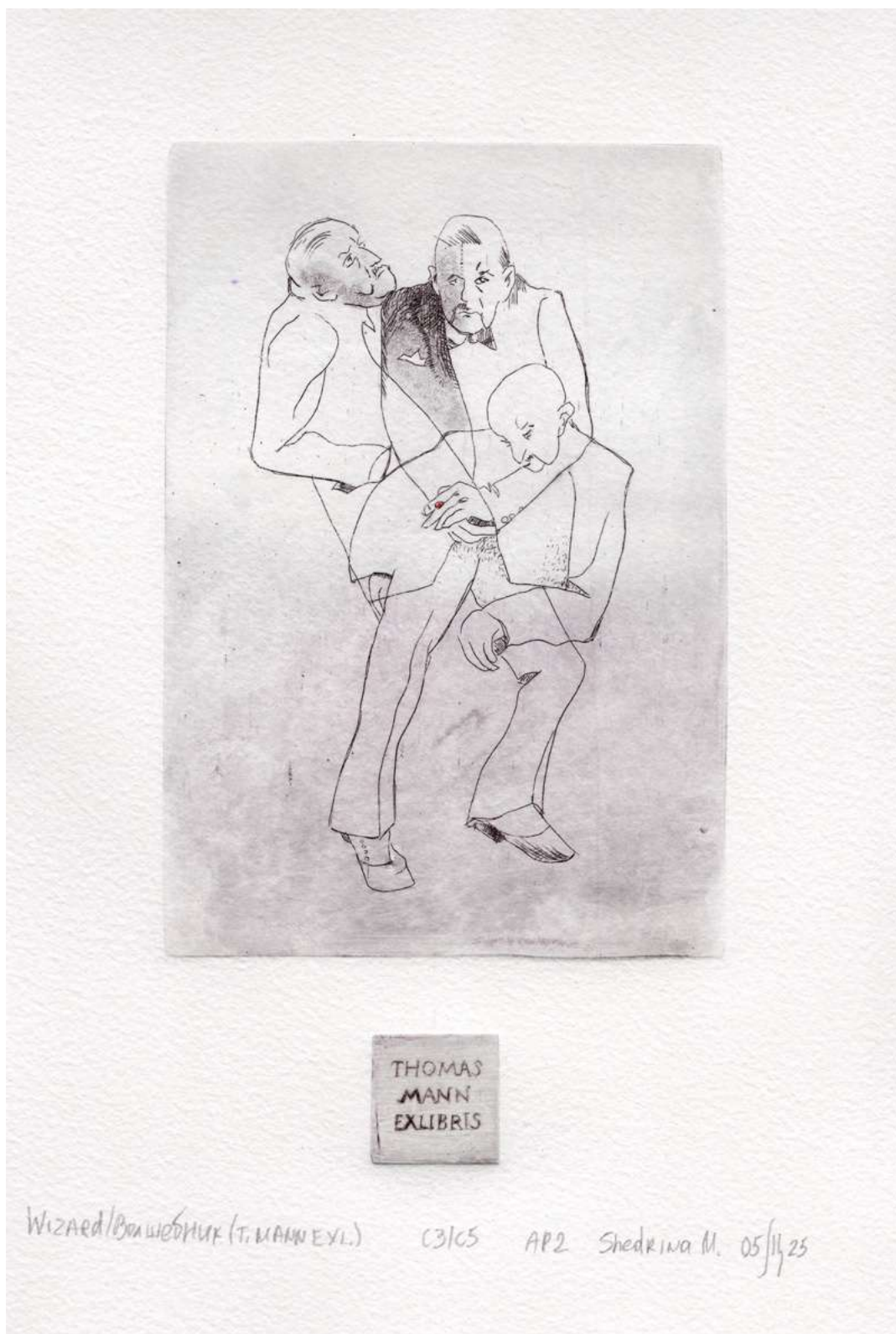
La montaña: un signo de época
Buenos Aires: l'autora, 2025
Linogravat
Paper Canson Montval 200 gr
30 x 21 cm

118. Yael SARANGA

Thomas Mann: snow
Mazkeret Batya: l'autora, 2025
Linogavat
Paper Velin d'Arches 250 gr
21 x 30; 18 x 25 cm

119. Maria SHEDRINA

Wizard
Sant Petersburg: l'autora, 2025
Aiguafort i aiguatinta en coure
Paper de cotó
31 x 21; 14 x 10 cm

120. Sergey SWEDER

Magic mountain

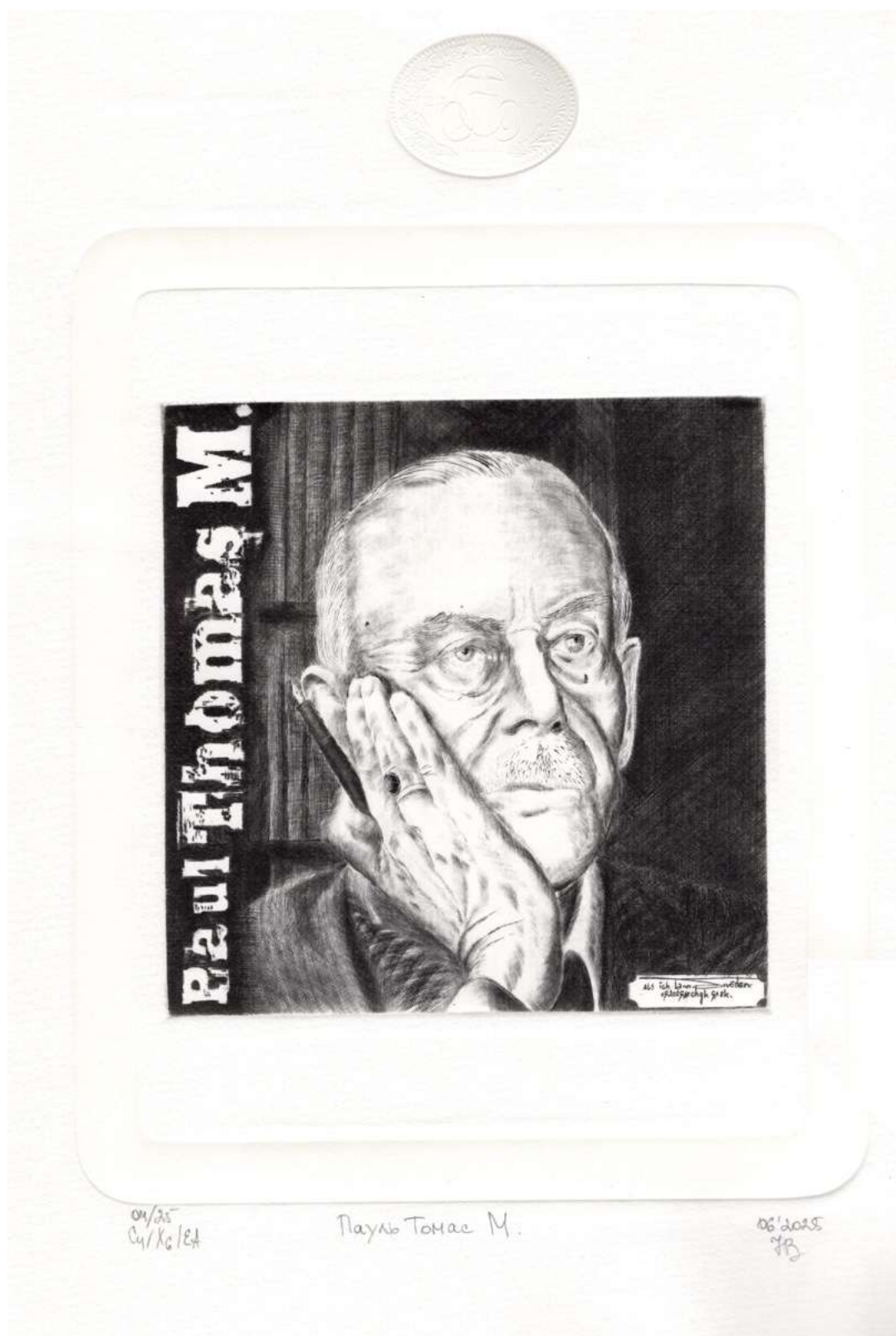
Txeliàbinsk: ChCk, 2025

Punta seca i burí en plàstic

Paper per a aquarel·la 300 gr

22 x 30; 16 x 21 cm

121. Sergey SWEDER

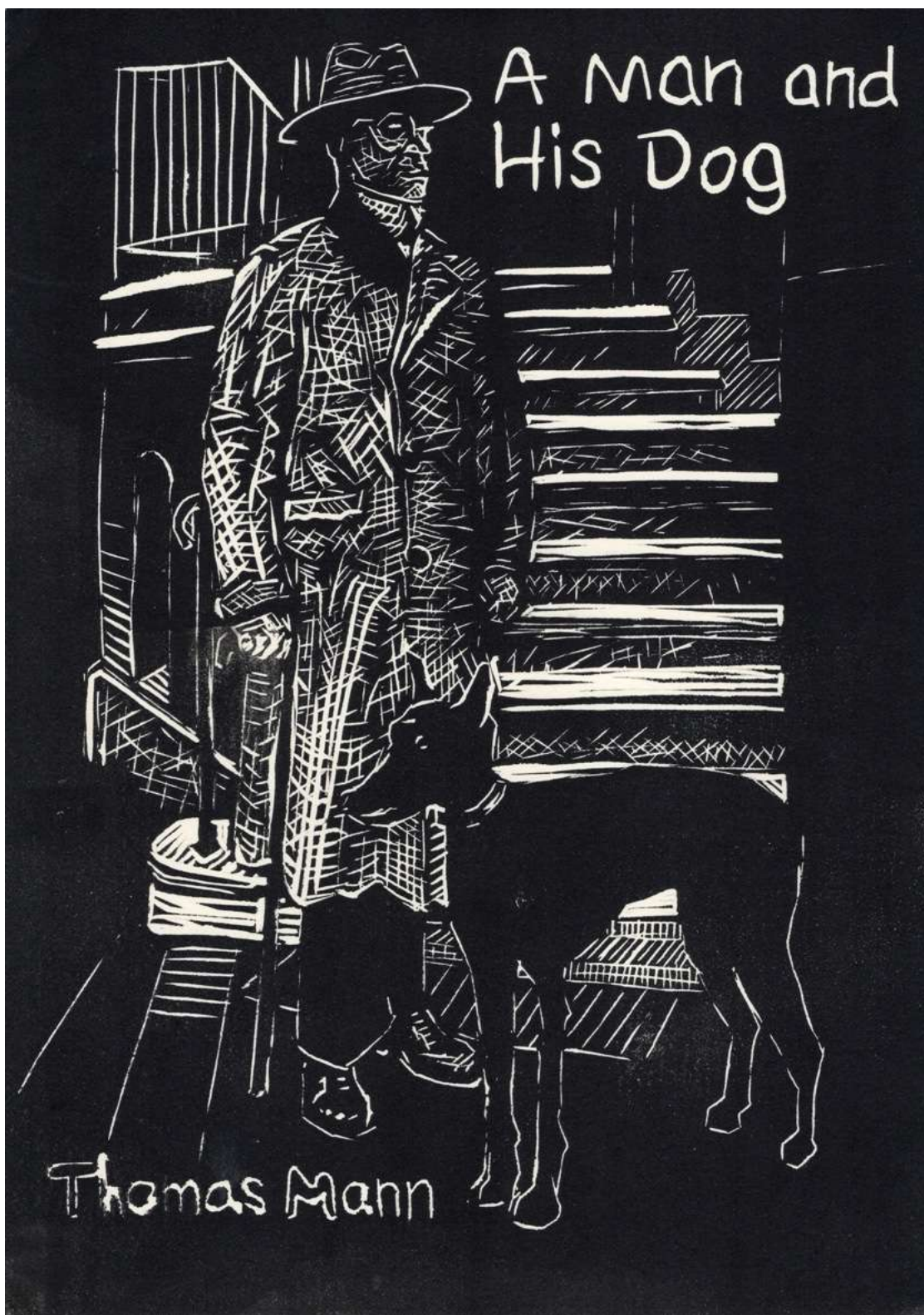
Paul Thomas M.

Txeliàbinsk: ChCk, 2025

Punta seca i burí en plàstic

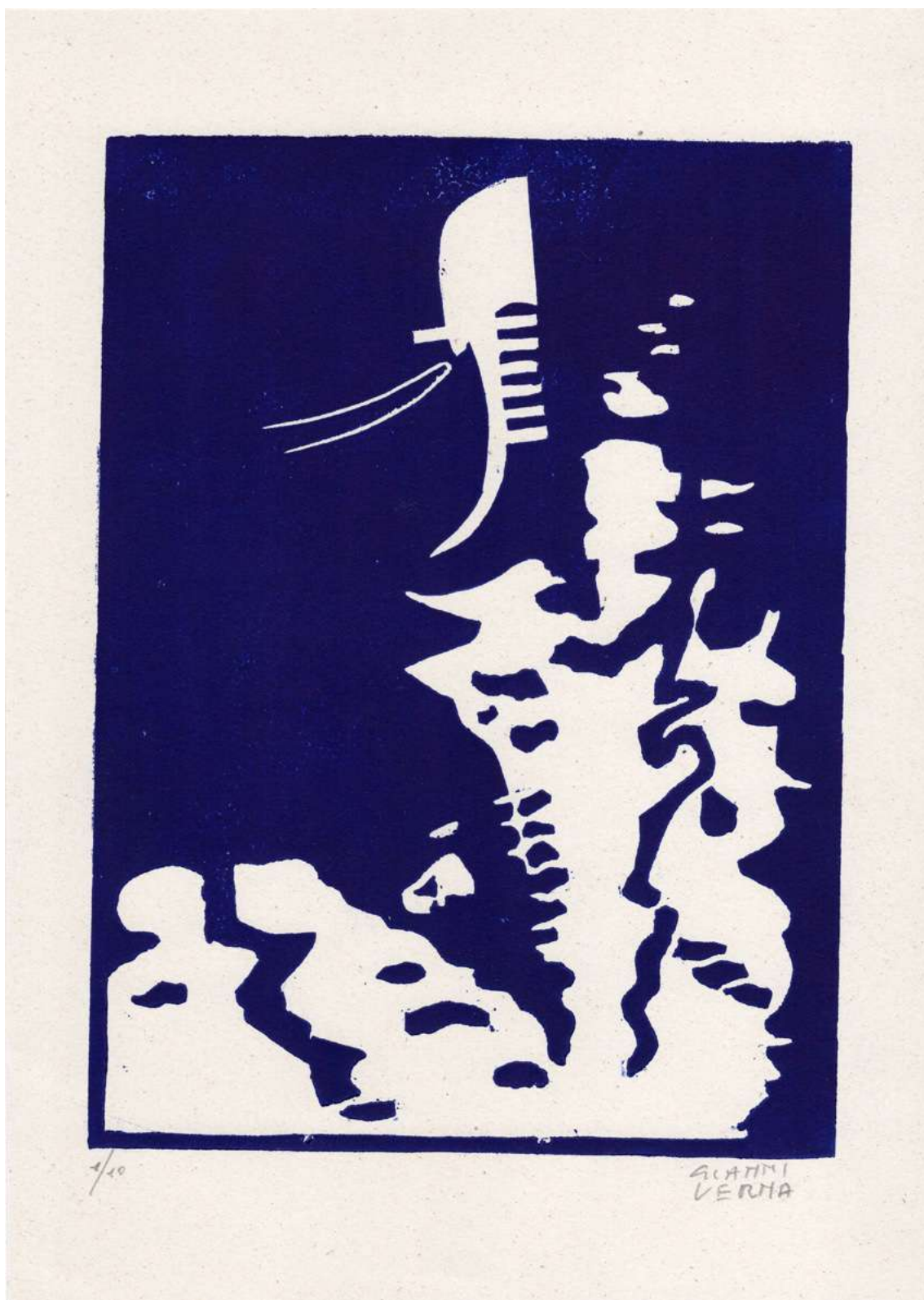
Paper per a aquarel·la 300 gr

30 x 21; 13 x 13 cm

A man and his dog
Cambridge, MA: l'author, 2025
Linogravat
Paper Legion 175 gr
30 x 22 cm

123. Gianni VERNA

Morte a Venezia
Quagliuzzo: l'autor, 2025
Xilografia
Paper Remake Oyster
30 x 21; 23 x 17 cm

08. Categoria: THOMAS MANN

08.3. Seleccionats

124. Jimena ÁLVAREZ
Escalando
 Mar del Plata: Prueba de Artista, 2025
 Xilografia a color en PVC
 Paper de cartolina 220 gr
 29 x 20; 12 x 9 cm

125. Marcelle BENHAMOU
La mer dansait. I
 Lió: l'autora, 2025
 4 estampes: fotografia
 Paper de calc
 21 x 30; 21 x 29 cm

126. Eva AULMAN
Der Tod in Venedig
 Florència: l'autora, 2025
 Linogravat
 Paper Fabriano
 30 x 22; 27 x 18 cm

127. Marcelle BENHAMOU
La mer dansait. II
 Lió: l'autora, 2025
 4 estampes: fotografia
 Paper de calc
 21 x 30; 21 x 29 cm

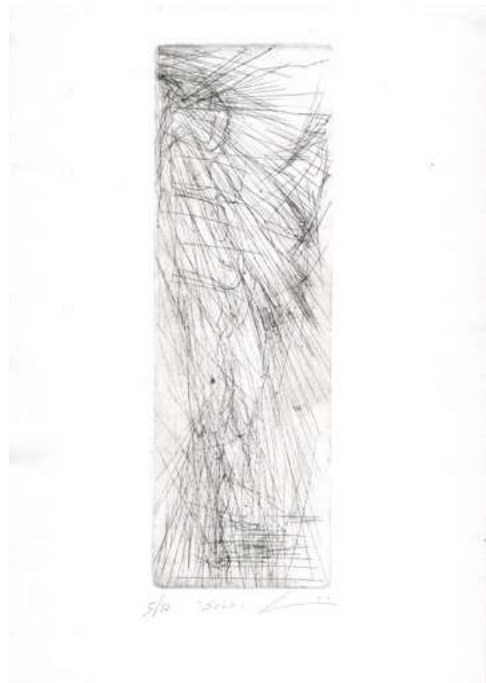
128. Marcelle BENHAMOU
La mer dansait. III
 Lió: l'autora, 2025
 4 estampes: fotografia
 Paper de calc
 21 x 30; 21 x 29 cm

129. Laura CHICOPAR
Visita al taller de Tonio
 Tandil: l'autora, 2025
 Xilografia a fil en fusta de guatambú
 Paper Fabriano Marcatto 170 gr
 30 x 21; 17 x 14 cm

130. Marcelle BENHAMOU
La mer dansait. IV
 Lió: l'autora, 2025
 4 estampes: fotografia
 Paper de calc
 21 x 30; 21 x 29 cm

131. Valeria LUCCIONI
Solo
 Barcelona: l'autora, 2022
 Aiguafort en zenc
 Paper Fabriano Unic
 30 x 21; 24 x 8 cm

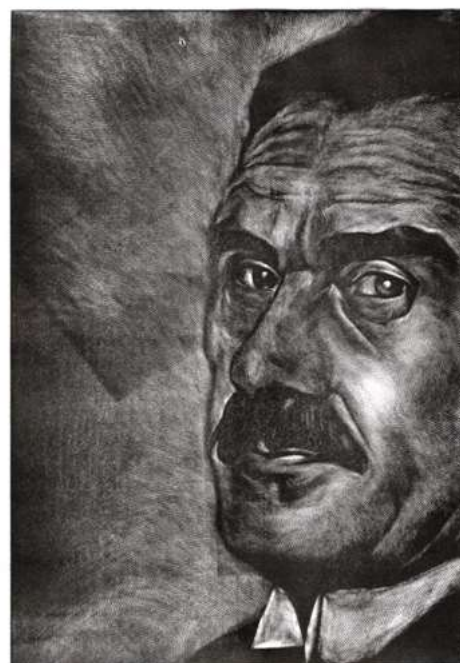
132. Martin R. BAEYENS
Death in Venice
 Smetlede: l'autor, 2025
 Disseny assistit per ordinador
 Paper Bockingford
 21 x 30; 9 x 24 cm

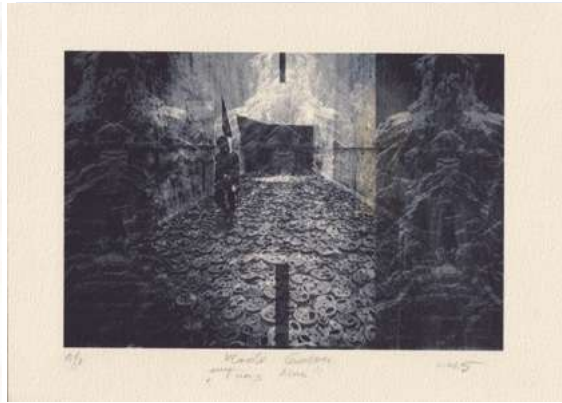
133. Jorge COSTA BRAVO
Jeunesse
 Espaliu e Sant Marçau: l'autor, 2025
 Linogravat amb ruleta
 Paper Fleur de Coton Clairefontaine 250 gr
 30 x 21; 20 x 15 cm

134. Svetlana CLAUDE
Eternal beauty in Thomas Mann
 Badevel: l'autora, 2025
 Xilografia a testa en resina
 Paper Awagami kozo 70 gr
 22 x 30; 18 x 22 cm

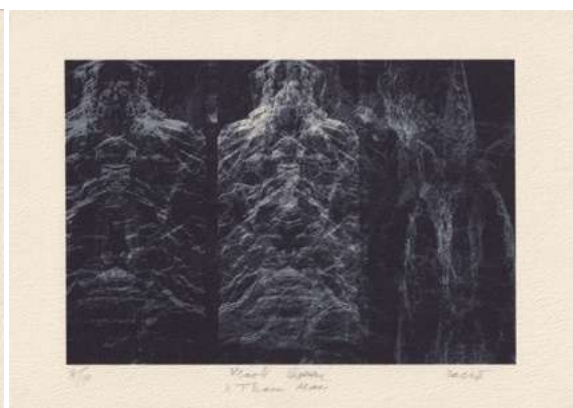
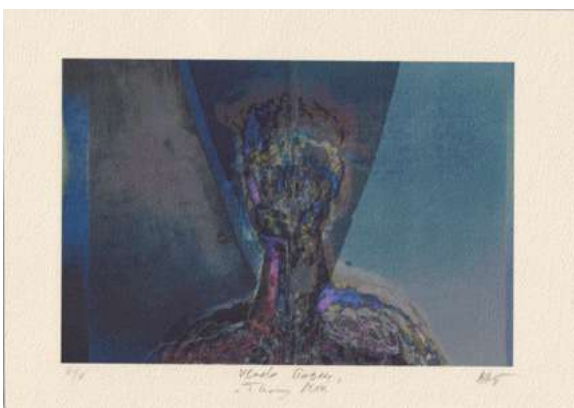

135. Jorge COSTA BRAVO
Thomas Mann
 Espaliu e Sant Marçau: l'autor, 2025
 Linogravat amb ruleta
 Paper Fleur de Coton Clairefontaine 250 gr
 30 x 21; 20 x 15 cm

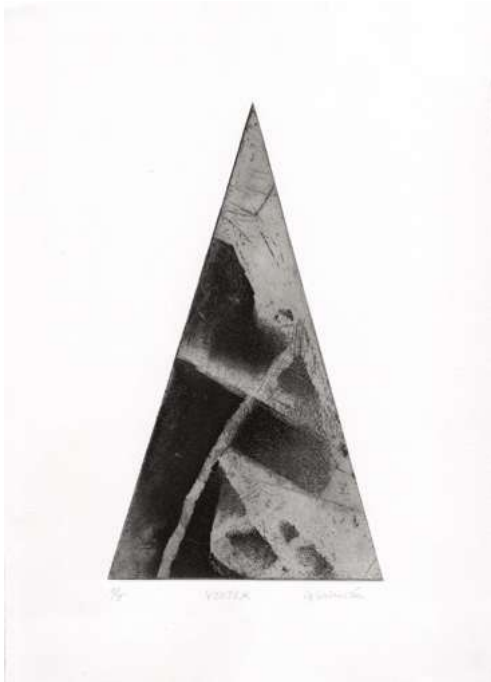
136. Jorge COSTA BRAVO
Écrire
 Espaliu e Sant Marçau: l'autor, 2025
 Linogravat amb ruleta
 Paper Fleur de Coton Clairefontaine 250 gr
 30 x 21; 20 x 15 cm

137. Vlado GORESKI
Tonio Kröger. I
 Bitola: l'autor, 2025
 3 estampes: tècnica mixta en polímer
 Paper Fabriano
 15 x 21; 11 x 17 cm

138. Vlado GORESKI
Tonio Kröger. II
 Bitola: l'autor, 2025
 3 estampes: tècnica mixta en polímer
 Paper Fabriano
 15 x 21; 11 x 17 cm

139. Vlado GORESKI
Tonio Kröger. III
 Bitola: l'autor, 2025
 3 estampes: tècnica mixta en polímer
 Paper Fabriano
 15 x 21; 11 x 17 cm

140. Gabriela GUZMÁN
Vertex
 Valdivia: Taller La Ventana, 2025
 Aiguafort en alumini
 Paper Guarro 220 gr
 30 x 22; 21 x 12 cm

141. Gabriela GUZMÁN
Segundo violín
 Valdivia: Taller La Ventana, 2025
 Aiguafort en coure
 Paper Guarro 220 gr
 23 x 29; 18 x 24 cm

142. Marcela MIRANDAI
De regreso a la tierra
 Chiaravalle: l'autora, 2025
 Linogravat
 Paper Canson
 30 x 21; 20 x 15 cm

143, Caroline KOENDERS
The magic mountain
 Nimega: l'autora, 2025
 Fotopolímer en acer
 Paper Hahnemühle i tissú
 22 x 30; 19 x 28 cm

144. Andrew LEVITSKY
Sunset of one family
 Kíiv: l'autor, 2025
 Aiguafort en coure
 Paper Rutenia 300 gr
 22 x 30; 16 x 22 cm

145. Andrew LEVITSKY
Morte a Venezia
 Kíiv: l'autor, 2025
 Aiguafort en coure
 Paper Tintoretto 300 gr
 21 x 30; 13 x 24 cm

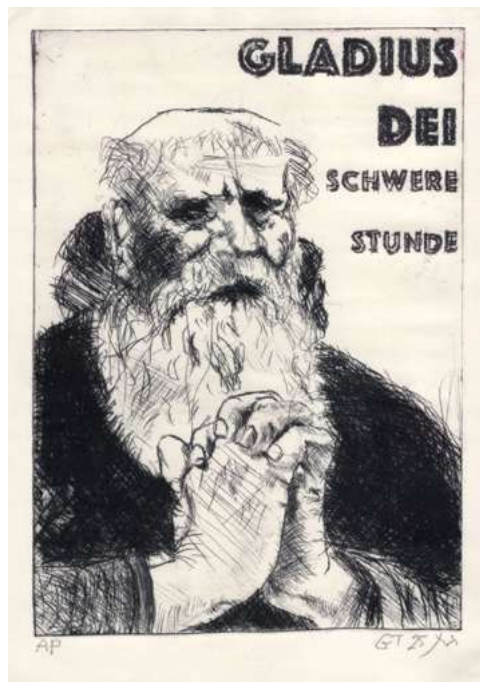

146. Josep PÉREZ GONZÁLEZ
Testimoni del pas del temps
 Castellar del Vallès: Espai Tarlatana, 2025
 Tècnica mixta en alumini offset i polímer
 Paper Fabriano
 22 x 30; 19 x 28 cm

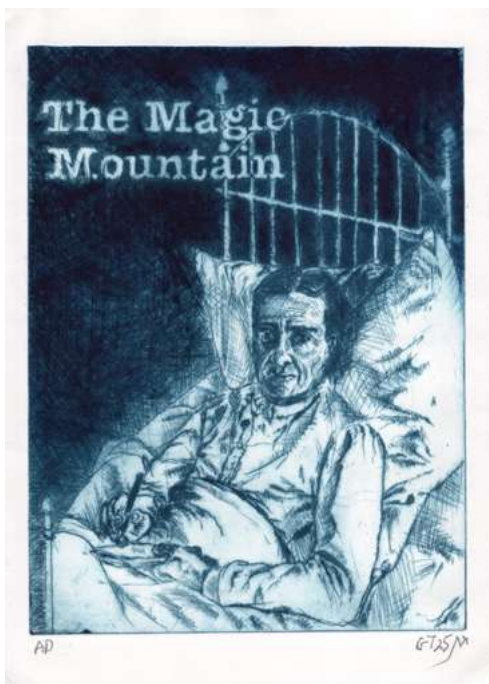
147. Josep PÉREZ GONZÁLEZ
El silenci de l'esplendor perdut
 Castellar del Vallès: Espai Tarlatana, 2025
 Tècnica mixta en alumini offset i acetat
 Paper Fabriano
 22 x 30; 20 x 29 cm

148. Ivan RANDJELOVIC
Thomas Mann
 Leskovac: autor, 2025
 Linogravat
 Paper Fabriano Bristol
 15 x 21; 11 x 16 cm

149. Gilead TADMOR
Gladius Dei
 Cambridge, MA: l'autor, 2025
 Punta seca en polímer
 Paper Legion 1i gr
 30 x 22; 25 x 19 cm

150. Gilead TADMOR
The magic mountain
 Cambridge, MA: l'autor, 2025
 Punta seca en polímer
 Paper Arnhem 1618, 245 gr
 30 x 22; 25 x 19 cm

151. Claudia FERNÁNDEZ RAMOS
Sin ojo, sin nación, sin nombre
 Lima: l'autora, 2024
 Serigrafía en alla permeogràfica
 Paper granulat
 18 x 25; 15 x 21 cm

152. Mónica MOCCIA
La muerte en Venecia.
Persiguiendo al Dios extranjero
Buenos Aires: l'autora, 2025
Linogravat en PVC vinílic
Paper Canson de cotó
30 x 21; 22 x 16 cm

153. Mónica MOCCIA
La muerte en Venecia.
Efebo agujando al macho
Buenos Aires: l'autora, 2025
Linogravat en PVC vinílic
Paper Canson de cotó
30 x 21; 21 x 16 cm

154. Mónica MOCCIA
La muerte en Venecia.
El sacrificio del macho cabrío
Buenos Aires: l'autora, 2025
Linogravat en PVC vinílic
Paper Canson de cotó
30 x 21; 22 x 16 cm

09. Índex alfabètic d'artistes

Álvarez, Jimena	202
Aulman, Eva	202
Avramova, Ksenia	4, 22, 182
Baeyens, Martin R.	3, 21, 54, 104, 204
Bąk, Krzysztof Marek	3, 21, 105, 106, 136
Baranov, Alexey	48, 107, 110, 111, 121, 137, 182
Baranov, Igor	3, 17, 21, 94, 95, 97
Barzola Pillaca, Edwar	136
Bautista, Hélène	3, 4, 18, 20, 22, 44, 54, 146, 147
Bekar, Arina	3, 21, 107,
Benhamou, Marcelle	202, 203
Brook, Stephen	4, 22, 183, 184
Bykova, Stella	137
Cabezón Konno, Yuta	3, 17, 21, 86, 87, 89
Carneiro, Tatiana	<i>Vid.: Reis, Tatiana Carneiro dos</i>
Caro, Lucía	54
Chicopar, Laura	54, 137, 203
Churilova, Daria	137
Claude, Svetlana	3, 21, 108, 204
ClaudiaLejandra	<i>Vid.: Fernández Ramos, Claudia</i> 3, 4, 16, 18, 20, 21, 22, 24, 25, 28, 109, 164, 165, 166, 167
Cociancig, Bernhard	165, 166, 167
Costa Bravo, Jorge	3, 20, 45, 137, 204, 205
Delekta, Paweł	4, 19, 22, 55, 138, 176, 177, 178
Denis, Ana	55
DN Printmaker	<i>Vid.: Barzola Pillaca, Edwar</i>
Erdoğan, Nurten	138
Fernández Ramos, Claudia	208
Frank, Bernhard M.	4, 22, 185
Gallo, Margarita	4, 22, 138, 186
Gavrishkova, Ksenia	3, 110
Gelso, Ana María	138
González, Magalí	56
Goreski, Vlado	18, 19, 55, 139, 205
Gurev, Yaroslav	3, 111
Gurikhina, Maria	3, 20, 46
Guzmán, Gabriela	3, 20, 47, 139, 206
Habbot Bautista, Hélène	<i>Vid.: Bautista, Hélène</i>
Hallbert, Thomas	3, 21, 112
Hallon	<i>Vid.: Hallbert, Thomas</i>
Handzlik, Katarzyna	3, 17, 21, 113, 114, 115
Iliakopoulou, Vassiliki	139
Iwase, Takanori	3, 17, 21, 66, 67, 69
Jakubów, Jerzy	140

Koenders, Caroline	4, 18, 22, 152, 153, 154, 156, 206
Kolyshkina, Maria	3, 78, 79, 140
Košíčková, Jana	4, 22, 187
Kotelnikova, Liudmila	<i>Vid.:</i> Prokhorova, Liudmila
Kuberskaia, Ekaterina	3, 20, 48
Kuchinskaya, Natalia	140
Lanari, Lanfranco	4, 18, 22, 158, 159, 162
Levitsky, Andrew	3, 4, 16, 20, 21, 22, 36, 37, 38, 39, 56, 116, 140, 188, 189, 207
Luccioni, Valeria	3, 4, 18, 19, 20, 22, 49, 173, 172, 175, 190, 203
Marín Ramírez, Macarena	4, 21, 117
Milanova, Kalina	141
Miranda, Marcela	206
Moccia, Mónica	209
Montsech Vilaseca, Teresa	4, 21, 118
Naezer, Jan	4, 19, 22, 168, 169, 171
Navarro Cortez, Ignacio	4, 21, 119
Negreira, Patricia	4, 21, 56, 120
Nova, Mila	<i>Vid.:</i> Milanova, Kalina
Núñez, Stella Maris	56
Pegoraro, Olivia	3, 20, 50
Pérez González, Josep	207
Polshakova, Tatyana	<i>Vid.:</i> Shcherbina, Tatyana
Ponomareva, Arina	<i>Vid.:</i> Bekar, Arina
Prokhorova, Liudmila	3, 17, 21, 72, 73, 76, 77
Randjelovic, Ivan	208
Reis, Tatiana Carneiro dos	3, 4, 20, 22, 51, 191
Rizzo, Rosana Irene	57
Rocca, Irma	57
Romanova, Tamara	141
Romensky, Kirill	4, 21, 121, 141
Ruwette, Cecilia	4, 21, 22, 57, 122, 192
Ryabova, Svetlana	4, 21, 123
Sakimoto, Mika	3, 17, 21, 82, 83, 84, 85, 90, 91, 92, 93
Sánchez, Felisa	141
Sánchez, Irma	4, 22, 193
Saranga, Yael	3, 4, 20, 22, 52, 57, 194
Schiuma, Alberto	58
Semin, Alexey	4, 21, 124
Shcherbina, Tatyana	142
Shedrina, Maria	4, 21, 22, 125, 195
Singel, Rachel	3, 17, 21, 60, 61, 64
Sweder, Sergey	4, 21, 22, 126, 196, 197
Tadmor, Gilead	4, 21, 22, 127, 142, 198, 208
Tatiana CR	<i>Vid.:</i> Reis, Tatiana Carneiro dos

Tejerina, Ivone	4, 21, 128
Terauds, Marina	4, 21, 129
Tsareva, Tatiana	142
Vaccareza, Cecilia	143
Vandevorst, Rita	3, 18, 21, 98, 99
Verna Gianni	4, 21, 22, 130, 143, 199
Voitiuk, Anna	4, 21, 131
Volkhina, Olga	4, 21, 132
Vshivkova, Anastasiia	4, 21, 133
Willingham, Roy	3, 16, 20, 30, 31

10. Procedència de les obres

Aquest llibre es va acabar d'editar
a la ciutat de Barcelona
el 6 de gener,
dia de Reis,
de 2026

 **Biblioteca
de Catalunya**

 **La
Ràpita**
Cultura

**BIBLIOTECA
MUNICIPAL
SEBASTIA
JUAN ARBÓ**

Museu de la
Mar de l'Ebre

**CINE
CLUB
LA
RÀPITA**

· **Lle.3**

